

odsev odseva

Priloge na
občinsko praznovanje

Čistilna akcija

Dr. Rugelj:
Vsak je kriv za
svojo polomijado

Breda Smolnikar:
Ljudstvo si zapomni
tisto kar je treba

Prevoz tovora in oseb

Miluharjeva 59
1230 Trzin
Tel./Fax: 01/500 13 51
Brez: 04/1823-170

Autoprevozniki
Zbiravko Režan s.d.
E-mail: prevoz.rezan@siol.net

TRGOVINA

www.vodoterm.si

VODOTERM

Škrjančevo 8, RADOMLJE

PRIPRAVITE SE NA PLINIFIKACIJO

De Dietrich OGREVALNA TEHNIKA

PLINSKE PEČI • PROJEKT, MONTAZA, SERVIS
PRIKAZ DELOVANJA
BREZPLAČNO SVETOVANJE • UGODNI KREDITI

KOPALNIŠKA OPREMA

CITROËN
TRZIN

PRODAJA NOVIH VOZIL
STARO ZA NOVO
SERVIS
VULKANIZERSKE STORITVE
OPTIKA
ALARMI

AVTOMARKE

CITROËN PICASSO
1.6i ELEGANCE,
3.475.000,00 SIT
VSA OPREMA

"NE BODITE MED TISTIMI,
KI OSTANEJO BREZ"

AVTOMARKET d.o.o., prodajno servisni center, Biatnica 5, 1236 TRZIN, Tel. 01 562-33-00 • Prodaja vozil 01 562-34-50 in 562-34-55 • Fax 01 562-21

 'RTV
'SERVIS

GORENC s.p., Liparjeva 16, 1234 Mengeš, GSM: 041 644 - 121

Popravila: - TV sprejemnikov,
- PC monitorjev,
- audio naprav.

Tudi na domu!

Montaža klasičnih in SAT anten ter avtoakustike

Čistilni servis

Depala vas d.o.o.

Depala vas 5, Domžale
Tel.: 01/ 72 41 657, 041/ 695 339, 01/ 72 42 489

Čistimo: • vse vrste oblačil, tudi perilo • vse vrste preprog • vse vrste zaves (tudi lamelne zaves) • tapisone in tople pode ter marmar. Pridemo na dom, po dogovoru lahko tudi ob vikendih in praznikih. Čistilni servis imamo v Depali vasi tik ob cesti z velikim parkiriščem. Odprto imamo vsak dan od 8h do 19h, ob sobotah od 9h do 13h.

Čistilni servis

Ob občinskem prazniku,
15. maju, čestitamo vsem
prebivalcem Trzina!

OKREPCEVALNICA TRZIN

Podobnik Marjana, s.p.
Blatnica 12,
Industrijska cona Trzin
te.: 01/562 11 031

Odperto:
Ponedeljek - Četrtek: 6^h - 20^h
Petek: 6^h - 24^h
Sobota: 6^h - 16^h
Nedelja: 7^h - 12^h

Vsak petek vabimo na pečenega odojka in jagnje.

Želimo vam vesele prvomajske
praznike in čestitamo za občinski
praznik, 15. maj!

Mercator

ponudba najboljšega sosedu

Genjenim kupcem in prebivalcem

Trzina čestitamo ob 15. maju,

občinskem prazniku.

RENAULT

CLIO EXTREME 2e od 2.166.000,00 SIT

(KLIMA, ABS, AXAIR BAG, SERVO VOLAN, ELEKTR. PAKET...)

NOVI MEGANE 2e od 3.199.000,00 SIT

(KLIMA, ABS, AXAIRBAG, SERVO VOLAN, ELEKTR. PAKET...)

V mesecu aprilu:

* pri nakupu novega avta: DARILN RABLO CD

* pri nakupu rabljenega avta: DARILN RABLO KASEROLN

CENTER RABLNIH VOZIL
NA ZALOGI VEDNO VEK KOT
JE TEHNIKO BREZVARNIK
RABLNIH VOZIL Z ZNANIM
POKROBOM IN GARANCIJO
DO 24 MESECEV.

AVTO SET
Uragomelj 26, Domžale

DELOVNA ČAS

SAJON od 8 do 18 ur

SERVIS od 8 do 17 ur

SOBOTA od 8 do 13 ur

Prodaja vozil: 01/56 27 111, 041648 166

Servis: 01/56 27 303, 041648 166

Administrativni delo: 01/56 27 022

E-mail: info@avtozet.si

Internet: www.avtozet.si

Renault pomoč: 080 1 080

Utrinki z velikonočne delavnice

Najboljše osnovnošolske košarkašice pri

**Trzinski rozbarji
so razstavljali**

SPOMLADANSKO ČIŠČENJE

22. april je svetovni dan Zemlje.

Še prav posebej na ta dan bi se morali zamisliti nad tem, kako ravnamo z našo preljubo Zemljico, kako jo onesnažujemo, zastrupljamo, pacamo. Naš modri planet je prenesel že marsikaj in prav gotovo bo tudi človeške pacone, ni pa nujno, da se bi lahko iz vsega tega tudi človeštvo povsem gladko izvleklo. Prevečkrat si ljudje sami žagamo veje, na katerih sedimo. Z neodgovornim ravnanjem, izsekavanjem zelenih pljuč planeta, s pošiljanjem v

zrak novih in novih količin ne-snage, z zastrupljenjem zemlje, voda, z ogrevanjem ozračja in sploh z ustvarjanjem učinkov tople grede si iz dneva v dan slabšamo razmere in pogojne za življenje. Ni čudno, da je vse več naravnih ujm, suš, da smo ljudje vse bolj neodporni in da se med nami širi vse več epidemij, za katere zdravniki še nimajo zdravil.

Preveč nam gre za bogatenje, zato neizprosno izkoriščamo naravna bogastva. Preveč denarja namenjamo za vojne, orožje in razvijanje najrazlič-

nejših uničevalnih naprav in taktik. Odločno premalo pa ga namenjamo za znanost in ohranjanje kakovostnega, nepokvarjenega okolja.

Ta mesec naj bi minil tudi v znamenju spomladanske čiščenja. Kot že vrsto let prej, smo tudi letos imeli veliko občinsko čistilno akcijo, ki je lepo uspela. Vsaj vreme nam je bilo tokrat, kljub napovedim meteorologov, naklonjeno. Trzin je po akciji lepši, še zdaleč pa nismo mogli popraviti in počistiti vsega, kar se je v enem letu nabralo. Precej ulic in območij Trzina tokrat tisti, ki so se udeležili akcije, niso mogli popraviti. Bilo nas je premalo. Akcija bi morala biti iz leta v leto bolj množična, vsestranska, a nanjo prihajajo več ali manj eni in isti. Le malo novih obrazov, če izvzamemo otroke, je bilo videti. Žal smo pogrešali tudi nekatere, ki so včasih pri teh akcijah redno sodelovali.

Nekateri novi priseljenci so bili navdušeni: »Oh, tudi obiščevalne akcije imate, pa odvoz kosovnih odpadkov, pa veje zbirate! Kako lepo! Bom pa še jaz kar zraven z našega vrta dala svinjarijo, da boste lahko vse skupaj odpeljali!« Ja, hvala gospa, zdaj vsaj vemo, da je pri vas pospravljeno. Ampak, zakaj pa se tudi vi ne bi priključili naši akciji? Ah, da imate preveč opraviti doma in da vam zmanjkuje časa še zase? Veste, vsak, ki je prišel na akcijo, bi lahko kaj počel tudi doma. Marsikdo je odložil svoje delo in skušal pomagati, po svoje prispevati k lepši podobi našega kraja.

Prijatelj mi je rekel: »Tisti, ki so prišli na akcijo, so okoljevarstveno že osveščeni. Ti ne bodo odmetavali smeti, kjerkoli se jim zljubi. Pravi krivci za smeti po Trzinu in za divja odlagališča odpadkov so ostali doma. Pri njih bi bilo treba popraviti, v njihovem podstrešju!« Mislil je na miselnost tih ljudi, in moram reči, da je imel prav. Strinjam se tudi s tistimi, ki je rekel: »Smeti naj čistijo kar tisti, ki onesnažujejo!« Vendar to le ne zadostja. Ni prav, če si umijemo roke in rečemo: »Pri meni je čisto!« in si potem zatiskamo oči pred našo in v naši okolici.

Vsi radi živimo in lepem, čistem okolju. Verjemo se večina Trzinčev trudi, da bi imela urejeno vsaj okolico svoje hiše.

Predvsem tisto, kar je vsem na očeh. Žal se pri veliki večini ljudi skrbi za okolje konča na meji njihove parcele. Da bi izgubljali svoj čas še za druge, za skupnost, ja kam pa pride-mo!? Socializem in tiste ideje o skupnem delu so že zdavnaj preteklosti!

Pa je tudi nekaj takih, ki ne dajo nič na socializem ali kapitalizem, enostavno menijo, da je treba kdaj pa kdaj zasukati ro-kave in skupaj kaj postaviti. V Trzinu pravzaprav taki niso ni-ti tako redki, čeprav, če pogledamo podatke o številu prebivalstva v naši občini, vseeno lahko vidimo, da so v veliki manjšini. Vsa čast takim ljudem, pa čeprav se jim drugi mogoče na lihem celo smejejo in zamahujejo z roko, češ: »Kar naj čistijo tisti, ki se jim to da! Naš čas je bolj dragocen!« Mogoče je njihov čas res dragocen, saj pravijo Čas je denar. Vseeno pa mislim, da bi si vsak vsaj enkrat na leto le lahko ukradel par uric za skupno dobro. Mogoče sem tudi jaz zrel za odpad-zgodovine.

Na Komisiji občinskega sveta za občinska priznanja smo izbirali letošnje občinske nagra-jence. Predlogov za priznanja niti ni bilo tako veliko, kot bi pričakovali ob 5. obletnici občine, a kaj, ko se nekatera društva sploh niso odzvala na poziv za oddajo predlogov da o posameznikih, ki bi tudi lahko koga predlagali, niti ne govori-mo. Spet bo cel kup kritik na račun komisije, ki je pripravila predlog, da ga je na zadnji seji potrdil občinski svet. Prav gotovo je dosti takih, ki so prezr-ti, zagotovo bi vsak tudi kako drugače razdelil priznanja, a leta hitro minevajo. Komisija je morala izbirati med tistimi predlogi, ki jih je dobila. Tisti, ki so bili letos prezrti, bodo mogoče prišli na vrsto nasled-nje leto. Ko smo obravnavali prispele predloge, pa smo le

ODSEV - glasilo Občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik: Miro Stebe

Namestnica odgovornega urednika: Mateja Ertulj

Tehnični urednik: Emil Pevec

Urednik fotografije: Jože Seljak

Trženje: Jožica Valenčak

Lektoriranje (razen Uradnega vestnika): Marija Lukan

Ostali sodelavci uredništva: Simon Fink Jurecvič, Tone Ipavec, Uša Mandelj, Petra Mušič, Tanja Prelovšek, Mirjam Štih, Maja Trček, Jana Urbas, Andrej Županc

Tisk: Marko Ravnikar s.p., Domžale

Naklada: 1470 izvodov

Glasilo Odsev izhaja enkrat mesečno in ga dobijo brezplačno vsa gospodinjstva in podjetja v Trzinu.

Naslednja številka Odseva izide 20. maja 2004. Vaše prispevke pričakujemo v uredništvu najkasneje do 10. maja na naslov: **Odsev, Mengeska 9, 1236 Trzin** ali na elektronski naslov odsev_96@hotmail.com

Uradne ure v uredništvu:

Vsako sredo od 17. do 19. ure v prostorih uredništva, v prvem nadstropju stare osnovne šole v Trzinu (Mengeska c. 22/1)

☎: (01) 564 45 67 ☎: (01) 564 45 68

Slika na naslovnici:

Ohranjanje tradicije na velikonočni delavnici.

(foto: Jože Seljak)

ISSN 1408-4902

Tehnične zahteve za poslane članke in slikovni material

Spoštovani bralci! Vse, ki nam pošiljate besedila oz. slike prosimo, da upoštevate naslednja navodila:

Besedila naj bodo shranjena v datoteki doc, rtf, txt (lahko tudi na disketi, rokopise sprejemamo izjemoma!). Če besedilo pošiljate po elektronski pošti, ga obvezno prilozite kot prilogo in ne v telesu besedila. Izogibajte se vsakršnemu oblikovanju besedila (različne pisave, tabulatorji in zamiki pri odstavih, ...). Pri fotografiranju z digitalnim fotoaparatom slikajte z visoko resolucijo (fotoaparati na mobilnikih zares ne zadostujejo!).

(nadaljevanje na 8 strani)

**ŽUPANOV
KOTIČEK**

Načenjajo se trzinski praznični tedni: po eni strani za najbolj predane aktiviste trzinskih društev in tudi za marsikoga v okviru občinske vodstvene in upravne strukture najnapornejši tedni v letu in po drugi strani tudi najlepši in najbolj veseli. Deloma k temu drugemu prispeva že sam pomladni čas, četudi letos pomlad nekoliko zamuja. Pa vendar bosta vsaj druga polovica aprila in maj tudi letos čas brstenja in cvetenja ali tudi čas ljubezni, kot to velja že od nekdaj. Upam, da bo tudi letos tako, in da se bomo prepustili veselju in zakopali bojne sekirice, kar jih pač še je; naj se doma kalijo za kaka bolj potrebna opravila in težja dela.

V tednih, ki so pred nami, bomo hkrati z delom, ki za marsikoga ostaja nedosegljiva dobrina, na državni ravni slavili združevanje Evrope in še posebej vstop Slovenije med enakopravne članice EU. Pri tem bodo, kot vedno, nekateri skoraj histerično navdušeni, drugi že skoraj razjedajoče skeptični, čeprav bi tudi v primeru kazalo ohranjati ustrezno mero zdravega razuma. Nesporno je povezovanje Evrope nujno, če želijo evropski narodi in države v političnem in gospodarskem pogledu ostati vsaj na isti ravni s prekomorsko veselilo ZDA, ki se sicer že nekoliko izbrava na preštevilih bojiščih po svetu, in še posebej s prebujajočimi se velikani v Aziji. A hkrati niso odveč opozo-

čila, da postaja odločanje v okviru vse večje EU vse bolj oteženo, in da bo po širitvi sprejemanje političnih odločitev po vsej verjetnosti še težje in počasnejše. Vmesno pot med učinkovitostjo organov povezave in ohranjanjem nujne stopnje suverenosti združujočih se držav oziroma nacij pa je enako težko najti, kot je bilo težko razvozlati I. gordijski voz. Aleksander Veliki se je tedaj razjezil in presekal voz z mečem, a res je tudi, da imperija, ki se ga je odločil ustanoviti, ni uspel nikoli dokončno vzpostaviti, in da niti en sam dan ni v miru užival kot kralj nepreglednega kraljestva, ki naj bi se razprostiralo od Dinarskih gor na Balkanu do Libijske puščave na zahodu in reke Ind na vzhodu.

A za nas v Trzinu in za naš vsakdanjik je nemara pomembnejše, če ob ustrezni občutljivosti za globalne premike razmišljamo tudi lokalno, da bomo v teh prazničnih dneh zaključili dve veliki in pomembni naložbi, ki sta zaposlovali mlado Občino Trzin in že pred tem krajevno skupnost kar precej let. Mislim na obnovo in modernizacijo Jemčeve ulice in na prizidke pri OS Trzin, s katerimi bodo zagotovljeni optimalni pogoji za delovanje desetletke, izboljšane možnosti za otroško varstvo v Trzinu in ne nazadnje zagotovljene dodatne možnosti za vadbo ekip športnih društev in za rekreacijo občank in občanov. Zelo primerno je, da bomo lahko vse te pridobitve uradno predali v uporabo občankam in občanom ravno v prazničnem času, ko bo najprej trzinska fara počastila svojega patrona in nato še občina Trzin svoj praznik na dan, ki je bilo ime naselja Trzin pred mnogi-

mi stoletji prvič zapisano na uradnem dokumentu.

Ob vsem tem si bomo lahko ogledali nekaj zanimivih razstav v Centru Ivana Hribarja in kaj kupili ter se razveselili na Florjanovem sejmu. Že pred koncem aprila bomo letos prvič v naši občini počastili tudi dan Zemlje in svetovni dan knjige. Pred nami je kar nekaj rekreativnih prireditev, na katerih bo mogoče zbirati potrdila za pridobitev športne značke občine Trzin, na dan po občinskem prazniku pa bo letos že drugič v Trzinu kolesarska dirka na najvišji državni ravni: Kriterij Občine Trzin. Začela pa se bo tudi Trzinska pomlad, v okviru katere si bodo Trzinci in Trzinke pa tudi gosje iz drugih krajev lahko ogledali nekaj zelo kakovostnih gledaliških predstav oziroma glasbenih in literarnih prireditev.

Kar dva meseca bo trajalo vse skupaj in verjamem, da bo ob vsej tej ponudbi prav vsakdo lahko našel nekaj zase, in to ne le enkrat. Večkrat!

Drage občanke in spoštovani občani, želim vam čim lepše praznike: od dneva Zemlje do občinskega praznika. Vabim vas, da se v čim večjem številu udeležite prireditev, na katere vas bomo še posebej povabili in vas sproti obveščali o njih. Praznično skupaj! Bodimo skupnost!

Tone Peršak

V. FLORIJANOV SEJEM V TRZINU

SOBOTA, 8. MAJA, IN
NEDELJA, 9. MAJA 2004

Turistično društvo Trzin v sodelovanju s PGD Trzin vabi na V. Florijanov sejem v Trzinu, ki bo v soboto, 8. maja, in v nedeljo, 9. maja 2004, ki bo tudi Florijanov nedelja.

Sejem bo na tradicionalni lokaciji, na Ljubljanski cesti ob gasilskem domu, in bo oba dneva zapra za ves promet. Za lokale in stanovalce bo dovolj običajen, prav tako za vsa interventna vozila do gasilskega doma.

Otvoritev bo v soboto, 8. 5. ob 11. uri.

Sejem s stojnicami, delavnicami in igranji bo oba sejemška dneva od 9. do 19. ure. V večernih urah bomo poskrbeli za glasbo. Na voljo bo hrana in pijača. Lokali ob Ljubljanski cesti bodo odprti.

Podroben program sejemskih dni in Florijanove nedelje bomo objavili v posebni zloženki.

V petek, 14. maja, še pred izzidom naslednje številke Odseva, bo ob 19. uri v dvorani KUD-a

Svečana akademija

ob

občinskem prazniku.

Vabljeni

Organizacija:
Občina Trzin in
KUD Franc Kotar Trzin

Telefonske številke
Občine Trzin so:

**564 45 44, 564 45 43,
564 45 50 in 564 45 49**

Fax:
564 17 72

Elektronska pošta:
info@obcina-trzin.si

Domača stran na internetu:
http://www.obcina-trzin.si/

POGOVOR S ŽUPANOM OBČINE TRZIN G. ANTONOM PERŠAKOM PRIPRAVE NA OBČINSKO PRAZNOVANJE

Blizu se maj, mesec, ki ga običajno zaznamujejo številne prireditve v počastitve občinskega praznika, zato smo se v tokratnem pogovoru s trzniskim županom najprej dotaknili priprav na praznovanje in drugo dogajanje v naslednjem mesecu v Trzinu.

Že tako sta konec aprila in mesec maj nekako praznična, za Trzin, ki 15. maja praznuje svoj občinski praznik, pa je to obdobje še posebej slavnostno. Ker letos naša občina praznuje tudi svojo peto obletnico, bomo tokrat ob občinskem praznovanju temu jubileju dali še večji poudarek. Že v aprilu je nekaj dni, ki si zaslužijo posebno pozornost. Tu mislim predvsem na 22. april, dan Zemlje, in 23. april, dan knjige. Letos bomo poskusili tudi tema dneva v Trzinu posvetiti določeno pozornost. Vsi pač vemo, kaj se dogaja z okoljem, tako na lokalni in globalni ravni. Ker se naš odnos do okolja na splošno ne spreminja na bolje, se nam je zdelo, da bi bilo prav, da bi ob dnevi Zemlje tudi v Trzinu na neki način ob tem dnevu opozorili na to problematiko. Osebnim nisem mistik in pristaš tistih teorij, ki Zemljo posebej ljubejo in jo jemljejo kot bitje, se pa zavzemam za pozitiven odnos do narave. Menim, da bi moral vsak, ki želi imeti pozitiven odnos do sebe, imeti tudi pozitiven odnos do narave.

Zdaj še ne vem povsem natančno kako, vendar razmišljamo, da bi temu dnevu tudi v naši občini namenili posebno pozornost. Drugi tak dan pa je svetovni dan knjige. Že nekaj let se Slovenija temu prazniku – če tako rečem, nekako pridružuje, saj radi pravimo, da smo Slovenci tudi narod knjige. Obeleževanje tega dne ni več zgolj v domeni društva pisateljev, ampak postaja pravzaprav že vseslovenski običaj, saj na ta dan v vedno več krajevih organizacijah dnevo knjige, ki ne trajajo zgolj en dan, in smo prišli na idejo, da bi tudi v Trzinu temu dnevu posvetili več pozornosti. Pa ne zaradi mene, ki nekako izhajam tudi iz okolja društva pisateljev, ampak predvsem zaradi Trzinčev. Imam občutek, da se tudi v našem kraju oblikuje vedno širša kulturna javnost. To so pokazale tudi zadnje kulturne prireditve v občini, ki so naletele na zelo dober odziv pri ljubiteljih kulture, in pokazalo se je, da teh ni ravno malo. Zdaj, ko imamo v Trzinu tudi knjižnico, se mi zdi smiselno, če pripravimo nekakšen mini knjižni sejem, 23. popoldne in 24. popoldne. Pri tem bi lahko sodelovalo KUD, lahko bi pripravili tudi kakšno mini razstavo. Predstavili bi mogoče nekatere stare knjige iz nekdanje trzniske knjižnice, ki niso več primerne za običajno knjižnično uporabo. Sploh bodo te stvari, ko bodo bralci

Odsev dobili v roke, že precej bolj jasne. Ob samem občinskem prazniku bomo pripravili, kot je običaj, slavnostno akademijo s podelitvijo občinskih priznanj. Razmišljamo, da bi tudi ob slavnostni akademiji nekaj več pozornosti namenili zgodovini nekdanje in sedanje občine v Trzinu. Kot vsako leto, se bo v počastitev praznika zvrstila še cela vrsta drugih prireditev, ki jih bodo pripravila trzniska društva. Moram reči, da me veseli, da so naša društva občinski praznik sprejela tudi za svoj praznik in ob praznovanju vsako pripravijo vsaj po eno prireditev, saj poznamo: Florjanov sejem, kolesarsko dirko, športno društvo organizirajo športne prireditve, prav tako svoja tekmovanja pripravijo šahisti in strelci, v tem času pa se začneja tudi t.i. Trzniska pomlad. Ta festival se raztegne v maj in junij. Prav pri tem moram reči, da smo letos priprave na ta festival začeli bolj poglobljeno. Včasih je bila to bolj individualna akcija pokojnega Jožeta Sitaha, mene in Andreja Zupanca in še nekaterih, zdaj pa smo za to oblikovali organizacijski odbor, ki se je dela lotil zelo resno. Izblikoval je nekakšen koncept in programsko zasnovano prireditev, tako da ne bo več posebnih t.i. »vjav v slogu«.

Ko govorimo o letošnjem občinskem praznovanju, pa moram še posebej poudariti, da zdaj zaključujemo dve veliki, in za Trzin pomembni naložbi. Na eni strani gre za Jemčovo ulico, ki se zdaj že kaže – kakor je narejeno – da bo lepa ulica in da bo glede na prometni režim, ki bo vladal na njej, primerna za ta tip naselja, in upam, da jo bodo občani veseli in da bodo tudi pazili na njen izgled in da bodo spoštovali tudi prometni režim, ki naj bi na njej veljal. Druga velika naložba pa je širitve in posodobitve osnovne šole. Gradbeno delo so v njej že končana, zdaj prostoro opremljajo. To je bil za našo občino res velik zalogaj, saj je, če pogledamo samo kvadraturu prizidkov, že ta takšna, kot če bi v kakšni občini gradili manjšo šolo. V sklopu trzniskega praznovanja bomo tako imeli tudi dve slavnostni otvoritvi.

Ko smo že pri osnovni šoli, izvedeli smo, da gradnja ni bila ves čas na ustrezni kakovostni ravni. Pred časom sta se namreč kar z dveh sten podrli oblogi keramičnih ploščic, slišal pa smo tudi, da se v novih prizidkih že pojavljajo razpoke in to še zlasti na tlaku. Kako je bilo z nadzorom kakovosti gradbenih posegov? Najprej moram reči, da občina, kot investitor, niti nima usposobljenih gradbenih nadzorni-

kov in da to tudi ni bilo v njeni pristojnosti. Za težave, ki ste jih omenili, vemo. Za inženiring in vodenje naložbe smo sklenili pogodbo s podjetjem, ki je specializirano za te vrste objektov. Žal je bilo to podjetje, glede na to, da so v državi povsod prešli na devetletno šolanje, preobremenjeno, in smo morali na občini porabiti kar veliko časa in energije, da smo tako rekoč spodbujali to podjetje, da je organizacijsko in tudi drugače korektno vse skupaj vodilo. To podjetje je izbralo projektante, ki pa kot je izkazalo, niso povsod dovolj kakovostno in pravočasno opravili svojega dela. Prihajalo je do različnih zapletov in težav, saj so morali izvajalci posameznih del tudi čakati, da so projektanti pripravili načrte za izvedbo.

V stiski s časom je prišlo tudi do nekaterih napak, ampak takšne stvari se dogajajo tudi pri vseh drugih večjih projektih. Ena od takih napak je bila tudi ta, da so ploščice položili na neustrezno podlago. To se da rešiti in so že rešili. Pravzaprav je kar srečno naključje, da se je to zgodilo že zdaj, ko se vse da še hitro rešiti in popraviti. Bolj nerodno bi bilo, če bi se to zgodilo kasneje, ko bi bil objekt že v uporabi. Moram pa tudi poudariti, da odpravljanje napak ne gre na naš račun in da bo tudi kasneje za objekt še določeno obdobje veljala garancija, in bodo izvajalci dolžni takšne pomanjkljivosti zastonj popraviti.

Kar se pa tiče razpok, pa so mi pojasnili, da gre za razpoke med spoji starih in novih delov. Šola je po tlorisu zelo velika. Sprva smo načrtovali, da homo nove prostore pridobilo z nadgradnjo, vendar se je kasneje izkazalo, da to ni mogoče, in smo morali nove prostore dograditi s prizidki. Območje Trznice je, kar se tiče tal, precej živahno. To vem tudi iz lastnih izkušenj iz Mlak. Do posejanja prihaja tudi na območju šole in že zlasti pri novogradnji, zato je bilo že v naprej predvideno, da bo ob stikih starih in novih poslopij prihajalo do razpok. Gre pravzaprav za to, kako bi to nekako prikrili. Če gre pri novem delu za milimetrske premike, to samo po sebi ne pomeni dosti, če pa gre za dolge stene, pa se lahko pokažejo razpoke. Če pogledamo na kvadraturu obeh šolskih delov, to kar se dogaja, pravzaprav ni veliko. Zdaj gre pravzaprav za to, kako posledice teh premikov sanirati.

Ampak če se tako rekoč podreta dve steni, to ni tako malo. Steni se nista podrli, odpadla je obloga iz keramičnih ploščic. To pa seveda ne op-

ravičuje projektantov in ne nadzora nad kakovostjo del. Se enkrat poudarjam, da je nadzor nad tamkajšnjimi deli strokoven. Občina niti ne more in tudi ne sme nadzirati dela. Pred kratkim so inšpektorji opravili strokovni nadzor del – tehnični pregled. Moram reči, da večjih napak pri tem niso odkrili. Tiste manjše napake, ki so jih ugotovili, morajo zdaj odpraviti, vendar pa je šel tehnični prevzem obeh prizidkov sorazmerno gladko »skozi«. Ne pri vzhodnem in ne pri zahodnem prizidku niso odkrili takšnih pomanjkljivosti, da bi bili potrebni dodatni pregledi.

Ob šoli so zdaj tudi končno začeli pospravljati oz. urejati okolico. Nekateri občani nas opozarjajo, da je sorazmerno blizu šole plinohram za utekočinjeni propan butan. Zdaj, ko smo v Trzinu dobili zemeljski plin, nas bralci, predvsem tisti, ki imajo otroke v šoli, sprašujejo, če vemo, ali bo tista cisterna s priključki še naprej ostala na tistem mestu, to je v neposredni bližini šole, ali pa jo bodo odstranili.

Kakor vem, ravno zdaj potekajo pogovori med Petrolom in oskrbovalci s propan butanom o odstranitvi cisterne. Tista cisterna je do zdaj omogočala Interni, da je oskrbovala bližnje bloke v T3 in tudi osnovno šolo s plinom. Že od vsega začetka so vedeli, da jo bodo morali umakniti, ko bo v naselju zemeljski plin.

Napovedali ste, da boste v aprilu sklepali pogodbe z lastniki zemljišč ob Mengeški cesti za odkup zemljišč ali služnostne pravice tam, kjer naj bi uredili pločnik. Kako poteka sklepanje teh pogodb?

Pogodbe bomo začeli sklepati, ko jih bomo lahko. Ko berem Odsev, večkrat vidim, da je najbolj pametno, da ne postavljamo nobenih rokov, ker takoj pravite, da zamujamo. Tih pogodb ne moremo začeti sklepati, dokler niso končani geodetski postopki. Ti pa niso dokončani, ker se ljudje ne strinjajo z ugotovljenimi mejami. Da bi začeli odkupovati zemljišča ali začeli sklepati služnostne pogodbe, je treba natančno ugotoviti, kje so meje, nato je treba ob soglasju lastnikov zemljišče, ki bi ga potrebovali za ureditev pločnika, odmeriti kot nove parcele, šele nato ga lahko odkupimo. Če tega ne bi storili, bi bilo, kot da gradimo na celi parceli. V času tega postopka se nam dogaja, da se lastnik najprej ne strinja z ugotovljeno mejo. Če lastnik izmere ne želi podpisati, je treba narediti elaborat, nato ga pokličejo na geodetsko upravo, kjer skušajo najprej ustno doseči sporazum, če se ne strinja in ne pride na pogovor, je potrebno počakati 30 dni, da lastnik v tem času lahko oporeka izmeri po sodni poti. Če tega roka ne izkoristi, potem začne geodetska uprava meje, ki jih

je izmeril geodet, jemati za sprejete. Lastnik pa se še potem lahko ne strinja. Vse stvari se lahko zavlečejo tudi po pol leta in več. Problem je v tem, da so v preteklosti, ko so širili cesto, lo enostavno razširili čez parcele mejašev, pri tem pa se lastništvo parcel niti ni spremenilo. Zdaj moramo to upoštevati in ljudje preprosto niso pripravljeni kar tako »žrtvovati«, če tako rečem, svoje zemlje. V drugih delih Trzina, na primer v conii ali v Mlakah, takšnih problemov ne bi imeli, saj je ob cestah tam še vseeno zadosti širok pas občinske zemlje.

Koliko ljudi pa konkretno nasprotuje podpisu pogodb ob Mengeški cesti? Natančno ne vem, ker se s tistim pločnikom ukvarja moj namestnik g. Kolene, in jaz stvar samo spremljam, kolikor pa vem, imamo takšne probleme s sedmimi ali osmimi lastniki. Drugi problem pa je Geodetska uprava. Ta pokriva zdaj pet občin in v vseh se ubadajo s podobnimi težavami, tako da moramo večkrat kar čakati, da pridemo na vrsto. Tudi to dodatno zavlačuje postopke za začetek urejanja pločnikov.

Letos bi morali sestaviti dolgoročni načrt razvoja občine oziroma strategijo razvoja. Bralci nas sprašujejo, kdaj boste v razpravo o tem vključili širšo javnost?

Zdaj imamo pripravljen program dejavnosti, ki jih bomo s tem v zvezi izpeljali. Med drugim bomo na to temo pripravili obsežnejšo anketo. Določene stvari pa že tečejo. Med drugim bomo v kratkem izbrali ponudnika za oblikovanje programa varstva okolja, prav zdaj pa izbiramo tudi izvajalca predloga dolgoročnega plana. Iako da lahko rečem, da dejavnosti na tem področju tečejo. Anketo občani lahko pričakujejo še v maju.

Med predvolilno kampanjo ste napovedovali, da boste redno pripravljali zborni krajanov, zdaj pa jih praktično ni. Saj bodo, prav pri oblikovanju strategije občine bomo pripravili srečanja. Zbor krajanov se običajno pripravi na določeno temo. O občinskih odlokih je najbrž nesmiselno razprav-

ljati na takšnih zborovanjih. Kar se tiče priprave dolgoročne strategije občine, pa se izplača. Pripravili bomo celo vrsto srečanj z občani. Postopek sprejema strategije predvideva javno obravnavo, zato bomo z njo zajeli vsa področja, od varstva okolja, komunalno ureditev, nove naložbe, dolgoročni načrt tako ali tako.

April je mesec čistilnih akcij. Občinska akcija je po splošni oceni dobro uspeła zanima pa me, koliko imate na občini nadzora nad bolj oddaljenimi deli občine, na primer na jugovzhodu občine. Od posestva Pšata proti Dobravi se v zadnjem času razrašajo številna gnojlišča. S posestva vozijo gnoj kamorkoli se jim zljubi, tako da se bodo tisti, ki bodo ob občinskem prizniku želeli po mejah občine, nekaj časa morali prebiti čez gnojlišča in mimo mlakoz gnojnice, na delu tamkajšnje goščave pa so neznanzi začeli odlagati odpadke, avtomobilske gume, plastiko in druge odpadke, tako da vse skupaj izgleda kot pomanjšano dobsko odlagališče. Tam so tudi odsluženi avtomobili.

Občina nima nikogar, ki bi to sistematično pregledoval. Tudi sam grem včasih na ogled in vidim različne nepravilnosti, ki jih potem skušamo odpraviti, najprej z opozorili. Lani smo tako imeli kar tri večje akcije čiščenja, čeprav ne ravno na tistem delu, ampak v gozdu med Mlakami in cono. Tam ni šlo zgolj za onesnaževanje okolja, ampak za kar velike posege v gozd, tudi podiranje dreves, tam pa se je pojavila tudi rabljena oprema iz dveh, treh slanovanj. Enostavno ne razumem nekoga, ki naloži na prikolico izrabljene stroje in jih odpelje v gozd, pa čeprav bi to lahko odpeljal na uradno odlagališče. Tisti predel, ki ga omenjate, bomo pa vsekakor pregledali in na to opozorili pristojne, Prodnik, in mogoče pristojne na posestvu Pšata.

Miro Šieba

TRZINSKI HLAPCI JERNEJI

v Odsevu smo že nekajkrat pisali o težavah, ki jih imajo prebivalci objekta s hišno številko Motnica 1 v Industrijski coni, ki mu največkrat rečejo kar graščina. Tokrat smo se pogovarjali z enim od stanovalcev oz. lastnikom enega od stanovanj v zloglasni stavbi, Jožefom Vilhelмом Cofom, ki v zadnjem času skuša tudi širši javnosti pojasniti, kako je do zapleta prišlo in s kakšnimi problemi se njegovih stanovalci spopadajo. Pravzaprav je njegova zgodba zelo podobna zgodbam drugih kupcev 55 stanovanj v graščini, le da Jože, kot ga ključno prijatelji, zdaj mogoče bolj zagrizeno kot drugi opozarja na nevdržnost njihovega položaja: obiskuje sestanke občinskih teles, poziva novinarje in na različne druge načine skuša doseči posluš za njihovo kalvarijo. Jože, ki je član odbora stanovalcev graščine, s svojimi romanjem od vrat do vrat in iskanjem pravice zase in za svoje sostanovalce res že spominja na Cankarjevega hlapca Jerneja.

»Razočaran sem nad to državo. Veselji sem se samostojne slovenske države in sem pričakoval, verjel, da bomo imeli urejen, pravni sistem, zdaj pa vidim, da ni tako. Krivdo za vse skupaj hočejo enostavno preveliti kar na nas, čeprav smo mi žrtve in nismo storili nič nezakonitega, samo zaupali smo, da v tej državi le vlada pravni red. V našem primeru so zatajili lastnik oz. investitor te graščine, upravna enota, inšpektorji, sodišča, notarji, občina ... Še najbolj sem začuden nad neučinkovitostjo sodišča Zakaj s svojimi odločitvami ni seznanjalo Upravne enote, Davčne uprave, inšpektorjev, Občine? Zakaj njihovih sklepov ni nihče spoštoval? Kje so bili takrat inšpektorji in drugi, ki bi morali spoštovati zakonitost in pravni red?«

Kot drugi stanovalci graščine je tudi Jože kupil stanovanje v dobri veri, da je vse tako, kot mora biti.

»Prej sem že imel stanovanje v Trzinu, v Mlakah, zato sem bil nekako navezan na ta kraj. Kasneje sem nekaj časa živel na Viču, ko pa sem v časopisju videl oglas, da prodajajo stanovanja v tej stavbi, sem se aprila leta 1997 odločil za nakup. Stanovanja niso bila nič cenejša kot podobna stanovanja v Ljubljani, kot nam zdaj hočejo nekateri podtkniti. Takrat je bila cena kvadratnega metra stanovanja v tem posloplju – kar lahko dokažem – 236.000 SIT, kar ni nič ceneje, kot so bile cene v Ljubljani. Meni se je zdelo lokacija primerna, predvsem pa mi je ustrezala kvadratura stanovanja, ki je bila nekoliko manjša, kot jo je bilo mogoče dobiti drugje. Podobno kot večina drugih sem bil prepričan, da je s ponudbo vse v redu, saj je stanovanje prodajala nepremičninska agencija. Ta agencija me je prepeljala do lastnika Igorja Kujavca in z njim sem nato sklenil pogodbo o nakupu. Pogodbo je sam nato overil tako pri notaju kot na Davčni up-

ravi. Meni se je vse zdelo normalno, in sem verjel, da je vse zakonito. Pravzaprav ni bilo vzrokov, da v to ne bi verjel.« Tudi vsi drugi kupci stanovanj v graščini imajo pri notarjih overovljene kupoprodajne pogodbe. Večino teh pogodb je overovil notar Boris Lepša, ki je postal znan predvsem po svoji vlogi pri aferah Zbiljski gaj in Orion, vendar ni bil edini. Med drugim je pogodbe overjal celo notar iz Kopa. Po podpisu pogodbe so kupci na davčni upravi plačevali davek na promet z nepremičninami. Uslužbeni uprave ob tem niso nikomur namignili, da je pri nakupu kaj narobe. Vse se je zdelo, da je v najlepšem redu. Ker gre pri kupcih v večini primerov za ljudi, ki do takrat niso imeli posebnega pravnega znanja, saj so imeli druge poklice in izobrazbe, je povsem normalno, da so verjeli, da je z nakupi vse v redu. Zaupali so v korektnost in nadzor »strokovnjakov« s tega področja. Plačali so notarjem potrditev pogodb in verjeli, da ti ne bodo sprejemali denarja za dvomljive pose. To naj bi bili usposobljeni strokovnjaki, ki naj bi s svojim podpisom in žigom ter s tem, ko so za to zaračunali nemajhne zneske, v skladu z zakoni potrjevali, da so pogodbe veljavne. Res ne bi pričakovali, da so morali do notarjev samo zato, da so ti pobrali denar. Pri tem pa naj za to, kot se je pokazalo zdaj, ne bi nosili nobene odgovornosti ali obveznosti. Notarje so v naš pravni red uvedli, kot so takrat zatrjevali, da bi olajšali in skrajšali nekatere bi-

rokratske postopke in hkrati zaščitili kupce.

»Pred podpisom pogodbe sem v začetku aprila v zemljiški knjigi preverjal, ali je stanovanje, ki ga kupujem, obremenjeno s kakšno hipoteko ali drugo obremenitvijo, pa takrat obremenitev ni bilo. Kasneje sem izvedel, da ni bilo obremenjeno od 12. marca do 14. aprila. Ko sem izplačal predplačilo, pa je že veljala sodna prepoved odtujitve ali prodaje objekta, vendar za to nisem vedel, te prepovedi, pa ko je že veljala, ni upoštevala tudi davčna uprava. Potemtakem bi moral, če bi hotel, kot kupec, vedeti za to obremenitev, tako rekoč vsak dan preverjati v zemljiški knjigi, kar pa je nemogoče pričakovati.« Jože je izvedel, da je nekaj narobe, podobno kot drugi stanovalci, ko je hotel svojo lastnino vpisati v zemljiško knjigo. Šele takrat so se počasi začeli zavedati, da sta zakonca Rijavec z njimi igrala umazano igro. Nekaj časa so še verjeli, da se ne morejo vpisati, ker objekti nima uporabnega dovoljenja, saj še ni bil dokončan, šele kasneje pa so od trzinskih občinskih predstavnikov izvedeli, da naj bi pri objektu šlo za črno gradnjo, saj v industrijski coni ne bi smelo biti takšnega stanovanjskega objekta.

Kupcem stanovanj se je šele takrat začelo svitati, v kako nezavidipljivem položaju so. Izvedeli so, da je investitor leta 1988 dobil lokacijsko in gradbeno dovoljenje za gradnjo motela. Med gradnjo mu je verjetno zmanjkalo denarja, zato se je odločil za spremembo namembnosti objekta, ki je leta 1996 tudi dosegel. Upravna enota je pristala na spremembo gradbenega dovoljenja, tako da so poslovne apartmaje, ki naj bi jih uredili v objektu, preimenovali v stanovanjske. Za Upravno enoto ta sprememba pomeni, da so objekt spremenili v stanovanjski, medtem ko na Občini menijo, da to ne drži, saj zazidalni načrt za tisto območje ne predvideva stanovanjske gradnje. Za Občino je objekt kot blok črna gradnja, na Upravni enoti pa trdijo, da s tako opredeljeno spremembo namembnosti ni nič narobe in da gre zdaj za objekt s stanovanjskimi apartmaji.

Zakonca Rijavec sta po tem, ko sta dosegla vprašljivo spremembo namembnosti, začela še istega leta prodajati stanovanja na vzhodni strani objekta. Kupcem sta razlagala, da svojega nakupa ne morejo vpisati v zemljiško knjigo ker objekt še nima uporabnega dovoljenja, ker še ni dokončan.

Novim stanovalcem se je razlaga zdela sprejemljiva, saj so lahko prijavljali graščino kot mesto svojega stalnega prebivališča. Da so jih uradno registrirali kot občane naše občine, so morali priložiti kupoprodajne pogodbe, za katere se je zdelo, da z njimi ni nič narobe.

Naslednje leto pa so prvič ukrepali gradbeni inšpektorji. Ugotovili so namreč, da je investitor zvišal mansardo in s tem omogočil izrabo strehe za ureditev dodatnih stanovanj. Ker kršitve v določenem roku ni odpravil, so inšpektorji decembra 1997 izdali odločbo o ustavitvi gradnje. 14. aprila 1997 pa so v zemljiško knjigo vpisali tudi prvo plombo o prepovedi odčitujice ali obremenitve tamkajšnje nepremičnine. V naslednjih mesecih so se plombe kopičile, zakonca Rijavec pa sta še naprej vneta prodajala stanovanja. Potencialnim kupcem sta zatrjevala, da objekti ni sodno obremenjen in sta jim kazala celo nekakšna potrdila o tem. V delu objekta so kupci dobili nekončana stanovanja in so jih morali dokončati kar sami, če so se želeli vseliti. Vse več je bilo tudi stisk s parkirnimi prostori, kupcem pa se

je počasi začela odstirati prava resnica. Junija 2000 so se odločili, da bodo skušali pravico zase iskati po sodni poti. Skupaj so poiskali svojega pravnega zastopnika, odvetnika Borisa Grobelnika. Objekti je v tistem času upravljaj g. Rijavec, ki je od stanovalcev pobiral tudi denar za elektriko in druge komunalne storitve. Šele čez čas so ugotovili, da je le pobiral denar, plačeval pa ni. Grozilo je, da bodo objektu izklopili elektriko, vendar so stanovalci to preprečili tako, da so ponovno poravnali vse obveznosti in si uredili individualni priklop. Za upravljalca objekta so izbrali podjetje Corex. Ko je to slo v stečaj, je upravljanje objekta prevzelo podjetje Varnost, kasneje pa Čistoča.

Zadnje stanovanje sta Rijavca prodala v letu 2002, stanovalci pa so podali sodbo proti zakoncem Rijavec. Kasneje so se tožbe nadaljevale, vendar stanovalci niso dosegli zadoščanja. Sodišče je razpisalo dražbe objekta, kar je skregano z logiko, saj objekt, ki nima gradbenega dovoljenja, ne bi smel na dražbo. Dražbe niso uspeli, zadnja, ki je bila napovedana za letošnji februar, je bila odložena do taktat, ko bodo nesporno ugotovili lastninska razmerja oziroma delež, do katerega bo dopustna izvršba.

Kupci stanovanj si želijo, da bi dosegli legalizacijo stanovanj, vendar bi za to morali najprej doseči spremembo zazidalnega načrta cone. Razmere se vedno bolj zapletajo, zato so prebivalci graščine vse bolj nezadovoljni. Pred kratkim so se odločili za zamenjavo odvetnika, kako naprej, pa ne vedo. Obračajo se na medije in na vseh koncih iščejo pomoč, vendar razen nekaj simpatij ne dosegajo posebnega napredka. Njihov problem so obravnavali že celo v parlamentu, vendar so si vsi enotni, da gre za žrtve sistema. Sistema, ki dovoljuje goljufije brezvestnih predrznežev, neučinkoviti pravni sistem pa je pri tem nemočen. Nekaj zadoščanja so imeli, ko so slišali, da so zoper notarja Lepšo uvedli disciplinski postopek, zdaj ko je vse bolj jasno, da bo njegov primer verjetno zastaral, pa imajo še en razlog več za nezadovoljstvo. Ozirajo se za pomoč na Občino, vendar ne kaže, da bodo s te strani deležni kaj več kot pomilovanja.

Miro Štebe

SPOMLADANSKO ČIŠČENJE

(nadaljevanje s 3. strani)

morali priznati, da je med nami še kar nekaj takšnih ljudi, ki jim le ni mar za čas in trud za druge in za skupno dobro. Nekateri v vseeno čutijo, da je prav, da kaj storijo tudi za naš skupni Trzin in prijetnejše življenje v njem.

Na občnem zboru enega od trzinskih društev smo pred kratkim poslušali polemiko o nagrajevanju takšnega dela za skupno dobro. Verjetno tisti, ki takšne stvari počno, ne bodo nikoli povsem poplačani za svoj trud, nekatere bodo celo prezrli ob podeljevanju nagrad, a vseeno je zaradi takšnih ljudi življenje lepše. So nekateri, ki znajo iz vsake svoje kretnje potegniti denar, so pa tudi taki, ki se razdajajo in vzdajajo, pa za to skoraj nič ne dobijo. V gmojnem smislu verjetno res ne morejo pokazati kaj dosti, vseeno pa je veliko vredna tudi zavest, da si nekaj dobrega naredil za vse. Prav bi bilo, da bi ta občutek spoznali tudi tisti, ki mislijo le nase in na svoj ograjeni vrtiček. Ko bomo ljudje pozabili na »planke«, ki jih postavljamo okrog sebe, bo verjetno tudi usoda našega modrega planeta manj problematična, kot je.

Urednik

'REGIJA PRILOŽNOSTI

Podjetna regija, v kateri se združuje 8 občin severovzhodno od Ljubljane, to je Kamnik, Domžale, Mengeš, Lukovica, Moravče, Komenda, Vodice in Trzin, skuša vse bolj enotno nastopati tudi pri predstavljanju svoje turistične ponudbe. Med drugim so letos izdali kar nekaj turističnih prospektov in drugega propagandnega gradiva, še zlasti pa moramo omeniti zgbanko Koleдар prireditev 2004. V njem so zbrani osnovni podatki za 29 vidnejših prireditev na območju regije, ki se ponaša tudi s sloganom Regija priložnosti. Že na naslovnici Tizinci med posnetki posameznih prireditev lahko naštejemo kar štiri prizore s trzinskih prireditev: Fiorjanove nedelje, folklornega festivala, kolesarske dirke in pohoda po mejah občine. Omenjene štiri prireditve so tudi podrobneje predstavljene na naslednjih straneh zgbanke. Lahko rečemo, da je Trzin med osmimi občinami s tem kar dobro zastopan, čeprav pogrešamo tudi osembo prireditev v sklopu festivala Trzinska pomlad.

Zgbanka je zelo dobrodošla, saj bo s svojimi podatki prav gotovo kormu dala idejo, kako popestriti konec tedna, lahko pa obišče tudi katero od sosednjih občin in si ogleda, kako se znajo zabavati pri sosedih.

Podjetna regija pa je izdala tudi letak s predlogom za enodneveni izlet po občinah – z izjemo Vodice, ki so združene v Podjetni regiji. Letak, ki ga krišajo občinski grbi sedmih občin, skozi katere vodi pot, ki jo predlagajo, izletnikom priporoča za izhodiščno točko Kamnik. Po ogledu nekaterih tamkajšnjih zanimivosti naj bi se gostje odpravili na ogled zanimivosti Komende in nato Mengeša. Od gradu Jablje, ki ga ponujajo zgolj kot možnost, predlagajo pot po naši občini mimo kužnega znamenja do Centra družbenih dejavnosti Ivana Hribarja, nato ogled trzinske cerkve in obisk industrijske cone. Od tam bi izletnike popeljali proti Domžalam in nato naprej do Moravč in Lukovice.

Predlog za izlet je zanimiv, čeprav bi se dalo vmes ogledati še marsikaj. Mogoče ne bi bilo slabo, če bi izdali še več takšnih programov, ki bi zajeli še druge zanimivosti, čeprav bi se morali v Trzinu kar potruditi, da bi lahko obiskovalcem pokazali še kaj dosti več.

PRVOMAJSKA PRAZNOVANJA

Ob vstopu v Evropsko unijo v Trzinu ne bo posebne prireditve, saj so na Občini ocenili, da bo ob tem dogodku po vsej Sloveniji in tudi v naši neposredni bližini toliko proslav, da ni smiselno pripravljati še eno skromno prireditev, ki bi ljudi razdvojila glede možnosti, da se drugje udeležijo bolj atraktivnih proslav ali pa da ostanejo doma.

30. aprila – zvečer prvomajsko kresovanje, organizator Smučarsko društvo Trzin.

ŠPORTNI PARK RAZKRIVA SVOJE TEMELJE

Pomladni dnevi so prebudili tudi gradbene stroje, ki so zahrumeli na območju, kjer se bo v prihodnje bohotal trzinški športni park. Delavci so očistili kar precejšnje območje, stroji pa so razkrili nedrje bodočega parka. Ker gre za območje, ki je bilo včasih močvirno, je treba še posebej pazljivo poskrbeti za podlago bodočih športnih površin. Predstavniki občine zatrjujejo, da bo prva faza ureditve parka zdaj, ko je za njimi večina birokratskih postopkov, hitro stekla, in bo park kmalu lahko sprejel prve ljubitelje rekreacije.

malo skeptični glede prometnega režima, ki naj bi veljal na njej. Enostavno niso prepričani, da bodo vozniki po njej res vozili počasneje. Ampak kakor koli že, vsi so veseli, da bo cesta navsezadnje spet primerna za promet, pa čeprav počasnejši. Veseli pa so tudi, da so hkrati z urejanjem cestišča poskrbeli za posodobitev infrastrukturnih vodov, ki tečejo pod cesto, da so zamenjali tamkajšnje salonitne vodovodne cevi in da bo ulica končno dobila cestno razsvetlavo, kot se za ta del naselja spodobi. Kljub nekaterim dvomljivcem bo obnovljena cesta predana svojemu namenu ob občinskem prazniku.

MENJAVA PODZEMNIH VENTILOV

Na več mestih v Trzinu ljudje v zadnjem času opažajo delavce z gradbeno mehanizacijo, kako razkopavajo tam, kjer naj bi bile plinovodne napeljave. Ker pogosto ob tem začne zaudarjati po plinu, so se marsikje ljudje prestrašeno začeli izpraševati, če ni

JEMČEVA CESTA DOBIVA SVOJO KONČNO PODOBO

Jamčeva, pardon, Jemčeva cesta po vseh dolgotrajnih usklajevanjih, načrtovanjih, prerekanjih in barantanjih le dobiva podobo, kakršno so ji določili projektanti. Nekateri stanovalci ob njej so

plin kje začel uhajati iz plinovoda ali če je prišlo do kakšne okvare. Delavci so nam povedali, da ni nič tako tragičnega, da le zamenjujejo podzemne ventile. Vseeno pa bi bilo prav, če bi pristojni prebivalce prej opozorili na to, da ne bi bilo pretiranega strahu in skrbi.

MOST PRI TRZINKI JE ŽE LEPŠI

Pred nekaj meseci je naš fotograf Jože pisal o mostu pred gostiščem Trzinka, ki je grdo propadal in nikakor ni bil v ponos naši občini in še zlasti na Jožetove kritike, je most zdaj le dobil »injekcijo« in pristojni so že začeli urejati njegov izgled. Tokrat so si zaslužili priznanje, čeprav prihaja malo z zamudo.

ZBIRALIŠČ ZA OBREZANO VEJEVJE NI DOVOLJ

Tudi letos je občina poskrbela za prostore, kjer so občani lahko odlagali vejevje, ki se jim je nabralo ob spomladanskem obrezo-

vanju živih meja, okrasnega grmičevja in sadnega drevja. Kupi zbranih vej so bili, kot že prejšnja leta, spet veliki in številni občani, ki jim lep urejen videz našega kraja nekaj pomeni, so občinski poletno spet pozdravili z odobravanjem. Žal pa spet opažamo da se po obronkih gozda in na nekaterih drugih, že tradicionalnih divjih odlagališčih odpadkov kopičijo gore smeti in tudi zelo veliko obrezanih vej in drugih rastlinskih delov. Nekaterim lenoban se enostavno ne ljubi potruditi do skupnega urejenega odlagališča. Ni jim mar, da takšna odlagališča kar vabijo druge nemarneže, da tudi oni priložijo še svojo nesnago. Eni bi zaradi svoje nemarnosti očitno najraje živeli sredi gnojišča.

Na podlagi 4. člena Zakona o volitvah poslancev iz Republike Slovenije v evropski parlament (Ur. list RS, št. 96/02 in 22/04) in 39. člena Zakona o volitvah v državni zbor (Ur. list RS, št. 44/92, 13/93, 60/95, 14/96-odločba US, 67/97-odločba US, 66/00, 70/00, 111/03-sklep US, 73/03-odločba US), izdaja Okrajna volilna komisija 11. volilnega okraja 4 volilne enote

SKLEP O DOLOČITVI VOLILNE IN OBMOCIJ VOLILŠČ

za volitve poslancev iz Republike Slovenije v Evropski parlament, v 11. volilnem okraju 4. volilne enote, ki bodo dne 13. junija 2004

VOLILŠČE 4.11.16 - OSNOVNA ŠOLA TRZIN, I Mengeška cesta 7b, Trzin

Trzin: Habatova ulica vsa, razen št. 20, Jemčeva cesta, Kmetičeva ulica, Ljubljanska cesta št.: 1, 2, 3, 3a, 4, 4a, 5, 5a, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 12a, 12b, 12c, 12d, 12e, 12f, 13, 13a, 13b, 13c, 13d, 13e, 13f, 13g in 14, Mengeška cesta in Za hribom št.: 6, 7, 8, 8a, 9, 9a, 10, 11, 11a, 11b, 11c, 12, 12a, 12b, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 22, 26, 28 in 30.

VOLILŠČE 4.11.17 - OSNOVNA ŠOLA TRZIN, II Mengeška cesta 7b, Trzin

Trzin: Cankarjeva ulica, Habatova ulica št. 20, Kidričeva ulica št. 10 in 12, Košakova ulica št. 1 in 2, Ljubljanska cesta št.: 15, 16, 18, 18a, 20 in 24, Lohodova ulica, Mlakarjeva ulica vsa, razen št.: 4, 4a, 6, 6a, 7, 7a in 8, Na jasi, Onger št.: 5, 15, 17, Parizanska ulica št.: 1, 6, 8, 10, 11, 12, 14, 16, 18, 20, 21 in 26, Ploščad dr. Tineta Zajca, Prešernova ulica, Rebojčeva ulica, Ulica kamniškega bataljona, Ulica OF, Ulica pod gozdom, Ulica Rašiške čete vsa, razen št.: 1, 5 in 5a, Vegova ulica, Za hribom št.: 1, 1a, 2, 3, 4, 4a in 5 in Župančičeva ulica.

VOLILŠČE 4.11.18 - OSNOVNA ŠOLA TRZIN, III Mengeška cesta 7b, Trzin

Trzin: Bergantova ulica, Blatnica, Borovec, Brezovce, Brodišče, Dobrave, Gmajna, Hrastovec, Kidričeva ulica vsa, razen št. 10 in 12, Kratka pot, Mlakarjeva ulica št.: 4, 4a, 6, 6a, 7, 7a in 8, Motnica, Ljubljanska cesta št.: 17, 19, 19a, 21, 23, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 42, 43, 44, 46, 48, 49, 50, 51 in 52a, Pernetova ulica, Peske, Planjava, Prevale, Špruha, Trdinova ulica, Ulica Bratov Kotar, Ulica Rašiške čete št.: 1, 5 in 5a in Zorkova ulica.

VOLILŠČE 4. 11.901 - KONFERENČNA SOBA OBČINE DOMŽALE, Ljubljanska cesta 69, Domžale

Prečasno glasovanje.

Republika Slovenija
OKRAJNA VOLILNA KOMISIJA 4. VOLILNE ENOTE
11. volilnega okraja

Številka: 00800-5/2004
Datum: 9.04.2004

RUSKA RULETA SE NADALJUJE NA MENGEŠKI CESTI

MOŽNI ROK IZGRADNJE POVEZOVALKE ŽELODNIK-MENGEŠ-VODICE IN OBVOZNICE MIMO MENGŠA

Pogovor z županom Občine Mengeš mag. Tomažem Štebetom

Prometni problemi v Mengšu, predvsem na Slovenski cesti, so podobni kot v Trzinu na Mengeški cesti. Skozi kraj se dnevno vali okoli 22.000 motornih vozil, promet pa se še povečuje. Izgradnja obvoznice se smatra kot najustreznejša rešitev.

Država odlaga urejanje Mengeške ceste v Trzinu (semaforni, prehodi za pešce) s tr-

ditvijo, da bo v kratkem, v par letih, zgrajena povezovalka Želodnik-Mengeš-Vodice, in bo potem promet skozi Trzin bistveno manjši. Za februarško številko Mengšana (glasilo občine Mengeš) je poslanka v državnem zboru za naše območje Cveta Zalokar Oražem povedala, da se izgradnja povezovalke (zaradi zaostankov iz preteklih let) prestavlja v leto 2013.

Glede navedenega smo županu mag. Tomažem Štebetu postavili naslednji vprašanja:

Kakšni so možni oz. realni roki začetka gradnje mengeške obvoznice?

Kakšne so vaše informacije o roku izgradnje povezovalke?

Občine Domžale, Mengeš in v delu trase Lukovica čakamo na sprejem uredb o lokacijskem načrtu in spremembi prostorskega plana že skoraj dve leti. "Kasnitve" so taktične, ker mora po sprejemu projekt v izvedbo v štirih letih in zaradi priprave in sprejemanja novega nacionalnega programa izgradnje AC (avto cest). Sedaj je sprejet, toda po treh tednih še vedno ni uradno objavljen.

Po podatkih, ki so meni dostopni, je povezovalka Želodnik-Mengeš-Vodice v obvoznico Mengeš v nacionalnem programu izgradnje AC v planu od leta 2008 naprej z dokončanjem od Vodice v letu 2013. Obvoznica Mengeš je v sklopu gradnje prvega odseka od Želodnika do Mengša s pričetkom (dinamike)

izgradnje v letu 2008. Po tem planu je za leto 2008 in 2009 predvidenih 8 milijard SIT (vir Poročevalec DZ RS, 16.02.2004) in ne v letu 2013.

Gospa Zalokarjeva za »Mengšana« ni navedla pravega podatka za mengeško obvoznico, pač pa rok dokončanja drugega dela povezovalke od Mengša do Vodice!

Ministrstvu za promet sem postavil zahtevo po prednostni izvedbi obvoznice v letu 2006. Poslanka Cveta Zalokar Oražem je obljubila, da se bo za mengeško obvoznico zavzemala.

Upam, da bodo tej podpori sledili tudi drugi (tudi v Mengšu) oz. upam, da to ni le zaradi predvolilnega časa.

ZAKLJUČKI:

Začetek gradnje mengeške obvoznice je v planu za leto 2008, morda že prej.

Začetek gradnje povezovalke Želodnik-Mengeš-Vodice je predviden v letu 2008, izgradnja pa v letu 2013.

Povezovalka torej ne bo zgrajena v par letih, zato se ne more več odlagati urejanja Mengeške ceste v Trzinu.

Stane Mesar

Še pomnite bralec!

Hodnik ob Mengeški cesti

V kratkem naj bi bila Mengeška cesta varnejša za pešce. Pripravili so že vse potrebno za ureditev hodnika - la zajena pločnik, robnike, bankine in odtoke za vodo, od pusploja stare šole do Jan bara. Ko bo to narejeno, naj bi tako nadaljevali s hodnikom vse do konca Trzina. Gre pravzaprav za star dolg, sredstva za to so bila namenjena že

Foto: Mojca

v občinskem proračunu za lansko leto, izvajalci pa bi morali dela končati do 30. junija. Gre za kar kratek rok, zato bodo morali izvajalci krepko zasakati rokave. Če bo vse po sreči, Trzinem ne bo treba dolgo prekinjati zaradi zastojev in ovir v prometu zaradi del na cesti. Hodnik pa bo nekoliko spremenil os ceste in jo tudi malo zožil. Skozi Trzin bo treba v prihodnje voziti počasneje.

Označili so parkirna mesta pred sedežem KS

Očitno so naše kritike in tudi številne opazke nezažadovnih krajanov le prinesle sadove. Pre-

Po poteh dediščine - projekt se nadaljuje

V Ljubljani je bilo 2. aprila 2004 srečanje predstavnikov slovenskih občin, ki so vključene v projektno območje razvojnih programov podeželja. Sklicalo ga je Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano RS. Prisotni so bili tudi predstavniki izvajalskih organizacij. V našem primeru, ko gre za projekt "Po poteh dediščine", Center za razvoj Litija.

Za naveden projekt - o vsichini smo v več številkah Odseva že pisali - smo le uspeli na razpisu Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, in nam bodo zagotovljena ustrezna sredstva iz naslova "podpor kmetijske strukturne politike in kmetijske politike razvoja podeželja za leti 2003 in 2004" - torej za razvojni program podeželja. To pomeni nadaljevanje aktivnosti na skupnem projektu "Po poteh dediščine" za območje občin Savske ravnin in Posavskega hribovja, kamor je med 13 občin vključena tudi občina Trzin. Strokovna služba Centra za razvoj Litija je že pripravljena za nadaljevanje nalog na projektu, vključene občine pa naj bi do jeseni sprejele ustrezne sklepe in za projekt rezervirale del proračunskih sredstev.

Jožica Valenčak

PRIPRAVE OBCANOV NA ZEMELJSKI PLIN V TRZINU - IV

UVOD

V prejšnji številki Odseva smo obravnavali: OBSTOJEČO PLIN-SKO INSTALACIJO V OBJEKTIH * DELA NA OBSTOJEČI PLINSKI INSTALACIJI * PRIPOROČILA OBCANOM ZA ZMANJŠANJE STROŠKOV.

Kot smo že navajali v prejšnjih številkah, ugotavljamo, da je v Sloveniji (pri čemer stanje v Trzinu ni izjema) veliko preveč tehnično neprimernih in varnostno vprašljivih dimnikov. Razlogov je več, med drugim navedenemu stanju botruje hiter razvoj ogrevalne tehnike, tako zahtevam sodobnih ogrevalnih naprav klasični zidani samotni dimniki praviloma ne ustrezajo več. Menimo, da je izvedba dimnovodnih naprav tako pomembna za varnost občanov, da tej temi posvečamo več prostora. Zato vam v nadaljevanju predstavljamo osnove, ki omogočajo varna in tehnično sprejemljivo gradnjo naprav za odvod produktov zgorevanja. V tem članku obravnavamo osnovno delitev dimnikov in njihovo delovanje.

V naslednji številki pa se bomo posvetili tehničnim navodilom in kako v praksi pristopimo k izvedbi naprav.

Občanom predlagamo, da se za izvedbo dimnovodnih naprav v vsakem primeru obrne na pooblaščenega izvajalca, saj je poleg tehničnih zahtev potrebno upoštevati tudi zakonodajo (zakon o gradnji, zakon o opravljanju dimnikarske službe, itd...).

Ce bo pričujoče gradivo dodalo le kamenček k uspešni in varni izvedbi vaših dimnikov, je naš namen dosežen.

NAJNUJNEJŠE, KAR MORAMO VEDETI O DIMNIKU

Ne glede na uporabljeno vrsto goriva ali kurišča zgorevajoče gorivo poleg sproščanja toplote za ogrevanje ustvarja stranske produkte zgorevanja. To so dimni plini, ki vsebujejo zdravju škodljive primese, vodne pare, trdne delce v različni sestavi glede na uporabljeno vrsto goriva.

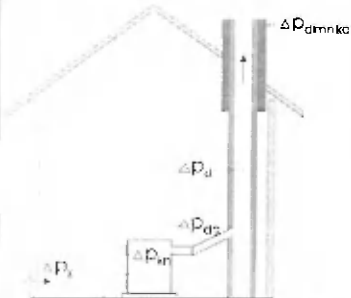
Zato je prva in osnovna naloga dimnovodnega sistema, da odvede dimne pline iz kurišča na prosto daleč od bivalnih prostorov, čim varneje in čim manj obremenjujoče za okolico.

Poleg navedenega ima dimnovodni sistem še drugo, na videz manj očitno, pa zato nič manj pomembno nalogo, to je zagotoviti potreben podpih (tok svežega zraka) skozi kurišče. Ta tok svežega zraka zagotavlja potrebno količino zraka za nemoten proces oksidacije (gorenje).

V principu lahko rečemo, da je dimnik klasične kurilne naprave pravzaprav "motor" procesa gorenja. Vlek dimnika je posledica razlike specifične gostote (vzгона) zraka v dimniku in njegovi okolici, zato potrebujemo za zagotavljanje podpiha primeren ogret dimnik oziroma dovolj tople dimne pline.

Podpih, vlek ali podtlak v dimniku mora biti večji od vseh tlačnih uporov (izgub) na poti zgorevalnega zraka skozi kurišče, skozi dimnovod,

vse do njegovega izstopa skozi zgornjo točko-ustje dimnika, da proces izgorevanja ne zamre.

skica 1

Omenjene naloge mora dimnik opraviti na načine, ki so varni za vidikov: požarne varnosti in sanitarne varnosti.

Požarna varnost pomeni, da je tuljava dimnika vstavljena v požarni jašek izvedbe, ki zagotavlja, da:

- se ob morebitnem vžigu saj ali katranskih oblog v dimniku ogenj ne more razširiti v stavbo,
- se ob morebitnem požaru v stavbi ogenj skozi dimniški jašek ne more širiti po stavbi.

Sanitarna varnost pa pomeni, da je tuljava dimnika vstavljena v jašek takšne izvedbe, da:

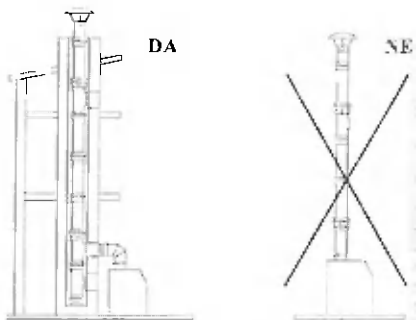
- dimni plini ne morejo izhajati v prostore, ki dimnik obdajajo,
- ustje dimnika pa mora biti nameščeno nad okni, vrati oziroma odprtinami zgradbe tako, da se dimni plini ne morejo širiti iz bivalne prostore.

skica 2: primerne izvedbe požarno-sanitarnih jaškov

Izjemno pomembno za varnost dimnika je, da je le-ta izveden in nameščen tako, da je omogočeno predpisano redno čiščenje in opravljanje pooblaščenega dimnikarske službe. V ta namen mora biti dimnik opremljen s čistilnimi vratci, njegov priključek pa s kontrolnimi odprtinami, merilnimi mesti itd. ...

Kadar ima dimnik skupno višino večjo od 8 m, moramo predvideti dodatna kontrolna vrata. Pravična in nepravilna razporeditev čistilnih vratc oziroma kontrolne odprtine je prikazana na naslednji skici.

skica 3

IZVEDBE DIMNIKOV

Za izvedbo dimnikov oziroma tuljav se uporabljajo različni materiali.

Pri opečnih dimnikih (klasična trda goriva) je njegov jašek hkrati dimna tuljava (enoslojni dimnik).

Tuljave iz keramike, šamota, nerjavnega jekla in plastičnih mas pa vstavljamo v dimniške jaške iz drugih ognjevarnih materialov, praviloma so dvo ali troslojne izvedbe.

Izjema so montažni kovinski troslojni dimniki, katere praviloma postavljamo na zunanjih delih zgradb. Ti so postavljeni brez dodatnega požarnega jaška

O IZBORU MATERIALA TULJAVE

Tuljave različnih proizvajalcev so iz različnih materialov. Verjetno je primeren razmislek ta, ki kronološko upošteva razvoj kurilnih naprav in razvoj dimnovodnih tuljav.

Danes uporabljeni materiali so: šamot, keramika, nerjavna pločevina ter specialna plastika.

Samotne tuljave so najstarejše. Pomenijo pravo izbiro, ko obratujejo v povezavi s kotli na premog, drva ali starejšimi oljnimi (visokotemperaturnimi) kotli. Pri nizkotemperaturnih kotlih so manj primerne predvsem zaradi neopornosti na kondenzat. Na količino kondenzata vpliva relativno velika masa elementov tuljave in s tem v povezavi (pre) dolg čas, potreben za ogrevanje takšne tuljave na temperaturo, večjo od rosišča.

Keramčne tuljave so po lastnostih nekje med samotnimi in tuljavami iz nerjavne pločevine. Imajo manjšo temperaturno upornost kot šamotne in zato krajši čas segrevanja, hkrati pa slabšo mehansko odpornost.

V primerjavi s tuljavami iz nerjavne pločevine imajo večjo odpornost na mehansko čiščenje in večjo maso ter temperaturno odpornost.

Keramčne tuljave so neobčutljive na kondenzat in kisline. Obratujejo lahko v zvezi s kotli na drva, oljnimi in plinskimi kotli stare in novejšje izdelave kakor tudi s kondenzacijskimi kotli. Gre vsekakor za zanimiv material, vendar ni prav razširjen.

Tuljave iz nerjavne pločevine se zelo dobro izkažejo pri sodobnih nizkotemperaturnih kotlih na olje ali plin, tako pri novogradnjah in predvsem pri sanacijah, kjer drugi materiali ne pridejo v poštev zaradi višje cene izvedbe.

Imajo majhno temperaturno upornost ter kratek čas segrevanja na delovno temperaturo.

Te tuljave so odporne na kondenzat, do določene mere tudi na kisline in visoke temperature, in so občutljive le na grobe posege čiščenja, kar pa v primeru vzdrževanja pooblaščen dimnikarske službe ne pride do izraza.

Tuljave iz specialne plastike se uporabljajo pri najsodobnejših kondenzacijskih kotlih tako za novogradnje kot sanacije.

Vedeti pa moramo, da gre v uporabi teh modernih naprav za nižji temperaturni sistem, kar pomeni, da je pred instaliranjem le-teh potrebno preveriti moč obstoječih grelnih teles.

Eden od trendov razvoja kurilnih naprav je zmanjševanje temperature dimnih plinov, zato moramo pri sodobnih kotlih – predvsem nizkotemperaturnih – izbrati tuljavo, ki se bo na delovno temperaturo seerela kar najhitreje in ne bo občutljiva za agresivno atmosfero.

KAJ ŠE VPLIVA NA DELOVANJE DIMNIKA

Glavni dejavniki, ki vplivajo, so:

Višina dimnika * presek dimnika * moč priključenega kotla * uporabljeno gorivo * izvedba v ali zunaj stavbe * oblika, dolžina horizontalnega dela dimnovodne naprave * izolacija.

Praktično je večina dejavnikov določenih z arhitektonsko-građbeno zasnovano-izvedbo objekta. Ostajajo nam še spremenljivke, kot sta:

Izolacija in presek dimne tuljave, s katerima lahko vplivamo na vlek dimnika ter količino kondenzata.

DIMENZIONIRANJE – IZRAČUN DIMNIKA

Z vsega povedanega lahko zaključimo, da je pri dimnikih izračun preseka tuljav eden od pomembnejših dejavnikov, ki zagotavlja

varno in pravilno delovanje dimnika, posledično pa tudi kurilne naprave.

Dimenzioniranje vsebuje:

Tlačno kontrolo * temperaturno kontrolo * kontrolo minimalne hitrosti * kontrolo maksimalne višine *

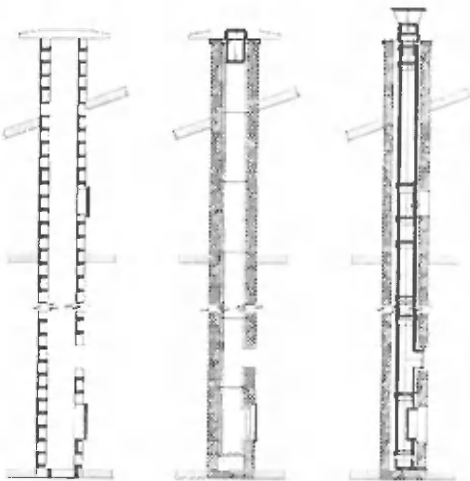
Še boljše pa je, da se dimenzioniranje del celostnega projekta, ki upošteva še:

- ukrepe za požarno varnost dimnovodnih naprav
- ukrepe za sanitarno varnost dimnovodnih naprav
- potrdilo o kakovosti dimnika
- izvedbo in materiale dimniškega priključka.

OSNOVNI NAČINI DELOVANJA DIMNIKOV

DIMNIK ZA OBRATOVANJE V PODTLAKU – SUHI DIMNIK

Dimnik, zidan iz opeke, šamotnih zidakov, šamotnih cevi ali iz cevi-tuljave iz plemenite nerjavne pločevine lahko zadovoljijo zahteve kurilne naprave (vlek), če je pravilno dimenzioniran (presek dimnika glede na vrsto kurilne naprave, njeno moč, uporabljeno gorivo-energent in višino dimnika) in pravilno izveden (varnost). Za trajnost in varnost suhega dimnika (statika, izhajanje dimnih plinov) je pomembno, da je le-ta dimenzioniran tako, da ne prihaja do kondenzacije, zato takšen dimnik imenujemo suhi dimnik.

skica 4: možne izvedbe suhega dimnika

DIMNIK ZA OBRATOVANJE V PODTLAKU – MOKRI DIMNIK

Danes močno poudarjamo izkoristek energentov – goriva zaradi ekonomije (cene goriva) in ekologije (varovanje okolja).

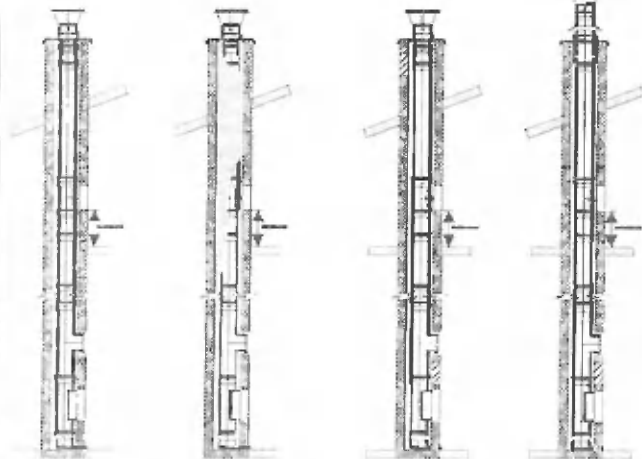
Ena od osnovnih zahtev za sodobne kotle – peči je čim boljši izkoristek. Čim več toplote, proizvedene z izgorevanjem goriva, želimo ohraniti v bivalnih prostorih. Posledično je čedalje manj toplote na razpolago za ogrevanje dimne tuljave.

Tu pa naletimo na jedro problema: manjša se vlek, hkrati se na hladne stene tuljave nabira vlaga. Pravimo, da dimnik kondenzira.

Kondenzira pa lahko tudi dimnik, ki je priključen na kotel (peč) z relativno visoko temperaturo izstopnega dima, pa je zaradi njegove višine ali izbranega materiala izstopna masa dimnika tako velika, da

od neke višinske točke dimnika dalje temperatura tuljave ne preseže meje kondenzacije.

V takem primeru moramo izbrati material tuljave, ki je odporen na kondenzat. Urediti pa moramo odvod kondenzata ter po potrebi zagotoviti zadostno prezračevanje medprostora (prostor med dimniškimi jaskom in tuljavo).

skica 5: možne izvedbe vlažnega dimnika

SUHI ALI MOKRI DIMNIK – OBRATOVANJE V NADTLAKU

Danes se vse več uporabljajo kotli, pri katerih vleč dimnika nadomesti ventilator, vgrajen v kotlu-peči (prisilni vleč). To nam omogoči izbiro dimnikov manjšega potrebnega premera, ki ga običajno poda proizvajalec kotla, ki hkrati poda tudi največjo dovoljeno višino. Takšen dimnik – odvodnik dimnih plinov pa deluje v nadtlaku, zato se bistveno poveča zahteva po tesnosti dimnika oziroma točneje tesnosti spojev dimnika.

Uporaba tovrstnih kotlov - peči je danes v Evropi najpogostejša. Primerna je pri izvedbi etažnih ogrevanj (pogost primer pri nas v Trzinu), kjer ni klasične posebne kotlovnice tudi iz razloga, ker je praviloma dovod zraka iz zunanosti neodvisno od bivalnih prostorov. Ta rešitev je dandanes nujna, saj se sodobna okna ponašajo z izjemno tesnostjo, posledica tega pa je premajhen dovod zraka za zgorevanja skozi takšna okna.

Občani naj **POŠILJAJO VPRAŠANJA** in **ZELJE PRAVOČASNO NA:**

- **ITZinženiring** C.A Bilenca 68, 1000 Ljubljana (lahko na dopisnici ali v pismu);
- po faksu na FAX/TEL (01) 51 99 033 (kratko sporočilo lahko pustite na tel. tajnici;
- lahko pokličete po tel. (041) 636 977

ITZinženiring

RAZBITI PODHOD V T-3

Kar nekaj časa so nas ljudje opozarjali, da naj le pošljemo našega fotografa, da bo poslikal, kaj so naredili objestni mulci v centru T-3. Paglavci so namreč ugotovili, da so marmorne plošče, ki krasijo fasado blokov v T-3 oziroma centru Trzina, nekoliko odmaknjene od podlage. Če se kdo s silo zažene v sredino takšne plošče, ta počí. Razumemo, da se naredi komu nerodnost in razbije takšno ploščo, če pa jih začne sistematično uničevati, je pa to že kriminal in pobalinstvo najhujše vrste. Zakaj je treba delati škodo drugim? Ali so nočni huligani zdaj v svojih očeh kaj več vredni? V očeh večine drugih krajanov so vredni le pomilovanja. Pravijo, da vedo, kdo so krivci, kako pa bodo ali so ukrepali pristojni, pa je vprašanje, ki verjetno zanima tudi druge občane Trzina.

ČISTILNA AKCIJA

Na lepo sončno soboto, 3. aprila, smo prebivalci in člani društev čistili Trzin. Že pred tem je Občina organizirala odvoz kosovnih odpadkov, nevarnih predmetov, in kot vsako leto določila lokacije za zbiranje odrezanega vejevja. Čistilo nas je 120. Ob zaključku, na malici, ki jo je naša občina organizirala v Okrepčevalnici Bor, smo strnili vtise, zapisali pripombe in predloge, in sicer: da se naslednje leto tudi organizacijsko bolje pripravimo, prvočasno določimo zbirna mesta, pokrijemo vse črne liše, se opremimo še z nekaterimi tehničnimi pripomočki, kot so palice za natikanje smeti ipd. Že sedaj pa predlagamo lasnikom bajerja in drugih mokrišč, da najhitreje ponovimo akcijo in ta mokrišča očistimo, opozorimo občino na spomladansko čiščenje peska na vseh cestah in ulicah v Trzinu /ob parkirišču Mercator najbrž še ni bila počiščena/, na občinske zelenice in travne površine, ki se med letom ne kosijo, opozorimo prebivalce, ki imajo domove ob Pšati in drugih potokih, da skrbijo za nabrežine in tja ne odlagajo odpadkov, najbolje pa, da čistilne akcije organiziramo večkrat letno. V gozdu je še vedno odlagališče najrazličnejših materialov, tudi zasiini prostori se najdejo, seveda pa tudi kupi steklenic in podobnega. Precej odpadkov je bilo v zaledju postajališč. In spet in spet opozorimo na vzgojo otrok, od vrtca, šole, mladine. Izgovori, da so v Trzinu gradbišča in z njimi povezani odpadki, bodo kmalu iz irte zviti.

Da ne bomo delali krivice številnim prebivalcem Trzina, ki ne skrbijo le za izgled in urejenost lastnega doma, temveč tudi javnih in drugih površin, vendar se vseobčinske akcije niso udeležili, naj zapišem tudi njihova razmišljanja. Z nekaterimi sem v teh dneh poklepeta. Zvonka in Rudi sta rekla, da se dnevno spreha-

jata po gozdu in imata s seboj vedno vrečke za odpadke. Tudi pasje, saj vodita s seboj svojega štirinožca. Pa kaj pomaga, ko pa je toliko pasjih odpadkov po stezah, tudi tistih, ki vodijo do šole in vrtcev. Tisti, ki imamo pse in psičke, moramo razmisliti, ali je prav, da "nesnago" puščamo drugim. Ali je prav, da imamo pse na vrvcu, ko gremo s svojega dvorišča, potem jih spustimo po stezah, travnikih in njivah. V Turistično društvo dobivamo stalne klice in opozorila. Tudi taka, da se sprehajalci, posebno otroci, prastrajšjo spuščeni psov. Naj lastnike na to vendarle opozorimo. In obvestila, da je na poljih spet kup odpadkov, da je razdeljan rožni nasad in podobno, da sta pač Občina in Turistično društvo poklicana skrbeti za okolje. Pa opozorila, da so žive meje ob cestah previseko, ogrožen je promet in podobno. In predlogi, da naj o tej problematiki še več pišemo v Odsevu, da uvedemo v občini posebno telefonsko številko, poseben nabiralnik za opozorila, predloge...In pobude, da se uredi pešpot ob Pšati od Ljubljanske ceste do Habatove.

Gospod Ciril, ki je aktiven v skupini za prometno varnejšo Mengeško cesto, pravi, da je varnost tudi del urejenosti kraja. Ali je prav, da je tabla Trzin na mengeški upadnici preko 100 m pomaknjega v kraj, da pred tem ni nobene označbe o hitrosti. Ko je vendar v vseh naseljih hitrost omejena na 50 km.

Številni kažejo na Jemčovo cesto, ki bo v kratkem najlepše urejena cesta v Trzinu, pa prebivalci premalo skrbijo za urejenost domačij. Pa na zanemarjeno okolico mostov, kjer grmovje in trava preraščata kupe odpadkov. In predlagajo, da se na primer most čez Pšato na Habatovi cesti po možnosti preuredi v polkrožni, kar bi bilo za izgled in seveda varnost primernejše. Pa na zanemarjeno okolico takozvane mlekarne Stopnice, ki s Cankarjeve vodijo na

Ulico Kamniškega bataljona, je treba obnoviti. Za čiščenje redno skrbi gospa Sonja.

Dnevno videvam gospoda Bojana na postajališču ob Mengeški cesti, ki vzorno skrbi za njegov izgled. Tudi zelenica ob Pizzeriji da Mattia je urejena vse leto, prav tako številne ob lokalih v obrtno-industrijski coni.

NEUGLEDNI PAVILJON IN NJEGOVA OKOLICA

Ena od najbolj motečih točk pri sedanjosti podobi Trzina je paviljon v bližini objekta, v katerem je okrepevalnica Barca, in njegova okolica. Paviljon je bil sicer dobro zamišljen, čeprav so nekateri še vedno prepričani, da je šlo za črno gradnjo. Paviljona niso nikoli povsem dokončali, v njem in njegovi okolici pa se je nabralo veliko nesnage, neporabljene materiala, odpadkov in smeti. Postal je ena najbolj motečih točk v centru Trzina, vendar lastnikov občino ne moli. Na turističnem društvu večkrat dobivajo namige, da naj končno že kdo kaj ukrene, vendar je to precej neprijetna in tudi zamerljiva naloga, kot je rekla predsednica turističnega društva. Značilno za vse takšne neugledne točke je, da tja začno prilagati svojo svinjarijo tudi drugi. Kdo naj prvi vrže kamen?

En služabnik, dve vedri vode v hiši;
dva služabnika, eno vedro vode v hiši;
trije služabniki, nobenega vedra vode v hiši.

KITajski

Največji problem v kraju je mirujoči promet, parkirišča. Med temi izstopa tudi okolica cerkve sv. Florjana, ki je naš največji kulturni spomenik, pa nima poščenega parkirišča in temu primerno urejene okolice.

Za vsa občestna znamenja v Trzinu skrbijo naši občani. So primerno urejena, vendar opozarjajo na njihovo obnovo.

Skrbna roka občana Janeza se še kako pozna pri izgledu okolice Centra družbenih dejavnosti Ivana Hribarja. Pravi, da delo opravlja z veseljem.

Mnogo jih je še med nami, ki prostovoljno marsikaj postorijo za lepše okolje.

V kratkem bodo rože na zelenicah, mostovih in ob spomenikih spet zacvetele. Moramo priznati, da se je predvsem tu naš odnos do lepega okolja spremenil. Vandalskih razdejanj je vse manj...

Trzin je tudi letos vključen v tekmovanje manjših krajev, ki ga vodi Turistična zveza Slovenije in Ministrstvo za okolje in prostor RS, lokalno pa TD Trzin. Kako bomo ocenjeni in kako se bomo doma počutili mi sami, je odvisno predvsem od nas samih in našega odnosa do okolja.

Jožica Valenčak

VELIKONOČNA DELAVNICA

Društvo prijateljev mladine je v sodelovanju s Turističnim društvom pred cvetno nedeljo v prostorih osnovne šole pripravilo velikonočno delavnico, na kateri so udeleženci pod vodstvom mentorice Brede Podbevšek krasili velikonočne pirhe in izdelovali druge okraske. Predstavili so jim tudi izdelavo velikonočnih butaric, vezene prtičkov in še druge običaje, povezane z največjim krščanskim praznikom.

PREDSTAVITEV TRZINA NA SEJMU POČITNICE 2004

Na nekdanjem uglednem sejmu Alpe Adria, kjer se je kar trlo obiskovalcev /veliko tudi zaradi dobrot slovenskih gostincev in kmetij ter vinarjev/, sedaj sejmu Počitnice, tisto torkovo dopoldne, 23. marca, ni bilo čuti pravega sejemskega vzdušja. Kdo bo na mrzel, deževen in snežen dan mislil na poletne počitnice? Kljub temu smo se odpravili v Ljubljano, že zaradi tega, ker se je tam predstavljala naša občina, pa tudi nekateri prijatelji in znanci iz turističnih kmetij, kjer se upokojeenci na svojih izletih ustavljamo, so nas vabili.

V hali A je bila turistična ponudba Hrvaške, od zaledja do Jadranske obale z otoki, zares opazna in bogata predvsem s promocijskim gradivom. Bolj kot prejšnja leta so varčevali pri ponudbi svojih dobrot. Turistično ponudbo so predstavile še druge države bivše Jugoslavije, Španije, Malte, Avstrije....

Med slovenskimi turističnimi organizacijami in združenji v manjšem prostoru hale A smo se ustavili pri paviljonu **PODJETNE REGIJE** z imeni in slikami občin Domžale, Kamnik, Komenda, Lukovica, Mengeš in Trzin. Kot so nam povedali v mini informativnem središču Podjetne regije, ki je bilo res dobro založeno s promocijskim gradivom, se se našte občine že predstavile, ob 11. naj bi to storili Trzinci. Obiskali smo še tako imenovani paviljon Jurček, kjer nismo mogli obiti pokušine slovenskih vin in dobrot in se vrnili na predstavitev Trzina. Že nadelež smo jih videli, po živorumenih majicah in kapah z občinskim grbom, majicah turističnega društva in kozolčku s fotografijami Trzina. K rezbarjem, ki so svoje umetnine izdelovali kar pred pultom, se je vseskozi dremjala množica radovednežev. Menim, da so sklenili kar nekaj poznanstev in mnoge privabili na ogled njihove razstave v Trzinu. Kje se v Trzinu dobro je in spi, kam v galerijo, knjižnico, kraške jame... so nazorno prikazali člani turističnega podmladka OŠ Trzin. S seboj so namreč pripeljali del razstave, ki so jo pripravili v okviru festivala Turizmu pomaga lastna glava. Turistična promocija in ponudba je kot zelje brez mesa, če ni ponudbe dobrot in pijač. Za to sta poskrbeli Gostilna Narobe in Okrepčevalnica Barca. Kot smo videli, so se obiskovalci kar lepo zalagali tudi s prospekti, fotografijami, zemljevidi in drugim gradivom Trzina in Podjetne regije. Pa vendar, predstavitev našega kraja brez "Trzinke" ni. In tudi tokrat se je razlegala iz harmonike, ki jo je raztegoval Jure. Na Gospodarskem razstavišču smo se zadržali do poznega popoldneva. Ostali pa so vsi tisti, ki so predstavitev pripravili in morajo pozno zvečer, ko pače zasor, stvari spravili na svoja mesta.

Franc Pavlič

ŠKOF GLAVAN BO BIRMAL V TRZINU

Datum birme 25. april se nepreklicno približuje. Mladi so že pošteno nemiri, ker je sedaj prišel čas, ko morajo zares pokazati svoje znanje. V tem času, do birme, bodo izprašani molitvice ter določeno snov iz krščanske vere. Sedmi razred se ob tej misli kar malo kislo drži in tudi kar dostikrat pove kakšno pikro na račun znanja oziroma neznanja o veri. Vendar sem kot ena izmed animatork birmanske skupine prepričana, da se bo vsem uspelo naučiti in da bodo iz župnikove pisarne odšli z zadovoljstvom in pikico znanja, ki jim bo morda kdaj prišla prav v življenju. Vendar priprava na birmo ni le učenje krščanskega nauka, je tudi izbira botra (da bo le čim bogatejši, mi pravijo birmanci), ki naj bi jim v težkih življenjskih trenutkih lahko pomagal ter jih podpiral v rasti vere. Prav tako imajo delo tudi starši, ki morajo pripraviti cerkev ter vse, kar sodi k organizaciji in ceremoniji svete birme.

V torek, 13. aprila, je birmance obiskal birmovalec škof Glavan, ki jih je pozdravil in jim dal poguma za nedeljo, ko bodo sprejeli dar svetega Duha, in jih nekoliko izprašal. Po vsem tem bodo birmanci pripravljani na zrelostni izpit, kateremu v Cerkvi pravimo sveta birma. Naj članek zaključim z željo, da bi bodoči birmanci tudi po birni obiskovali cerkev ter kakorkoli pomagali mladim in starejšim v veri.

Urša

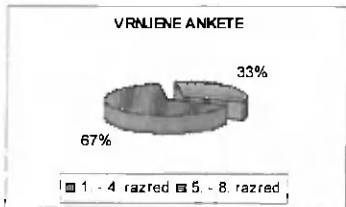
RANA URA - ZLATA ALI ZASPANA URA?

Po dolgi in hladni zimi, ki letos ni skoparila s snežno odejo, le počasi prihaja v deželo pomlad, ki jo vsi željno pričakujemo. To je čas novih začetkov, prebijanja novejševljenja in čas priprav na prihajajočo poletno sezono. Opazimo lahko, da življenje nekoliko hitreje steče in so kljub pregovorni pomladni utrujenosti naši urniki nekoliko bolj natrpani.

Takoj po zaključku drugega ocenjevalnega obdobja se v šoli začnejo bolj intenzivne priprave na novo šolsko leto, ki se sicer začne šele 1. septembra. Tudi na naši šoli so priprave na jesen že stekle. Najbrž ni potrebno ponavljati, da bo jeseni 2004 šolski prag prvič prestopila druga generacija devetletkarjev, v 7. razredu devetletke pa bodo nadaljevali šolanje letošnji petošolci.

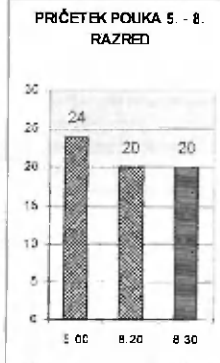
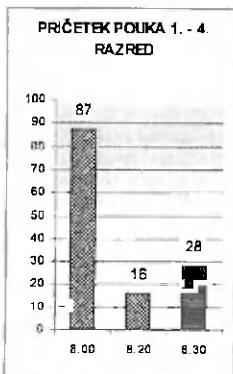
O šolski prenovi je zadnje čase kar nekaj polemik, vendar moj namen danes ni razpravljati o prednostih in slabostih devetletne osnovne šole, pač pa bi ponovno načela staro idejo o spremembi pričetka pouka za naše osnovnošolce. Pravzaprav ta članek objavljamo na pobudo sveta staršev z dne 22. 3. 2004, ko so predlagali, naj se ponovno preuči možnost zamika pouka na kasnejšo uro. Ideja za nas šolnike ni nova, saj so prve ideje o kasnejšem pričetku pouka privrele na dan že pred nekaj leti. Približno v tem času lansko leto smo o tem tudi bolj konkretno pregovorili na eni od delovnih konferenc. Odločitev, da bomo preučili, ali je možno s poukom pričeti kasneje, je dozorela na željo staršev učencev 7. razreda devetletke septembra 2003. Sama zasnova devetletnega šolanja, sistem izbirnih predmetov in nivojskega pouka zahteva drugačno organizacijo vzgojno-izobraževalnega dela kot doslej. Z organizacijskega vidika so posebej težavne ure, ko se izvajajo izbirni predmeti, saj se morajo učenci razdeliti v več učnih skupin. To pomeni, da vsi učenci enega oddelka nimajo več enotnega urnika, pač pa imajo učenci individualne urnike, ki se lahko med seboj precej razlikujejo. Predvsem to pomeni, da se morajo izbirni predmeti izvajati takrat, ko je skupni del pouka že zaključen ali se še ni začel. Z drugimi besedami: učenci lahko začnejo s poukom že ob 7.10 zjutraj, lahko pa se zadnja učna ura po individualnem urniku konča tudi nekaj po 14. uri.

Pri sestavljanju urnika smo se želeli zgledovati na izoginjen, vendar to ni bilo v celoti mogoče, saj je več drugih dejavnikov, ki vplivajo na sestavo urnika (neprikladne delitve na skupine pri športni vzgoji, tehniki in tehnologiji in gospodinjstvu). V septembru 2003 smo izvedli anketi, v kateri smo povprašali starše, katera ura pričetka pouka bi jim najbolj ustrezala. Navedli smo tri možnosti, in sicer pričetek ob 8.00, 8.20 ali 8.30. Najprej bi rada opozorila na to, da smo dobili nazaj relativno malo število izpolnjenih anket, kar prikazuje spodnji grafikon. Na splošno opažamo boljši odziv staršev mlajših učencev, je pa tudi res, da lahko dvomimo o tem, ali vsi starejši učenci vestno predajajo staršem obvestila, ki jih na šoli namenjamo le-tem.

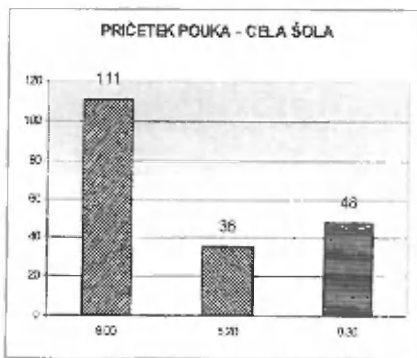

Nadalje nas ni presenetil izid ankete v I. in II. vzgojno-izobraževalnem obdobju (1. - 4. razred). Večina staršev je za to, da ostane začetek pouka tako kot do sedaj, ob 8. uri. To je razumljivo, saj bi ob kasnejšem pričetku pouka otroci potrebovali tudi jutrajše

varstvo. V tretjem vzgojno-izobraževalnem obdobju so bili rezultati ankete dokaj izenačeni, poleg tega pa je bilo, kot rečeno, vrnjenih zelo malo vprašalnikov.

Ko smo zbrali vse podatke, smo dobili sliko, ki jo kaže spodnji grafikon. Glede na to, da je večina staršev, ki je anketo vrnila, izbrala za optimalni začetek pouka 8. uro, smo idejo o kasnejšem pričetku pouka zavrnili.

Na omenjenem svetu staršev pa so predstavniki staršev to temo ponovno odprli in predlagali, da se pobuda o kasnejšem pričetku pouka vnovič preuči. Za to so se odločili predvsem zaradi tega, ker mnenja večine staršev starejših učencev nismo pridobili, in zato, ker stari mlajših učencev še ne čutijo problema zgodnjega pričetka pouka, saj njihovi otroci skoraj brez izjeme začnejo s poukom ob 8. uri. Ko pa učenci pridejo v višje razrede, se dopolnili in dodatni pouki ter izbirni predmeti in izjemoma predmeti, pri katerih se oddelek deli na skupine, začnejo že ob 7.10. Predstavniki staršev in vodstva šole smo preučili več modelov kasnejšega pričetka pouka. Med drugimi smo razmišljali tudi o možnosti, da bi le učenci v III. vzgojno-izobraževalnem obdobju pričeli ob 8.30. Zal smo morali to idejo opustiti, saj bi v tem primeru prišlo do neusklajenega »zvonjenja« za mlajše in starejše učence. To pomeni, da bi imeli mlajši učenci odmor, ko se lahko malo razgibljejo in sprostiti in bi s tem motili starejše učence, ki pa bi imeli še pouk, ko morajo biti zbrani in pozorni. Poleg tega

nekaj učiteljev iz III. vzgojno-izobraževalnega obdobja poučuje v II., vzgojno-izobraževalnem obdobju. Če se šolske ure ne pričeno enako, nastopijo velike težave pri sestavljanju urnika. Na koncu razprave smo mnenja, želje in argumente uskladili in sprejeli predlog, da bi učenci I. in II. vzgojno-izobraževalnega obdobja lahko pričeli s poukom ob 7.50, učenci III. vzgojno-izobraževalnega obdobja pa ob 8.40. Tako bi bilo zvočenje ter pričetki in konci šolskih ur za vse učence enaki in ne bi prihajalo do medsebojnega motenja pouka. Eventualne »predure« starih učencev, katerim se tudi v prihodnje ne bomo mogli izogniti, bi se na ta način pričele ob 7.50. Nadalje je svet staršev sprejel tudi sklep, da se pripravi informativno gradivo o kasnejšem pričetku pouka, v maju pa se anketa na to temo ponovi. Delavci šole si želimo čim več učinkovitejšega sodelovanja s starši in nenazadnje tudi razumevanja, da želimo delati dobro in v prid naših učencev. Zavedati pa se je treba, da v moderni pluralni družbi človek ali organizacija nikoli ne more ustreči vsem, pa če si še tako prizadeva.

Pomočnica ravnateljice
Vanja Vogrin

Mlajše deklice (5. razred 8-letke in 7. razred devetletke) so v letošnjem šolskem letu pokazale ogromen napredek pri igri košarke. Osvojile so 1. mesto na občinskem prvenstvu in 2. mesto na področnem prvenstvu ter se s tem uvrstile na državno prvenstvo med najboljših 32 ekip v Sloveniji. Za vse osvojene lovorike jim je župan občine Trzin pripravil kratek sprejem in pogostitev.

Tekmovalke:	Nina Jerak Martina Jurak Urša Ceglar Kaja Smolnikar Jerca Bohnc Lana Černohorski	Anja Močnik Anja Stuhec Mentorica – trenerk: Nina Kozarič
-------------	---	---

TUDI MI SMO BILI MLADI

V zadnji številki domžalskega občinskega glasila Slamnik je Mateja Kogel, ki je občasno pisala tudi za Odsev, objavila članek z naslovom Konec ciklusa Kišta. V njem sporoča, da v Trzinu zaradi nasprotovanja sosedov ne bo več med mladimi zelo priljubljenih mesečnih koncertov Kišta, ki jih je dvorana KUD-a Franca Kotarja gostila tri leta. Mateja, ki je zelo simpatično dekle in prizadevna mladinska aktivistka, z obžalovanjem vali krivdo za to na Trzince in sprašuje, če nismo bili tudi mi mladi in če smo pozabili, kako smo Trzinci včasih hodili na ples v Domžale. Zal mi je, da so koncerte Kište odpovedali, saj se zavedam, da morajo mladi na svoje zabave, da se morajo družiti in da so koncerti ena tistih stvari, ki nekako sodijo k mladostniškim zabavam. Pred časom mi je prijateljica povedala, da naj bi na radiu HIT oglaševali koncerte v Trzinu za sloganom, da je trzinska občina še edina, ki razume potrebe mladih.

Menim, da je ta slogan, če je bil točno tak, nisem uspel preveriti, zadel v črno. Ker poznam razmere, vem, da si na občini ves čas prizadevajo, da bi kako rešili problematiko mladih. Menili smo, da so mladi s prostori za mladinski klub v Trzinu veliko pridobili in da so s tem na boljšem kot v marsikateri drugi občini. Prav tako je občina dopuščala koncerte Kište, saj so pristojni vedno govorili: »Naj se mladi zabavajo!« To ni bilo vsem všeč. Res lahko zapišem, da so se na uredništvo Odseva pogosto obračali občani, ki jim druženje mladih in njihovi koncerti niso ustrezali. Tem ljudem sem tudi jaz odgovarjal v slogu, kakršnega je ubrala Mateja, češ tudi mi smo bili mladi.

Ljudje pa so opozarjali, da je bilo včasih ob koncih tednov zvečer v Trzinu zelo živahno, da so mladi parkirali svoja vozila skoraj vse od gasilske doma do lokala La Femme. Niso bili to le mladi in udeleženci koncertov v Kišti. Zelo dober je ob koncih tednov tudi obisk v lokalu La goja in v bližnji gostilni pri Narobetu. Ljudje so nas nagovarjali, da naj gremo slika, kako nekateri parkirajo svoje avtomobile kar po cestah vzdolž tamkajšnjih hiš, kar bi bilo lahko tudi nevarno, vendar je to v pristojnosti policije. Recimo, da je to še v mejah normale in da se morajo mladi tudi zabavati, v zadnjem obdobju pa so nas po koncertih Kište ljudje ob koncih tednov kar nekajkrat zapored klicali, da naj gremo slika posledice nočnih zahav mladih. Nekajkrat zapored so bili prvrnjeni vsi smetnjaki, predvsem tisti najtežji, ki jim ljudje pravijo, da so za pasje iztrebke. Zraven so se razposajali mladci nemalokrat spravili tudi na reklamne in druge table, na oglasne panoje, omarice za elektriko in druge komunalne naprave. Ne morem trditi, da so bili to ravno udeleženci koncertov Kište, vendar mladi so si sprostitve in zabavo začeli vse bolj čudno razlagati. Res je, Mateja, tudi mi smo bili mladi in tudi mi smo ga lomili, včasih naredili kakšno norčijo, ampak škode pa nismo delali tako kot zdaj nekateri mladi nočni junaki. Mateja in njena prijateljica, ki se trudijo, da bi mladi priskrbeli kar največ zabave in jim osmislili prosti čas, so že vredni pohvale, vendar morajo računati tudi na take, ki jim uidejo z vajei. Nekako bi morali sami poskrbeti, da bi se udeleženci Kište in drugih mladinskih zabav obnašali tako, kot se spodobi, če prideš nekam na obisk, pa čeprav na zabavo. Zakaj je treba dražiti gostitelje in preizkušati njihovo potrpežljivost? Tudi tisti udeleženci mladinskih zabav, ki so doma v Trzinu, bi lahko bolj pazili na razmere na takih zabavah in obvladovali tiste, ki se ne znajo zabavati, ne da bi delali škodo, budili ljudi in jih spravljali v jezo ali celo strah.

Mateja bi se lahko vprašala, zakaj tudi v Domžalah ni več tovrstnih zabav v središču mesta, zakaj so jim na občini dodelili prostore za Akumulator sorazmerno daleč od centra. Zakaj ni več mladinskih plesov po številnih krajih, kjer so nekoč bili. Mladi naj bodo tudi malo samokritični in presodijo: »To je zabava, to pa ni več. To je še dopustno, to pa ne sodi več v meje sprejemljivega.« Tudi če si mlad, to še ne pomeni, da morajo drugi kar tako prenašati tvoje revolucionarno razbijanje, pa čeprav pri tem ne gre več za rušenje gnile družbene ureditve starcev.

Miro Štebe

NOVO VODSTVO DRUŠTVA PRIJATELJEV MLADINE

OV
petek, 19.3.2004, je imelo Društvo prijateljev mladine v sejni sobi stare osnovne šole 4. redni - volilni letni Občni zbor.

Udeležili so se ga člani DPM, predstavniki društev in drugi povabljeni gostje.

Z uvodnimi besedami nas je pozdravila ga. Anica Mušič in po izvolitvi delovnega predsedstva se je naš občni zbor odvijal po dnevnem redu, ki se je začel s poročilom o delu društva v letu 2003. Čeprav že mnogi veste, da je naše društvo zelo aktivno, bom vseeno povzela oz. predstavila področje delovanja in aktivnosti našega društva.

V poletnih počitnicah smo otrokom omogočili kopanje na domžalskem kopališču in pa enotedenski tečaj tenisa in badmintonu v Taubi centru. Osemnajstim otrokom iz Trzina smo omogočili počitnice na Krku, ki sta jih pripravila ZPM in Zdravstvena skupnost Slovenije, naše društvo pa je pomagalo pri organizaciji. Na prvi šolski dan smo obdarili kar 74 naših prvošolčkov, saj so, kot že veste, na osnovni šoli Trzin s šolskim letom 2003/2004 štirje prvi razredi. Obdarili smo jih s praktičnimi in bogatimi darili, ki so jih prispevali Založna Izolita (gospod Zdravko Grginič), Mladinska knjiga (gospa Orehek Martina), ZPM, naše društvo pa je še pomagalo staršem pri stroških šolskih potrebščin. V tednu otroka smo z otroki poslikavali keramiko, rojali, odigrali nogometno tekmo in na koncu še organizirali skupaj s Planinskim društvom izlet na Slivnico. Tako v jesenskih kot v zimskih počitnicah smo poskr-

beli, da otroci niso brezglavo hodili po svetu, in smo jim pripravili v dopoldanskem času športne, računalniške in likovne delavnice. Pred novim letom pa že tradicionalno poskrbimo, da si otroci lahko ogledajo gledališko predstavo; to leto so si ogledali Sneguljčico. Zelo dejavni smo tudi na področju bralne značke; na koncu šolskega leta najbolj uspešnim učencem omogočimo ogled gledališke predstave. Za otroke smo organizirali tudi preventivne delavnice v okviru Foruma mladih, kjer so si izbrali temo o nasilju.

Zelo radi poskrbimo tudi za zabavo, saj vsako leto v Trzinu organiziramo pustovanje. Letos smo sodelovali s številnimi sponzorji, tako da smo podarili kar šestnajst nagrad. Tudi z ostalimi društvi kar lepo sodelujemo, predvsem s turističnim, s katerim organiziramo kar nekaj enodnevnih likovnih delavnic, predvsem okrog praznikov, skupaj sodelujemo tudi na Florjanovem sejmu. Na novo pa smo se povezali tudi s kolesarsko sekcijo Feliks in Srečkom Frantarjem in združno organizirali kar tri družinska kolesarjenja. Ker se je akcija kar lepo prijel, bomo tudi letos nadaljevali z njo, tako da le spremljajte naša vabila, kajti pričeli bomo že kmalu in seveda ste vsi vabljeni. V okviru skrbi za družine organiziramo tudi družinsko smučanje na Cerknem.

Obenem pa moram omeniti enega izmed naših večjih projektov, ki poteka skozi celo leto, in to je šola za starše. Kljub temu da organiziramo delavnice s priznanimi strokovnjaki, so naše delavnice kar premalo obiskane. Ob tem se nam poraja vprašanje, ali v našem kraju starši nimajo problemov z otroki ali pa so leme nezanimivo. Čeprav se je prav na našem občnem zboru oglasil naš župan

Tone Peršak in nam vsem v razmislek in v vednost izpostavil problem najstnikov, predvsem dvanajst in trinajstletnikov v naši občini. Zato, dragi starši, sodelujte z nami, pišite ali predlagajte nam teme, o katerih bi radi izvedeli kaj več, mi pa vam obljubljamo, da se bomo potrudili in vam pomagali tako, da bomo še naprej ohranjali našo šolo za starše.

Ne bi rada, da bi to sprejeli kot neko hvallisanje, koliko akcij in dejavnosti smo organizirali, kajti povedati vam moram, da v našem društvu večinoma delamo prostovoljno in v dobrobit otrokom in družinam, zato si želimo čim več sodelovanja z vami in novih idej. In ker je letos prav leto družine, se bomo potrudili, da bomo organizirali še več akcij oz. dejavnosti, pri katerih bo sodelovala vsa družina.

Občni zbor se je nadaljeval še s poročili nadzornega odbora, častnega razsodišča. Ker pa je bilo tudi volilno leto, smo letos tudi dobili novo predsednico društva, nove člane upravnega odbora, nadzornega odbora in častnega razsodišča. Seveda do velikih sprememb ni prišlo, omenila bi pa samo to, da je nova predsednica postala Mateja Chvatal.

Še nekaj vrstic bi popisala, da se zahvalim naši dosednji predsednici ge. Anici Mušič, ki je to društvo postavila »na noge« in ga zelo uspešno tudi vodila. Da pa da ne bo pomote, Anji je še vedno članica našega društva, in upam, da nam bo s prav takim veseljem še naprej pomagala. Zahvaljila bi se tudi vsem našim sponzorjem, brez katerih marsikatera akcija ne bi uspela, in si želimo v bodoče še sodelovanja z njimi, in pa nekaterim društvom iz Trzina, predvsem gasilskemu društvu, kolesarski sekciji Feliks, turističnemu društvu in pa planinskemu društvu.

Za konec bi napisala samo še to, da je občni zbor potekal v zelo prijetnem vzdušju, kar nekaj novih idej smo dobili in upam, da se bodo tudi uresničile.

Za DPM
Petra Kociper

ŠPORTNA ZNAČKA TRZINA

Na vprašanje nekaterih Trzinčev odgovorjamo: Že v kratkem lahko pričakujete objavljen razpored vseh aktivnosti, ki se bodo izvajale v okviru Športne značke Trzina.

DRUŠTVO PRIJATELJEV MLADINE

SREČEN OTROK V TRZINU

Kljub vsem zakonom, programom, učnim načrtom, učnim sredstvom, računalnikom in svetovalcem pravo življenjsko šolo še vedno sestavljajo učitelji, starši in naša okolica. Vedno, ne glede na čas in prostor! Otroci so polje, ki bo obroditlo, kar bomo sejali. Vse priložnosti so v naših rokah. Ker ima Društvo prijateljev mladine le nekaj rok in par glav, prosimo za pomoč pri sevi starše in prebivalce Trzina. Poleg izobraževanja, poučevanja in truda za doseganja čim boljšega uspeha moramo veliko pozornosti namenjati vzgoji in izbiri otrokovega prostega časa. Prvo, kar moramo upoštevati pri vzgoji, je dejstvo, da moramo imeti v mislih troje: osebnost otroka, okolje, iz katerega izhaja, in duh časa, v katerem živimo. Osebnost otroka je vedno skupek različnih vplivov, to je dednih, družinskih in socialnih, poleg pa obstaja še en del, ki ga vsakdo od nas nosi v sebi in ki odloča, kako bomo vse danosti v življenju uporabili. Naloga nas, odraslih, učiteljev in staršev je, da omogočimo otroku poi k zavesti, kako pomemben je ravno ta del njegove notranjosti, zaradi njega samega, ker bo sam največ pripomogel k svoji sreči ali nesreči.

*Zaradi tega odpiramo v Odsevu rubriko **SREČEN OTROK V TRZINU**. Pozivamo starše, starševje občane in vse občane Trzina, naj sodelujejo v naši novi rubriki.*

Rubrika bo v začetku pokrivala dve področji:

1. STROKOVNA POMOČ OTROKOM IN STARŠEM

- pomoč otrokom pri učenju
- predavanja za otroke in starše o vzgoji, prehrani, problematiki odvisnosti...
- organiziranje različnih delavnic

V tej rubriki naprašamo vse, ki delujejo ali so delovali na področju izobraževanja (upokojene učitelje) in vodijo delavnice, naj se nam javijo. Z vašo pomočjo bomo pomagali otrokom pri učenju, na delavnicah in predavanjih, staršem pa pomagali odgovoriti na marsikatero vprašanje, ki jih teži.

2. PROBLEMATIKA OBČANOV

Na tem področju bomo iskali odgovore na vaša vprašanja:

- moteče zadrževanje otrok v soseski
- sprejemali predloge občanov, kako naj naši otroci koristneje izrabijo svoj prosti čas

Kotakna oseba: po pošti na naslov: DPM- Trzin, Mengeška 9, TRZIN oz. na elektronski naslov: nataša.gladek@amix.net, nataša.gladek@iol.net

KJER NI ODMEVOV, JE TIŠINA TAKO STRAŠNA KOT TISTA TEŽKOST, ZARADI KATERE V SANJAH NE MOREMO ZBEŽATI.

Nataša Gladek, DPM

DRUŠTVO PRIJATELJEV MLADINE

NATEČAJ ZA OBLIKOVANJE LOGOTIPA

Namen natečaja

Izdelaava logotipa Društva prijateljev mladine TRZIN (v nadaljevanju DPM Trzin)

Vsebina natečaja

1. Idejni predlog (risbica) logotipa DPM Trzin

Predlog (risbica) naj vsebuje naslednje elemente:

- oblikovana na formatu A4
- v barvni ali črnbeli tehniki
- CD zapis z datotekami logotipa ali znaka-logotipa - NI POGOJ!!!

Pogoji za udeležence

Natečaja se lahko udeležijo vsi prebivalci občine Trzin, ki do roka oddaje ne smejo biti starejši od 16 let.

Na natečaju ne smejo sodelovati člani ocenjevalne komisije (kat avtorji ali mentorji) in njihovi ožji družinski člani. Vsak avtor lahko odda le en natečajni projekt, tudi v primeru, če sodeluje pri skupinski oddaji (razred, skupina v vrtcu)

Roki

Oddaja predloga je možna osebno pri ga. Ani Mušič (Osnovna šola Trzin) ali po pošti na naslov DPM Trzin, Mengeška 9, Trzin, najkasneje do 31. 8. 2004.

Ob predlogu naj hodo še naslednji podatki

- ime in priimek natečajnika
- naslov natečajnika
- telefon, na katerega je dosegljiv on ali njegovi starši

Vprašanja lahko oddajate na: nataša.gladek@amix.net vse do 15. avgusta 2004.

Ocenjevanje

Kriteriji ocenjevanja:

- ustrezna sporočilnost oz. simbolika glede na dejavnost in pomen DPM
- estetska vrednost
- izvirnost oziroma razpoznavnost
- uporabnost

Ocenjevalna komisija:

- Renata Bedene, prof. likovne vzgoje
- Majda Ipavec, član DPM
- Jane Mušič, član DPM

Komisija bo objavila rezultate v tednu otroka, to je v mesecu oktobru 2004

Natečajne rešitve bodo predstavljene v predverju Centra Ivana Hribarja

Čas razstave bo objavljen naknadno

Predlogov z logotipi ne vračamo

Nagrade

Naročnik bo podelil:

1. nagrado v znesku 5.000,00 SIT
2. nagrado v znesku 3.000,00 SIT
3. nagrado v znesku 2.000,00 SIT.

Naročnik si pridržuje pravico, da nagradni sklad razdeli drugače, če ocenjevalna komisija oceni, da noben predlog ne ustreza kakovosti za podelitev prve nagrade.

S podelitvijo prvih treh nagrad nagradjencem naročnik odkupi vse materialne avtorske pravice. Nagrade bodo podeljene na otvoritvi razstave.

Turistično društvo Trzin

Vabimo občanke in občane Trzina, da se vključijo v dejavnost turističnega društva Trzin. Prijavnice so na voljo v Centru družbenih dejavnosti Ivana Hribarja, Ljubljanska 12 f. in sicer v času dežurstva (ponedeljek, sreda, četrtek, petek od 8.30 do 13.00 in od 14.30 do 19.00, tor, torek od 8.30 do 13.00 ure).

Člani lahko poravnate tudi članarino za leto 2004, ki znaša 1000 SIT za odrasle in 100 SIT za otroke in mladino. Telefonska številka Centra Ivana Hribarja je 01 564 47 30

Inži Valenčak

OTROK ZA ZDRAV RAZVOJ POTREBUJE LJUBEZEN IN VZGOJO

I. OTROK V DANASNJEM ČASU

Za ZAČETEK nekaj MISLI

»Kako pogosto dosežejo starši in šola samo to, da so naše glave polne znanja, o razumni sodbi in dobroti pa ni sledu.«

»Kar otrok lahko stori sam, naj stori sam.«
(Michel de Montaigne)

»Vzgoja brez discipline je mlin brez vade. Vzgoja, ki temelji na zahtevah in na nasvetih, ne pa na vzgledih, je slaba vzgoja.«

»Učitelj mora pritegniti otroška srca s svojo naklonjenostjo, s tovariškimi odnosom in z ljubeznijo do otroka.«

(Jan Komensky)

Otroško življenje, otroški svet, nič nam ga ne more povrniti. Izkoristimo ga takrat, ko je za to čas. Ko je tukaj, zdaj, in ko čaka in sprejema vse. Recimo, da bo tisto VSE v najboljši možni meri lepo, dobro, prijetno in veselo za otroka. Otrok ob tem raste in se razvija, postaja odrasel, prehitro odraste. Vsaj tako pravijo tisti, ki imajo že odrasle otroke; tako so pravili tudi naši starši, a jim takrat nihče ni verjel.

»Za otroke ni nikoli dovolj dobro!« To sem prebrala mnogokrat in si rekla: »Je dobro, takrat, ko se otrok smeji, uživa, je ob tem sproščen, vedoželjen, ljubezljiv, prijateljski, iskren, hudomušen, razigran...?« Kje in kdaj pa je še več otroške razigranosti, ustvarjalnosti, sreče, veselja, kot prav v njegovem OTROŠKEM SVETU.

In kako pridemo do tega dovolj dobrega za otroka? S pomočjo nas, odraslih, staršev, vzgojiteljev, družine...

In zakaj? Preprosto zato, ker otroci tako zahtevajo, ker tako mora biti in ker je tako tudi najboljše zanje.

Žal pa so pogosto prisotne tudi tegobe MODERNEGA SVETA z vsemi svojimi dobrotami in nasprotovanji. Po eni strani je toliko možnosti, po drugi pa toliko pomankljivosti in pasti.

Otrok ne zna in ni sposoben izbrati sam in se predati stvarim, ki so dobre, najboljše za njega. Tudi težko se sam izogne oviram, preprekam, ki jih je v tem modernem, nemirnem in hitrem svetu mnogo več kot takrat, ko smo bili otroci mi. Mi, ki predstavljamo starše, vzgojitelje, družino...

Nič ne pride samo od sebe in tako malo stvari se čisto slučajno ali po sreči obrne

otroku v dobro, da doživi svet, ki mu edini v otroštvu pripada in ki je zanj najboljša dota in nalozba, za kar moramo poskrbeti mi – starši, vzgojitelji, družina...

Ni pravega otroštva brez zagotovljenih in uresničenih RAZVOJNIH POTREB tega obdobja. Ko uresničujemo to, krepimo tudi občutek lastne vrednosti oziroma samospoštovanja – OSEBNOST otroka. Le tako se bodo otroci lahko uspešno znašli v tem modernem svetu.

Moderni svet, ki je poln in zasičen z vsemogočimi stvarmi, preži tudi na starše, družine ter posredno in neposredno na otroke in na vse živo, ki nas obdaja.

Velikokrat se v tem času res pozabimo ustaviti, kot da bi nas nekdo potiskal od zadaj, ali pa izgleda vse skupaj tako, kot da bi nas neki nevidni magnet vlekel naprej, samo naprej. Včasih smo ljudje prav nemočni v tem svetu, saj nam ta čas ne spravlja v kalup je našega življenja, temveč tudi naša hotenja, pričakovanja, želje...

- Več imamo avtomobilov, vlakov, ladij, letal, bolj se nam nekam vseskozi mudi in manj imamo časa za pogovor, komunikacijo.
- Več imamo možnosti, da si hitro pripravimo že na pol pripravljeno kosilo, manj imamo časa to v miru pojediti in si še kaj povedati.
- Več imamo možnosti poslušanja dobre glasbe na kasetah, CD-jih, manj prepevamo sami.
- Več imamo možnosti računalniških in elektronskih igrice, redkeje se veselimo družabnih igrice, zbrani okoli mize.
- Več imamo možnosti za spremljanje televizijskih risank, manj imamo časa za prebiranje pravljic, za pogovor, za poslušanje, za odpiranje tistega sveta z otrokom, ki sem ga že omenila.

In življenje je mozaik, v katerem včasih zažarijo luči različnih barv. In te barve nas vznemirijo, razveselijo... To so trenutki v življenju. Takrat se ustavimo, zamislimo, se veselimo, ne mudi se nam, se imamo lepo, saj so z nami tudi naši otroci. Ti trenutki so lahko tudi PRAZNOVANJA, ki so čudovita priložnost za marsikaj, tudi za OTROKA.

Mateja Chvatal
Društvo prijateljev mladine

Otroci so večni jarem.

Japonski

SE ENA OTROSKA PRAVLJICA

Dostikrat me moji mladi igralci sprašujejo: »Pa kdaj bomo igrali kakšno resno igro in ne vedno le te pravljice?« Moj odgovor je: »Ko boste še malo odrasli, da boste lahko igrali odrasle vloge.« Na koncu pa le vsi skupaj ugotovimo, da so tudi otroške pravljice prav hvaležna stvar. Igralke so lahko večne princeske, fante pa so principi; to tudi ne more biti vsak.

In letos bomo zopet igrali otroško pravljico. Trnuljčico, katere vlogo bo odigrala Eva Mioč. Njen princ bo Miha Kešpert, kraj Marko Mihalcec, njegov žena kraljica Lara Zupan, dvorni norček Urša Kanduč, tri dobre vile Maja Gorenc, Anabel Črnohorski in Tina Stražar. Črna vila Ada Lovše Mušič, Sašo Sih bo zvezdogled, štiri dvorne dame pa Lana Črnohorski, Petra Bukovec, Zala Mušič ter Maša Goriup, kradljivji siromak Ivko Ručigaj, poveljnik siraže Tone Ipavec, dvorni maršal Goran Vranševič, Jana Golob kot varuška, kuharica pa bo Patricija Mušič. Taka je letošnja igralska zasedba. Glasba bo izpod taktirke Igorja Razpotnika ml. Sceno nam bo pripravil Andrej Ručigaj. Tehnični vodja in lučkar pa bo Tomaž Šlajpar.

Vaje potekajo enkrat tedensko po tri ure. V tem času se zgodi mnogo zabavnega in šaljivega. Včasih si zamislimo, kako bi bilo, če bi nas kje na skrivaj snemala kamera. Nasmejmo se vsemu in vsakemu, hkrati pa delamo, tako da bo predstava kar najboljša. Trnuljčico bomo v vsakem primeru odigrali v naravi. Kje pa bo kraj prizorišča, pa bomo sporočili še pravi čas.

Medtem ko pripravljamo predstavo ter upamo, da bomo tudi letos tako uspešni kot z lanskoletno predstavo Kekec, pa smo pomislili tudi na ime skupine. Skupaj v celotni zasedbi smo premišljevali kar nekaj časa. Imeli smo tri finalna imena. Izbrali pa smo ime Gledališka skupina ORBITALA. Taka se zdaj imenuje podmladek Kulturno-umetniškega društva Franca Kotarja Trzin.

Oh vseh pripravah na Trnuljčico pa se pripravljamo tudi na državno tekmovanje Turizmu pomaga lastna glava, ki bo 15. in 16. aprila v Celju. O rezultatih in dogajanju je tam vas obvestim v naslednji številki Odseva.

Urša Mandeljc

Ljubi svojece otroka, dupker je majhen, da te ne bo sovražil, ko odrase.

Danski

POGLED IZ ZAODRJA

Pozdravljeni, ljubitelji kulture!

Sedaj lahko tudi v Trzinu mirno spimo. Najprej smo dali prošnjo, Slovenija je bila nato sprejeta v Nato, nato pa bomo sprejeti še v EU. Hkrati s Slovenijo gre v Nato tudi naš Trzin; seveda, kaj pa bi naša domovina brez najbogatejše občine. Da pa bi prav Trzinci razglasili nevtralnost, tako kot so jo v Evropi npr. Švicarji, pa se tudi nekako ne spodobi. Čeprav, če dobro premislimo, Švica je najbogatejša država v Evropi, Trzin pa najbogatejša občina v Sloveniji...

Kakorkoli že, Italijani so že pred leti nesebično branili naš zračni prostor, ko so naskrivaj postavljali mreže, v katere so lovili krvočno sinečice in podobno letečo svajat, ki bi lahko s svojimi preleti ali, bognečaj, kakci onečastili rodno nam grudo. Da so potem sinečice pristale v italijanskih specialitetah, tisto »pustimo stat«. Hrabri italijanski vojaki sedaj branijo naše nebo s svojo aviacijo. Kar predstavljamo si njihov nasmeš od ušesa do ušesa, ko lahko brezskrbno preletavamo nad ozemljem, po katerem so jim še pred kratkim poželjivo kapljale sline, in še bogato plaščani so za to... To me spominja na zgodbo o Človeku, ki je šel v bordel, pa mu je prodajalka ljubezni plačala za usluge, namesto da bi bilo obratno... (katero vlogo bi imela v tej zgodbi Slovenija, si lahko kar sami predstavljate).

Ja, ni lepšega kot dober sosed. Ženo si lahko izberemo, sosed pa ne. Tu smo popolnoma odvisni od sreče, vendar sosed brez napake skoraj ni.

Eni na dvorišču navijajo glasno rock glasbo ravno v trenutku, ko smo se mi pri odprtem oknu posvečili prepevanju in poslušanju svoje najljubše operne arije. Drugi zopet postavijo svojo kompozicijo točno ob našo ograjo, tako da nas vedno obhajajo neprijetne vonjave, kadar odnesemo smeti v našo kanto, ki stoji ob sosedovi letni uli. Tretji zopet popolnoma brez občutka na svoj vrh povabijo glasne goste ravno istega dne, ko smo se mi odločili pokositi travnik z metorno kosilnico, čerpi pa zgradijo svojo hišo ravno tako, da njena senca pada direktno na našo gredo s paradiznikom.

Ravno tako je v lokacijo. Le malokdo živi v popolnoma mirnem, idealnem okolju. Ali je zraven prometna cesta ali pa smo preda-leč od šole. Morda živimo ob hrupnem vrtcu ali ob zelo obiskani trgovini, morda na vrhu strmega klanca, ali ob delovni kmetiji, ali pa celo ob občinskem kulturnem domu.

Ni pa slabšega kot je sosed, s katerim smo sprti. Edina rešitev je pogovor in medsebojna toleranca.

Trzinski kulturi se trudimo, da bi kulturna dvorana čim bolj izvela in v njo tudi kulturno dogajanje v Trzinu.

Eden od rednih vsakomesečnih dogodkov so tudi koncerti v okviru tako imenovane Kište, ki jih že nekaj let pripravljamo skupaj s Študentskim klubom Domžale. Koncerti so tematski, vsak mesec je na vrsti druga zvrst glasbe, ki je vsč mladim, z vedno večjim številom praviloma kvalitetnih izvajalcev, ki si jih drugače več ali manj ogledujemo na televiziji ali v videospotih.

Po eni strani naše kulturno društvo samo takega stroška za izvajalce ne bi zmoglo, pa tudi trzinski kulturni dom je med mladimi postal znan kot prostor z dobrim in rednim koncertnim dogajanjem. Na drugi strani je dogajanje v Trzin prineslo tudi nekaj neprijetnosti. Študentski klub Domžale ima za obiskovalce po vsakem koncertu organiziran prevoz v Domžale, in sicer z njihovim kom-
 um, ki sprejme kakšnih deset oseb. Ostali obiskovalci večinoma čakajo na dvorišču kulturnega doma, nekateri gručice pa se

raztepejo tudi naokoli po Trzinu. Ti seveda v poznih nočnih in zgodnjih jutranjih urah povzročajo hrup, da o odvrenih pločevin-
 kah piva po sosednjih vrtičkih in lulanju po vogalih sploh ne go-
 vorimo. Popolnoma jasno je, da se iz navedenih razlogov KUD-
 ovski sosede upravičeno jezijo in pritožujejo.

Tudi KUD-ovci si želimo dobrih odnosov s sosedi in ni nam jas-
 no, kako se nekaterim obiskovalcem ne da dopovedati, da s po-
 vzročanjem težav pravzaprav pljuvajo v lastno skledo. Zadnji koncert letos (verjetno!) v okviru Kište smo organizirali
 dne 26.3.04. V dogovoru in z izredno težko pridobljenim dovo-
 ljenjem Občine se je koncert začel že ob 19^h in se končal ob 22.
 uri, torej dve uri prej kot običajno. Igrala, godla, pripovedovala
 rimano prozo in zabavala sta nas Slon in sadež, raperski duo iz
 Ljubljane. Znana sta predvsem po svojih duhovitih, intelektualno
 in družbeno kritičnih saljivih besedilih ter po oddaji Štafeta mlado-
 sti, ki jo vsak teden vodita na televiziji Slovenija. Nekaj dodat-
 nih točk popularnosti pa sta si kakšnih pet dni pred koncertom v
 Trzinu pridobila še z duhovito podelitvijo Viktorja za najboljšo
 lanskoletno informativno oddajo. Tako je njun sloves, navkljub
 neobičajno zgodnji uri, v KUD-ovsko dvorano pritegnil kar kakš-
 nih 400 mladih obiskovalcev, ki so lahko uživali v dobrem in po-
 ceni koncertu. Vendar je, navkljub temu da se je koncert končal
 že ob 22. uri in da so bili tokrat varnostniki tudi na dvorišču kul-
 turnega doma, čeprav načeloma zunaj dvorane nimajo pristojnos-
 ti, zopet prišlo do nekaterih neprijetnosti.

Kot smo že dejali, nekateri obiskovalci enostavno nimajo splošne
 kulture, in taki, ki so v veliki manjšini, na žalost, delajo zelo slab-
 o uslugo tudi vsem drugim in na kocko postavljajo naslednje
 koncerte in sploh vse prireditve v dvorani in zunaj nje.
 Še enkrat poudarjam, da si KUD-ovci želimo s svojimi sosedi
 imeti dobre odnose in da se bomo potrudili v tej smeri. Po drugi
 strani pa morajo tudi sosede razumeti, da živijo ob edinem več-
 jem prireditvenem objektu v Trzinu, kjer se dogaja velik del dru-
 žabnega življenja občanov. Še enkrat: edina rešitev je toleranca
 obeh strani in pogovor.

Poleg Slona in sadeža so v marcu, na pobudo Društva upokojen-
 cev, v naši dvorani gostovali tudi člani amaterske gledališke sku-
 pine iz Črnce pri Dravogradu s predstavo Barillova poroka.

Če malo pogledamo v prihodnost, bomo KUD-ovci najprej, v so-
 delovanju s trzinsko knjižnico, dne 24. aprila priložnostno obele-
 žili svetovni dan knjige.

V maju in juniju pa nas skupaj s Turističnim društvom čaka še
 večji zalogaj, organizacija festivala Trzinska pomlad, ki bo potek-
 al šest sobot zaporedoma, začenši z 22. majem.

Da ne bomo najprej skočili in šele nato rekli hop, vam v trenutku,
 ko pišem ta članek, še ne bomo prevedč obljubljali, ker program še
 ni zaključen. Pred petimi leti, ko se je rojevala ideja za festival, je
 bilo osnovno vodilo prijeto druženje krajanov ob zanimivih kul-
 turnih dogodkih, ki bodo zanimaki, da je Trzin samo spalno nase-
 lje. Tudi letos bomo s festivalom poskušali dokazati, da je Trzin
 še kako živ in družaben kraj. Poleg tega se bomo vsebinsko še
 bolj naslonili na samo ime prireditve, na pomlad, in poskušali
 celo prireditve zaokrožiti v duhu veselja do življenja, mladosti in
 igrivosti. Pri samem izboru predstav in umetnikov nam je glavno
 merilo kvaliteta izvajalcev. Poleg tega se bomo trudili, da bomo
 vsaj malo presegli tako imenovano pop kulturo in na drugi strani,
 da se bomo izognili kulturnemu elitizmu, ki je namenjen samo
 peščici ljudi. Še več, poskusili vam bomo nabrati prgišče ustvar-
 jalnih bisercikov, ki jih je naša Slovenija polna, a jih kljub temu
 ne morete videti ravno v vsakem kulturnem domu.

Vsekakor pa boste v teh šestih sobotah na začetku najprej videli
 celo dve premieri domačega KUD-a, odrsko skupino s predstavo
 Trnuljčica in ulično s predstavo Cafe Evropa. Tako kot lansko le-
 to, se nam za zaključek festivala obeta spektakularen nastop med-
 narodnih folklornih skupin, vmes pa, kot že rečeno, še cel kup
 drugih kvalitetnih kulturnih prireditvev.

Breda Smolnikar: Se Bredine breze res ne bodo več olistale?

Breda Smolnikar. Posebej nam je ni treba predstavljati. Naša je, poznamo jo, med nami živi, piše za nas in o nas. — Ali zadnji trditvi držita?

Ko slišim besedo naša, me seveda pogreje in mi je toplo pri srcu. Tako je, pišem za nas in o nas. Zmeraj pišem tako. Pišem o tem, kar se ni zgodilo, pa bi se lahko zgodilo. Vam ali pa meni. No, pa saj že od Aristotela dalje vemo, kaj je literatura. Ni mi treba govoriti o tem, kaj literatura je, razviti ljudje itak vejo. Vedno čutim z junakom, o katerem pišem in ga imam rada, tudi če si tega ne zasluži. Je pač iz mojega sveta in vse v tem svetu obožujem. Moj svet pa je majhen, sega komaj od Mengeškega polja do Kamniških planin, od moravškega sveta do Trzina in Mengša, pa do lhana in Gotjuše. Do Podgorice. Do Dobena. Do Loke. Tako majcen je ta svet in tako vreden, da se mu poklonim. Tu okrog mene so posejane vasice in kraji, kjer sem doma in kjer so ljudje, ki jih poznam. — Če so v moji literaturi prepoznavni, je to lahko zato, ker je moja pripoved tako splošna, da se v njej lahko vidi vsak, ki je odprtega srca.

Tudi prepoznavnost je tista, kar naredi knjigo zanimivo oz. junake žive. Končno se lahko v pasameznostih prepoznamo v slehernem liku. Kaj pa če se nekdo prepozna kot v ogledalu?

Zmeraj si želim, da bi se čimveč ljudi videlo v mojem pisanju, da bi ga čutilo kot svojega. To bi mi bilo v ponos. Da bi se v mojem pisanju videli tudi, ko sem kritična in ostra, saj pisatelj, če je pravi, mora biti kritičen in predvsem pošten do življenja.

Zadnja leta lahko spremljamo sodne procese proti vam, oziroma vaši knjigi »Ko se tam gori olistajo breze«. Česa vas obtožujejo?

Ne smete pozabiti, da sem imela procese tudi že prej. Take zakrite. Vendar to med ljudmi ni bilo toliko znano, saj nisem nikoli obremenjevala javnosti s tem. V tistih letih nisem hotela govoriti ne o svojem pisanju ne o problemih, ki sem jih imela zaradi pisanja. — O svoji literaturi sem bila pripravljena spregovoriti šele konec devdesetih let, ko sem mislila, da živim svobodno. Vendar tudi v tej deželi ni svobode, kot vidim.

Česa me obtožujejo, sprašujete. Sodba še ni pravnoobčna, in ne morem o njej govoriti. Več kot pet let molka je zame seveda hudo preizkušnja. Vendar s procesi je vedno tako, da so dolgi in utrujajoči. Tudi oni v osemdesetih letih, ki sem jih

spoznala v prejšnjem sistemu, so bili utrujajoči. Ta proces pa še posebej, saj o njem ne bom smela govoriti, ker mi je bila ta pravica odvzeta zaradi zaprtosti procesa za javnost in sem bila na obvezen molk o procesu posebej opozorjena od sodišča.

Seveda moram verjeti v pravičnost sodišča, ne smem s preuranjenimi besedami vplivati na sodbo. — Zelo pozno sem namreč spoznala, da moram našemu mlademu neizkušnemu sodišču dati priložnost. Saj veste, vsakdo si pravzaprav piše usodo sam, tudi sodnik mora imeti vest. Ta pride za njim. Tudi če je danes še ni. Narod si pa itak vedno zapomni dejanja. — Moram verjeti, čeprav to počno (to moram priznati), da bo moja pokončna junakinja Rozina prišla iz tega boja enako pokončna in močna, kot sem jo naredila v svoji pripovedki »Ko se tam gori olistajo breze«, saj sem si jo zamislila tako, da bi v svojo močjo, s svojo pokončnostjo nam, ki smo nemočni in ubogi, pomagala živeti. Prešla je celine tega sveta, prešla je dve vojni, rjevala in se borila za boljši, bogatejši, svetlejši svet. Pri tem je lagala, če je bilo treba, gojufala, si izmišljala, majcena in drobna je hodila po tem svetu, kot vidim hoditi toliko mojih ljudi iz tega majhnega kosa zemlje od Kamniških planin, ki tako pomirjajo, kadar si ubog in sam, pa do Mengeškega polja, do Dobena in Podgorice, Depale vasi in Pšate, o kateri bi rada še pisala in ki je umrla, v moji mladosti pa je tekla tako čista in svetla, da je ne morem pozabiti.

Ne morem vam dosti glasno povedati, kako ponosna sem bila v tujji Švici, kamor sem bila povabljena, da sem po mnogih letih osame in literarnega molka, povzročeno s procesi proti meni, brez denarja z darežljivostjo tujece rodila Rozino, malo, majceno žensko, ki je meni nič tebi nič v morje virga enega od ogromnih močnih grških mornarjev, ko je ta segel po njej, da bi jo prizadel, ki se nikoli v življenju ni pustila nikomur, ki je cenila delo in poštenost, ki je z vsem srcem ljubila svojega moža in v časih, ki so bili veliko težji od teh danes in tu, s svojo sposobnostjo s procesi družini omogočala človeka spodobno življenje.

V zadnjem času ste bili kar nekajkrat gostja v dobro gledanih oddajah na TV. Tudi v dnevnem časopisju ste jih kar dobro zapostavili. Vzrok?

Vzrok je seveda tožba proti meni in sodba, proti kateri sem se pritožila. — Kako žalostno je, da šele potem, ko udarš z vso silo (jaz sem to naredila z novo knjigo) »Ko se tam gori ne olistajo breze«, ki je bila odgovor na tožbo in uničujočo sodbo) vzbudiš zanimanje, pa čeprav si že vrsto let pisec in si ustvaril

nekaj del, ki so doživela tako nagrade kot vzsnesene kritike. Seveda sem vesela, da ljudem ni vseeno, kaj se dogaja. Ne maram pa, da tako na šokanten način šele zdaj slišijo, da neke nekdo ustvarja, in da šele zdaj dobijo možnost, da me spoznajo, da začutijo z mojimi junaki, ki jih (danes sodno razgajena) nekdanj sploh nisem imela namena komentirati. Literatura naj bi govorila sama zase brez razlag.

Sami ste se na neki način že protestno odzvali na sodbo »v imenu ljudstva«, in sicer z novo knjigo »Ko se tam gori ne olistajo breze«, ki je vsekakor v določene smislu izzivalna.

V čem se zanikano verjeto razlikuje od prejšnje?

Vsi, ki poznate mojo literaturo, itak veste, da je moja literatura izzivalna, močna, kot pravi slovenska kritika, in na tak način tudi zdaj udarjam. Ali ste morda mislili, da bom počepnila, se upognila in se vdala v usodo? Moja stara mama je bila Alojzija Lojza Lujza, po kateri sem delala tudi lik Rozine, ki je zdaj obožena v moji pripovedki in zaradi katere bom najbrž izgubila vse materialno na tem svetu, za kar sem se zaradi svojega poliomstva trudila vse svoje življenje. Moja stara mama se nikoli ni vdala. Še stara je prodajala gnila, črvena jabolka na trgu, ko ni več imela nič drugega. Oblasti ji je vzela vse, kar je imela. Ji uničila kmetijo, ji vzela gmajne in polja, ji na najlepših krajih sezidala hiše, v katerih danes živijo tujci. No, seveda so bili takrat drugi časi. Takrat ni bilo demokracije, takrat ni bilo svobode, niti svobode besede. Zdaj pa je. Naj bi bila. — Primož Trubar je v sodih, čeprav vem, vozil svoje knjige skrite, moje bodo v kratkem morale s sveta, če bo potrjena sodba, ki je že napisana in na katero sem se pritožila. — V sodbi mi niso povedali, kaj naj storim s knjigami »Ko se tam gori olistajo breze«, ko jih več ne bo smelo biti na svetu. Naj jih sežgem, kot sem to že storila zaradi istega, kar mi zdaj sledi? Naj jih zakopljem in čakam na svobodnejše dni? Naj jih dam v sode in jih peljem v Freisingen, morda poprosim predsednika republike, da mi jih skrije v svojo drvarnico do tedaj, ko bodo časi bolj svetli, bolj naši, mi jih morda prevzame Forum 21, ki ima moč in denar in je kulturne, kot se vidi po članih, pa mi jih podalno spravi v Rusijo ali Patagonijo, kjer bodo na varnem, mi posodi falakončka, da jih po zraku odpeljemo v svetlo prihodnost? Če bodo namreč ostale na svetu, bom za vsak dan in za vsako knjigo morala plačati milijone, moji prijatelji

so izračunali, da milijarde tolarjev oziroma milijone evrov, ko bomo v Evropi, o kateri znanjamo. S tako velikimi zneski bom namreč kaznovana. To ni moja literarna domišljija, taka je trenutna domišljija slovenskega sodišča.

»Sodba v imenu ljudstva« tudi narekuje, seveda ko (in če) bo pravno močna, da morate knjigo *Ko se tam gori olistajo breze* umakniti iz vseh javnih mest (knjižnic, šol, knjigarn...). Tak ukrep bi imel za vas neslutene materialne posledice.

Sem že odgovorila zgoraj. Prihodnost zame je danes popolnoma črna. Ponujam rešitev ene od slovenskih vej oblasti slovenskemu piscu je »štrik za vrat« in »guncanje na vejic«.

Kaj o sodbi meni DSP? Najbrž upravičeno pričakujete podporo, saj je vendar potemtakem kljub svobodi govora in tiska lahko na vrsti vsak pisatelj.

Moji kolegi pisatelji se trudijo. Čeprav sem sama in odmaknjena od literarnega sveta, sem zdaj z vso močjo začutila, kaj pomeni pisateljska solidarnost. Podprli so me tudi risarji in drugi ljudje, o katerih sem kdaj kaj hudega rekla (ko so si to zaslužili). Njihovo podporo cenim neizmerno.

Veljate za pisateljico, ki rada preseneti: po številu samozatožb, po napisani knjigi na mah, po sežigu knjig kot opozorilo, kako malo je cenjena kultura, po knjigi z enim samim končnim ločilom, in zdaj, kot protesti na izrek sodbe, s knjigo »Ko se tam gori ne olistajo breze«. Imate še kaj v rokavu?

Če vam povem, da sem natisnila protestno knjigo *»Ko se tam gori ne olistajo breze«* v enem tednu, ne da bi imela en sam tolar v žepu, potem si lahko mislite, da imam še kaj »v rokavu«. Seveda, kot kaže praksa, je vedno možno, da te v sredino srca zadene krogla mrtvo nalitega pijanca, ko si preveč moteč. Možno je ubiti opico, možno je ubiti človeka. V resnici ali samo z besedo. Ampak, kot sem rekla, ljudstvo si vedno zapomni tisto, kar si je treba zapomniti. Tudi če mi ne bo več možno izdajati knjig, boste vedeli, da me niso zlomili.

Naše Kamniške planine so tako svetle, kar pogledje jih! Vlivajo samozavest in upanje.

Marija Lukan

Vse z mote imajo svoj čas, najmanjša resnica pa tudi po sto milijonih ovir, zvijač in spletk ostane zmeraj to, kar je bila.

Kitajski

Silvo Božič: Predmestje je v glavah ljudi

Predmestje je novi slovenski film, ki je razburil slovensko javnost, jo razdelil na dvoje, troje, če ne celo četvero delov. Nekateri gledalci in kritiki filma se zgražajo nad prizori, prepolinihi nasilja in golih teles, drugi nad mučenjem psička, tretji nad pretiranlm črnlm humorjem in absurdnostjo situacij, četrti nad ... Pač za vsakogar nekaj. Jaz pa sem v filmu našla Silva Božiča, našega sokrajana, ki igra vlogo vaškega pijanca, ki še vedno živi pri sestri.

Je predmestje prvi celovečerni film, v katerem igrate eno od glavnih vlog?
Ne. Svojo prvo glavno vlogo sem odigral v filmu *Čudoviti prah* (1975), za igro v njem sem bil tudi nagrajen, igral pa sem tudi v veliko televizijskih nadaljevankeh za otroke in mladino, pa v televizijskih igrh. V nekaterih drugih celovečernih filmih pa sem bil stranski igralec ali pa sem imel manj pomembno vlogo.

Ste za vlogo v Predmestju morali opraviti kakšno avdicijo?

Ja, imeli smo avdicijo. Na njej smo morali odigrati nekatere prizore iz filma, na podlagi teksta smo nekoliko improvizirali in to je bilo to. Če je bil še kak konkurenat za isto vlogo, ne bi vedel, ker se tega ponavadi ne pove. Čeprav se mi zdi, da je Vinko (Möddenorfer, režiser op.p.) verjetno vendarle na prvem mestu mislil name, saj sva že v gledališču veliko delala skupaj in me je poznal.

Kako pa ste se pripravljali na vlogo?

Vsi igralci smo se skoraj mesec dni pred snemanjem pripravljali na vlogo. Najprej smo imeli bralne vaje, potem smo scene odigrali v prostoru, tako za orientacijo, na koncu pa smo na pravem prizorišču imeli celotne vaje. Tako so bili glavni prizori več ali manj že zrežirani, potem pa je prišel kameraman in nas posnel. To seveda ne pomeni, da smo neki prizor odigrali samo enkrat, temveč smo najprej posneli celo sceno, potem pa smo se os-

redotočili na detajle, naredili bližnje plane za dialoge, obrazno mimiko in tako naprej. Pri filmu to ni tako zelo enostavno.

Se mi pa zdi, da filmska zgodba *Predmestja* tako dobro stoji zato, ker smo bili glede vlog vse domnjeni že pred snemanjem. *Predmestje* ni dolgočasen film, ni razvlečen, v njem ni kadrov, za katere gledalec ne bi vedel, zakaj so tam, kjer so ...

Koliko časa pa je trajalo snemanje?

Približno 2 meseca, kar je za slovenski film, ki se v povprečju posname v 30 dneh, kar veliko. Je pa tako, da se vedno dela od šestih zjutraj do šestih zvečer ali pa še dlje. Sam sem bil na snemanju prisoten 20 snemalnih dni, ker nisem bil potreben na vseh scenah.

Potem za vas ni bilo tako naporno?

Seveda je bilo naporno. Že samo snemanje, ki traja, kot sem že rekel, cel dan, je naporno, saj moraš biti ves čas zbran. Res, da vmes nekoliko počivaš, samo ta počitek je bolj tako tako, ker nikoli ne veš, kdaj te bodo spet poklicali za snemanje. Pa še nekaj takih prizorov sem imel, pri katerih je potrebno imeti še fizično kondicijo. Na primer, v filmu med pretepom padem. Da je bil ta prizor tak, kot je treba, sem moral med snemanjem najmanj dvajsetkrat pasti naravnost na hrbet.

Imate kakšen poseben način padca?

Ja, treba je znati pasti, da se ne poškoduješ. Sicer me je naslednji dan malo bolela rit, ampak ni bilo tako hudo.

Kaj pa kakšna anekdota s snemanja?

Ja, zanimiva je ta, ko sva se z režiserjem dogovarjala, kaj bom pil v filmu. Moj lik pijančka namreč spi je pet do šest pivcev na dan. Vinko je rekel, da bom pil pivo, saj tako piše tudi v scenariju. Na to sem odvrnil, da po potem on od mene videl bolj malo filma. Naslednji predlog je bil ledeni čaj, vendar če bi ga spil v tako velikih količinah, bi me bolele želodce, ker je presladek. Potem pa sem predlagal, da bi pil čaj brez sladkorja. In toliko čaja še v življenju nisem spil... Pijanstvo sem pa potem seveda le odigral. Je pa še ena. Ko sem se šel zvečer po napornem snemanju malo rekreirati s kolesom, so Trzin ravno prekopalvali. Mislim, da imam pred sabo asfalt, pa je bil le črn pesek. Bumf, v levji skok, maskerka mi je pa komaj »zaflakala« obraz.

Nekatere kritike so glede filma zelo pohvalne, druge ne. Kaj menite o tem? Negativne kritike so se osredotočale na tiste prizore, ki so jih izveklili izven konteksta, so pa res v njih nekatere občutljive scene, ki niso za vsakogar. Tisti pa, ki so film gledali kot celoto, pa so, po mojem mnenju, v njem lahko videli neko resnico o našem tukajšnjem življenju, in so ga lahko dobro razumeli. Če povem na kraiko, ni zaman naslov Predmestje, ker je poanta filma tudi v tem, da je lahko včasih predmestje v glavah ljudi. Film govori o tako rekoč izgubljeni generaciji, ki je odrinjena stran od dogajanja, ki je porinjena na slepi tir, ki je brez prihodnosti, takšne in drugačne. Čeprav je moje mnenje, da imamo v Sloveniji dve izgubljeni generaciji, in sicer tisto nad pedeset let in pa mlade, ki so ravnokar doštudirali in nimajo službe. Bi skoraj prisegel, da je to četrtina slovenskega naroda, ki nima in ne vidi prihodnosti. Potem ga pa lomijo in delajo neumnosti. Za svojo nemoč, bes in nezadovoljstvo pa vedno krivijo druge, ki niso

nič krivi, ampak so jim pač najbližje, in se potem znesejo nad njimi.

Kakšno pa je vaše mnenje glede prizora s psom, ki je tudi močno razburil javnost (psa v filmu namreč brutalno mučijo, na koncu pa še ustrelijo op.p.)?

Ah, tistemu psu ni bilo nič, bil je zelo dobro nateniran in odlični igralec (smeh). Ja, se mi pa zdi, da je tako, da mimogrede lahko ustreliš človeka, pa nihče ne bo ničesar rekel, če pa psa, ki mu v bistvu nismo naredili čisto nič in samo izgleda, da da smo ga upihnilii, je pa cela katastrofa.

Toda ljudje so zaradi tega prizora zapuščali dvorane...

(razburjeno) Ne vem, kam ljudje gledajo. A mogoče v realnosti pa tega ni, ali kaj? To se dogaja vsepovsod, film pa samo pokaže resnico. Naloga filma in vsake umetnosti je namreč ta, da družbi kaže ogledalo.

Resnica pa holi- moški pretepaajo žene doma, ogromno jih je, ki se izživljajo nad živalimi...

A zdaj je pa film kriv, da se to dogaja? Ni film kriv, film samo kaže dejstvo, da se to dogaja.

Predmestje poskuša pokazati ravno takšne deviacije ljudi, ki jih povzroči nemoč, ker ne vedo, kaj naj delajo, ker so vrženi iz družbe, ker so odmaknjeni... Film je pač potrebno gledati v celoti in se potem zamisliti.

Pa menite, da bi (oziroma bo) večina ljudi razumela ta film na način, kot ste ga sedaj interpretirali vi?

Samo tisti, ki se sprenevedajo, filma ne razumejo. Kolikor sem govoril s preprostimi ljudmi, jim je vse jasno. Nekateri so celo živeli ali pa še vedno živijo takšno življenje, kot je prikazano v filmu. Mislim, da samo ljubljanski malomeščani nimajo pojma o tem. Oni so itak podloženi z blazinicami, pa sprenevedajo se, da je vse lepo in prav. Menim, da je ta film prišel med ljudi tudi v nekoliko nepravem času, saj morajo biti vse stvari pred volitvami lepe in fine in krasne.

Prepričan sem, da je bilo nekaj negativnosti povzročene tudi zaradi tega.

Slovenski filmi so večinoma bolj težki, zamorenji... Mar ne znajo režirati komedije?

Znamo jo že, znamo. Toda v kakšnem svetu pa živimo? Je mogoče videti kje kaj smešnega? Se najde bore malo smešnih stvari. Če hočete povedati resnico o slovenskem narodu, je pač takšna, da težko živimo. Saj bi bilo super, če bi bilo življenje bolj veselo in nam ne bi bilo treba delati takih filmov, a ker ni... Zanimiva se mi zdi izjava nekega filozofa, da je narod brez humorja obsojen na propad. In kaj se je zgodilo pri nas? Edini humoristični časopis Pavliha je propadel.

So kakšni novi projekti na obzoru?

Ja, to so ves čas. V Mestnem gledališču pripravljamo nove predstave, irednuto igrav v Pigmalionu, v 12 jeznih možeh, v Začetkih slovenske državnosti... V jeseni pa bo na televizijo prišel nov film, v katerem tudi igrav, podrobnosti pa ne smem izdati.

Mateja Erčulj

ZGODBA za tiste, ki si filma še niste ogledali:

Predmestje je film o ljudeh srednje generacije, ki na predmestnem kegličišču preživljajo večere in v obliki neobveznih, s humorjem začinjenih pogovorih premljavajo svoja življenja. Ti pogovori pa razkrivajo njihove življenjske zgodbe, ki so povečini nerealizirane, zavozene, izgubljene in nesrečne. Dobrohotni in na videz zabavni gostje predmestnega kegličišča postajajo vse bolj nevarni, ko se v njihovo predmestje priseli mlad par druge nacionalnosti, ki je drugačen od njih, ki nima nič, vendar ima vse - ker ima ljubezen. Na horizontu dveh mladih življenj se beda predmestnežev vidi še bolj jasno. Iz preproste, smešne in zabavne ideje o skrivnem snemanju mladega para pri njunem ljubljenju se razvije strašna slika ksenofobičnega nerazumnega sovraštva, ki za svojo lastno nesrečno vodno krivijo druge. V tem sovraštvu pa se skriva jasna vzporednica s porajanjem fašizma, čaščenjem nacionalne čistosti, ki ima za posledico etnično čiščenje, in vsega civilizacijskega zla, ki se je, kljub tragični izkušnji druge svetovne vojne, z vso silovitostjo ob koncu dvajsetega stoletja ponovno pojavilo v balkanskem delu Evrope.

Vir za slike in zgodbo: www.kolosej.si
<http://www.predmestje.org/>

V filmu *Glavnata, učiteljica in provokatorje* iz Filma (Melitinec) Mednarodni slovenski film festivali (Bologna, Bolognina, ...) *Rapper & Mr (1989)* so se ljudje zelo zgodili tudi prizorov, ki odlikujejo zloglasni... Zgodba in dvorane... Nihče pa ni spenjal... in post prizerice... ki sliši (za nekaj) minut... ko (v)stane iz blazine... in naredijo 'nereg' čimce. Vsa to sta (sp)znajta? (op. EFT)

Od ene iskre pogori veliko hiš.

Bolgarski

USPEŠNIH PET LET TURISTIČNEGA DRUŠTVA

Spominjam se obotvljavajočih se začetkov trzinskega turističnega društva pred petimi leti, ko smo pravzaprav vsi vedeli, da takšno društvo potrebujemo, vendar si nismo prav dobro predstavljali, kaj naj bo njegova glavna naloga in kako naj jo dosežemo. Takrat se je rojevala tudi naša nova občina, zato je bilo precej stvari še nejasnih. Vseeno smo se dogovorili, da bomo po delovnih skupinah izoblikovali strategijo društva in jo poskušali izpeljati.

Na nedavnem občnem zboru društva smo ob poslušanju poročil o delu v preteklem letu lahko ugotavljali, da je Turistično društvo razvilo zelo bogato dejavnost in da je marsikje celo preseгло zastavljene cilje. Čeprav ne zgolj zaradi turističnega društva, je Trzin vse bolj prepoznaven in znan med ljudmi, v sami občini pa skoraj ne mine prireditve, da pri tem ne bi sodelovali tudi člani turističnega društva. Udeleženci zbora v novi dvoranci Marjance Ručigajeve v Drušvenem centru Ivana Hribarja so si najprej lahko ogledali krajši film *Lojzeta Lenčka Trzin* v letu 2003. Avtor je na prijeten način predstavil bogato družabno življenje v našem kraju ter njegove zanimivosti in lepote. Film je pokazal, da je njegov avtor pozoren opazovalec dogajanja v svoji okolici in da zna najti zanimive motive tudi v vsakdanjem življenju. Še zlasti prireditvi so bili prizori iz narave.

Občni zbor je uradno začela predsednica Jožica Valenčak, ki je v svojem poročilu strnila delo društva v preteklem letu na nekaj straneh, a je bilo jasno, da bi lahko napisala kar nekaj obsežnih poročil. Predstavila je najbolj prizadevne skupine v društvu. Tu je še zlasti poudarila pomen prizadevnih rezbarjev pod vodstvom Ma-

rjana Vodnika, ki so Trzin in trzinsko društvo predstavljali na številnih sejmih in drugih prireditvah v bližnji in daljni okolici. Zelo ponosni smo lahko na turistični podmladek. Tisti osnovnošolci, ki pod pokroviteljstvom Turističnega društva in KUD-a sodelujejo na festivalu Turistične zveze Slovenije, so bili lani s predstavitvijo pomena Marjance Ručigajeve prvi na regijskem tekmovanju, prav tako so prvo mesto dosegli tudi letos z domišljjsko turistično predstavitvijo naše občine. Zelo pohvalno je omenila delo mladih folkloristov, ki delujejo na osnovni šoli. Zdaj imamo že dve skupini, ki imata za seboj že nekaj odmevnih nastopov. Prav tako ne smemo prezreti prizadevnega dela gospodinjinskega krožka, ki se je že izkazal s svojo gostinsko ponudbo pri nekaterih društvenih prireditvah. Najpomembnejša prireditve društva, ki je postala že tradicionalna, je Florjanov sejem. Jožica je ugotavljala, da je za sejem vedno več zanimanja in da se je v Trzinu ta sejem »prijel«. Vse več udeležencev privablja tudi

pusni karneval, lani pa so prvič, skupaj s še dvema sosednjima občinama, pripravili Mednarodni folklorni festival, ki bo, če bo šlo vse po načrtih, postal tradicionalen.

Društvo je lani pripravilo tudi več predavanj, izletov in drugih akcij, še zlasti dobro pa je sodelovalo z občino, nekaterimi drugimi trzinskimi društvi in sorodnimi društvi iz sosednjih občin. Trzinski predstavniki redno sodelujejo na večjih turističnih prireditvah v sosednjih krajih in še zlasti dobro sodelujejo s predstavniki t.i. Podjetne regije.

Delo društva pa je vidno tudi v Trzinu. Njegovi člani skoz vse leto sodelujejo pri olepševalnih akcijah, pri čiščenju občine in urejanju cvetličnih nasadov na nekaterih mestih v kraju. Že več let društvo sodeluje v akciji Turistične zveze Slovenije Moja dežela, čista in lepa, prav tako pa tvorno pomaga pri oblikovanju skupne turistične ponudbe Podjetne regije.

Jožica je ob koncu svojega poročila podelila številna društvena priznanja tistim, ki so sodelovali pri društvenih akcijah ter skrbeli za lepši videz občine in promocijo našega kraja. Precej priznanj in zahval pa so prejeli tudi sponzorji in donatorji, ki so pomagali pri uresničevanju društvenih ciljev. Zborovanje so popestirili tudi člani mladinske skupine, ki so udeležencem predstavili igrice, s katero so zmagali na regijskem tekmovanju Turizmu pomaga lasna glava. V njej so nakazali tudi nekaj možnosti in stvari, ki jih pogrešajo v turistični ponudbi Trzina. Čeprav je za popolno predstavitev njihovega podviga manjkalo še pisno gradivo, ki so ga tudi pripravili, je župan občine Trzin g. Tone Peršak po predstavi dejal, da si je zabeležil nekaj predlogov, ki jih je slišal med predstavitvijo.

Med obravnavo poročila in razmer za še boljše razvoj turistične ponudbe je Jože Seljak opozoril na problem prostovoljnega dela v društvu, saj tisti, ki zavzeto sodelujejo pri društvenih akcijah, ne le da delajo zastonj, ampak celo na svoje stroške. Ti stroški so vsaj pri nekaterih kar visoki. O tem se bo moralo pogovarjati tudi vodstvo Turističnega društva, čeprav so v

razpravi tudi poudarjali, da brez prostovoljstva društvo pravzaprav ne bi bilo takšno in tako uspešno, kot je. Po razpravi so udeležence srečanja povabili v prostore mladinskega centra, kjer se je druženje nadaljevalo ob dobrotah, ki so jih pripravile nekatere članice društva, in seveda ob dobri pijači. Nekateri so pri tem dokazali, koliko energije je v članih društva, saj so vztrajali pozno v noč, ko

se je razpoloženje razvilo do vrhunca, pa so se vsi zavrteli v kolu. Spet se je pokazalo, da so v skupini tudi zelo dobri pevci, nekateri pa so se izkazali celo s telovadnimi viočki. Kdor si je želel, si je ob tem lahko še zadnjič ogledal razstavo rezbarjev in lično stojnico s promocijskim materialom Turističnega društva.

Miro Šiebe

Ali je še čas za domišljijo?

Tako se imenuje raziskovalna naloga, ki so jo v sklopu tekmovanja Turizmu pomaga lastna glava pripravili člani turističnega podmladka na osnovni šoli Trzin pod mentorstvom profesorice Nuše Slatner. Učenke: Jana Golob, Almira Kahrmanović, Meta Kurent, Martina Jurak, Ksenija Lagoja in Mirela Avdič so pripravile zanimivo domišljjsko predstavitev turističnih zanimivosti Trzina. S fotografijami Nejca Slatnerja, ki so jih večinoma računalniško nadgradile, so mlade ustvarjalke napisale, kako bi v domišljiji vodile mlade obiskovalce v domišljjski hrama v centru Trzina, kjer bi bila tudi fakulteta domače in umetnostne obrti, po izbranih točkah v Trzinu. V nalogi, ki je bogata prejmljena s fotografijami, risbami, zemljevidi in grafi, je zajeta tudi anketa med mladimi, ki so raziskovalkam povedali, kaj pogrešajo in kaj si želijo v Trzinu. V nalogi je vrsta zanimivih idej, ki bi lahko služile tudi kot smernice članom trziškega turističnega društva. Ker je naloga napisana v živahnem, prijetnem jeziku, ni čudno, da so z njo in krajšo gledališko predstavo, s katero so mladi gledališčniki tudi odigrali takšno predstavitev Trzina, prejeli prvo nagrado in zmagali na regijskem tekmovanju. Prav v času, ko bo naše glasilo v tiskarni, se bodo člani trziškega turističnega podmladka potegovali še za višjo uvrstitev na državnem tekmovanju. Prepričani smo, da nas bodo tudi tam dostojno zastopali.

MŠ

Mengeška godba praznuje 120. rojstni dan!

Iz izvornih zapisov lahko razberemo, da je bila Mengeška godba ustanovljena 5. julija 1884, ko se je 33 Mengšanov odločilo, da ustanovijo godbo. Tako godba letos praznuje 120. obletnico svojega delovanja.

Prvi kapelnik godbe je bil Bernard Degischer, ki je vodil godbo 14 let, za njim pa njegov brat Franc Degischer, ki je godbo vodil do leta 1901. Nasledil ju je Mengšan Peter Lipar, ki je godbo vodil od 1901 – 1953. Pod njegovim vodstvom je godba zaslovela po vsej Sloveniji.

Godba je v vsem času svojega obstoja aktivno nastopala po vsej Sloveniji, v zadnjih letih pa se predstavlja tudi na gostovanjih v Avstriji, Italiji, Španiji, Franciji in sosednji Hrvaški. Letno ima okoli 40 nastopov, doma in v tujini. Nastopi Mengeške godbe so privlačni tudi zato, ker nastopa v narodnih nošah.

Godba je od leta 1985 organizatorica tradicionalne, zelo znane narodno-zabavne prireditve 'Pod mengesko marelo'. Tudi ta prireditev je letos doživela svojo jubilejno, že kar dvajseto izvedbo po vrsti, kar je med podobnimi prireditvami edinstven uspeh. Godba je tudi soorganizatorica tradicionalnih prireditev v Mengšu: Festivala koraca in Mihaelovega sejma. Leta 1997 je strokovno vodstvo godbe prevzel drugi pravi domačin Primož Kosec, ki jo vodi še danes.

Godba kvalitetno napreduje, vanjo pa se vključuje tudi vse več mladih godbenikov, tako da orkester danes šteje 56 godbenikov. Med člani godbe je tudi nekaj Trzinčev. Svojo kvaliteto so godbeniki dokazali, ko so se na tekmovanjih z osvojitvami zlatih plaket v preteklih dveh letih prebili iz tretje v prvo jakostno skupino slovenskih orkestrrov.

Društvo je izdalo tudi zgoščenko in kaseto, na kateri so priredbe narodno-zabavnih skladb priljubljenih slovenskih skladateljev te zvrsti glasbe, največ je Avsenikovih. V novembru leta 2002 so nastopili na znani oddaji Musikantenstadi in s tem zares postali svetovno znan orkester, saj to oddajo redno spremlja več deset milijonov gledalcev po vsem svetu. Godba je reden gost v Trzinu z lepo obiskanimi novoletnimi koncerti. Svoj jubilej, 120. obletnico delovanja, so začeli praznovati že v februarju s prireditvijo 20. Pod mengesko marelo, nadaljevali so je z nedavnim, jubilejnim občnim zborom; glavno praznovanje pa se bo odvijalo kar tri dni, in sicer od 28. do 30. maja v Mengšu, kaj več pa naj zaenkrat ostane skrivnost; velja naj le vabilo, da se jim ob jubileju pridružite!

V Trzinu bomo lahko Mengeško godbo videli na praznovanju Florijanove nedelje devetega maja pri maši v trziški cerkvi in na prireditvi pred gasilnim domom.

Mengeški godbi ob njenem 120. jubileju iskreno čestitamo!

Franci Banko

BRAVO REZBARJI

»Ja kje ste pa dobili te rezbarje? Prav zavidamo vam, da ste se spomnili in jih vključili v svoje društvo!« Tovrstne izjave v zadnjem času niso redke. Člani turističnega društva jih vse pogosteje poslušajo na najrazličnejših turističnih prireditvah, kjer pogosto ob predstavitvi Trzina sodelujejo tudi predstavniki rezbarske delavnice. Z nedavno razstavo rezbarskih in kiparskih del pa so rezbarji tudi »doma«, na svojem terenu, vsem pokazali, kaj pravzaprav počno.

Razstava, ki je bila v Centru družbenih dejavnosti Ivana Hribarja v Trzinu odprta od 19. marca do 4. aprila, je navdušila številne obiskovalce. Predstavili so res kakovosten izbor del članov delavnice, in ne presenečajo zapisi v knjigi vtisov, kot so na primer tile:

»Čudovita razstava pravih mojstrov!«

»Vsem razstavljalcem čestitam! Njihova dela govorijo o njihovi nadarjenosti, prizadevnosti in umetniškem navduhu!«

»Rezbarji so se zelo, zelo potrudili. Takih razstav bi moralo biti še več!«

»Imeniten prikaz amaterske (?) ustvarjalnosti. Posamezni eksponati prav impresionirajo!«

»V svoji sredi imamo mojstre! Odlični so! Večkrat naj se pokažejo!«

»Ponosna sem, da sem iz Trzina, ker imamo tako dobre rezbarje!«

Podobnih in še bolj v presežnikih napisanih ocen je v knjigi vtisov veliko. Pohval pa je bilo tudi drugače res veliko. Novinar

Danijel Čokš, ki trzinske rezbarje že dobro pozna, je že drugič prišel posnet njihovo delo in izdelke za televizijsko oddajo Barve jeseni. Vsi po vrsti pa so izrekli priznanje tudi mentorju rezbarske delavnice, mojstru rezbarstva Marijanu Vodniku. Umetnik, ki se je uveljavil s svojimi razstavami že doma in v tujini, zna na prijeten, prijateljski način usmerjati začetnike in tudi tiste, ki že dobro obvladajo dleto in drugo rezbarsko orodje. V njih zna spodbuditi ustvarjalne umetniške sile in jim s svojimi izkušnjami krepko pomaga pri iskanju pravega izraza.

Težko bi napisali, kateri predstavljeni izdelki so bili najbolj zanimivi, najlepši. Iz vsakega od razstavljenih predmetov so izžarevali lepota, umetniško sporočilo, trud in prizadevnost rezbarjev, ki so jih ustvarili. Večino od del na razstavi bi lahko postavili za okras tudi v prostorih uglednih ustanov, da ne govorimo o naših domovih, saj že sam material, iz katerega so izrezljani, vlija toplino in prijetne občutke.

Rezbarji so za udeležanje svojih idej potrebovali neštelo ur prizadevnega dela. Iskali so primeren les, ga ogledovali, hočali in v njem iskali skrite podobe. Nič koliko udarcev na ostra dleta je bilo potrebnih, nič koliko okruškov, da so iz lesenega čoka privabili želeno obliko in sporočilo.

Trzinski rezbarji že tri leta v zimskih mesecih marljivo ustvarjajo v eni od učilnic osnovne šole. Marijan Vodnik je znal v skupino pritegniti tako mlade kot stare. Kljub razliki v letih, saj je najmlajši star 15 let, najstarejši pa so si naložili že sedmi križ, je v skupini prijetno, delovno vzdušje. Zanimivo je, da so v skupini ljubitelji lesa in rezbarjenja ne le iz Trzina, ampak tako rekoč s celotne Kranjske. Nekateri se na srečanja vozijo celo iz kar oddaljenih krajev. Tudi ob razstavi je bil mogoče kdo presenečen, ko je ob imenih avtorjev prebiral, od kod vse prihajajo. Trzinske barve pa so nekateri trzinski rezbarji vseeno častno zastopali, naj še zlasti omenimo Milana Kuferšina, Staneta Mesarja, Emilijana Pevca in Ivka Ručigaja. Kot zanimivost povejmo, da je Stane Mesar razstavil tudi skledo, izklesano iz kamna.

Rezbarji so v času razstave obiskovalcem radi povedali kakšno zanimivost o svojem delu in jim pokazali, kako pravzaprav iz lesa oblikujejo svoje skulpture in druge umetnine. Predstavitve je prilegnila številne obiskovalce, še zlasti pa je bila prijetna popestritev tudi ob nekaterih prireditvah, ki so bile v listem času v Centru Ivana Hribarja. Rezbarji pa že delajo načrte za naprej. Tudi letos bodo še večkrat predstavljali Trzin na različnih turističnih predstavah.

Miro Stehe

Rezbarska razstava v Trzinu

V petek, 19. marca, so v avli Centra družbenih dejavnosti Ivana Hribarja slavnostno odprli razstavo rezbarskih in kiparskih del. Otvoritve se je udeležilo precej ljubiteljev rezbarstva in prijateljev rezbarjev, za slavnostno in bolj sproščeno razpoloženje pa je uvodoma poskrbel eden od vidnih trzinskih rezbarjev Milan Kuferšin, ki je ob glasbeni spremljavi Francija Banka zapeel pesem Oj ta mlinar. Predsednica Turističnega društva Jožica Valenčak je povedala, da rezbarska delavnica v Trzinu deluje že tretje leto in da je to predvsem zasluga mentorja rezbar-

jev, mojstra Marjana Vodnika. Ta je nato predstavil vsakega od članov rezbarske skupine posebej, najprej ko osebnost in nato še kot ustvarjalca. Razstavo sta pozdravila tudi trzinški župan Anton Peršak in predsednik združenja rezbarjev in modelarjev Slovenije Srečko Ornik. Sledil je sproščen pogovor ob dobrotah, ki so jih pripravile žene rezbarjev in članice Turističnega društva Trzin. Udeleženci so med drugim izdelali, da se bodo člani rezbarske delavnice letos s svojimi izdelki in delom predstavlili še na Bledu, v Železnikih, Volčjem Potoku, Mariboru, Domžalah, šli pa bodo tudi na 3. slovensko rezbarsko razstavo v Ptuj.

MŠ

Gostovanje dramske skupine Črneče pri Dravogradu

*Č*materska dramska skupina iz Črneče pri Dravogradu se je prijazno odzvala povabilu Društva upokojencev Žerjavčki, da nam predstavijo komedijo francoskega dramatika Georges-a Feydeauja z naslovom Barillova poroka.

Gostovanje omenjene skupine je bilo 20.3.04 v dvorani Franca Kotarja. Predstava, ki

je trajala eno uro in pol, je polna zapletov in razpletov, tako da so nas zabavali na prijeten način in za amaterje na visokem nivoju.

Dvorana sicer ni bila polna, vsi prisotni pa so bili enotnega mnenja, da je lahko žal vsem tistim Trzincem, ki si niso vzeli časa in prišli pogledat predstavo. Ta je sicer preprosta po vsebini, vendar tako dinamič-

na, da nam niti v enem trenutku ni pustila, da bi bili nepozorni in nas je neprestano silila v smeh.

Zahvaljujemo se črneškim amaterjem in upamo, da to ni bila zadnja predstava, ki so jo odigrali pred trzinskimi gledalci.

Za DU Žerjavčki
Franc Pavlič

OBVESTILO DU »ŽERJAVČKI«

21.5.04 bo v dvorani KUD-a Franca Kotarja prireditev Trzin poje in pleše, na kateri bo sodeloval tudi pevski zbor DU Žerjavčki.

26.5.04 bo DU Žerjavčki pripravil izlet Biseri Julijev, med katerim bomo obiskali Vrbo. Mojstrano, Vrata in Gozd Martuljek

29.5.04 se bomo udeležili pohoda po mejah občine Trzin. Ne pozabite tudi na vsakoletni piknik v Dolgi dolini, ki bo tokrat 18.6.04.

OBČNI ZBOR DRUŠTVA UPOKOJENCEV ŽERJAVČKI TRZIN

Minilo je peto leto obstoja društva upokojencev. Organizator ustanovnega občnega zbora je bil g. Tone Ipavec, ki je postal tudi prvi predsednik društva, katerega je zelo uspešno vodil dva dvoletna mandata. Do zdaj je v društvo pristopilo 292 članov, od katerih je 244 že aktivnih, ostali pa so se izpisali ali, žal, s svojo smrtjo zapustili naše vrste. Društvo je bilo v tem peletnem obdobju zelo aktivno na raznih področjih. Naj navedem le nekaj aktivnosti:

- ustanovljen je bil pevski zbor društva, ki s svojimi nastopi sodeluje na raznih prireditvah, tako v občinskem merilu kot tudi s koncerti v domovih za ostarele izven naše občine;
- vsako leto organiziramo pet do šest izletov;
- pripravimo novoletna srečanja;
- zadnji dve leti poskrbimo tudi za martinovanje;
- ustanovljena je društvena pesniška skupina, ki uspešno nastopa na raznih prireditvah;
- udeležujemo se dramskih predstav in koncertov;
- organiziramo tudi redne »četrikove« pohod po bližnji in daljni okolici.

Ne pozabljamo na naše starejše in bolne člane, saj jih vsako leto obiščejo predstavniki našega društva in obdarijo s skromnimi darili.

Naj za konec povabim tiste naše člane, ki do sedaj niso bili preveč aktivni, da se nam pridružijo pri našem delu.

Franc Pavlič

Medgeneracijsko društvo Jesenski cvet

»Vsak človek je zase svet, čuden, svetel in lep, kot zvezda na nebu...« (Tone Pavček)

Za medgeneracijsko društvo Jesenski cvet je bil 1. april pravi praznik. Zbrali smo se v Kulturnem domu Moravče, na 3. rednem občnem zboru društva. Sprejeli smo poročilo o delu društva in zaključni račun društva za leto 2003 ter sprejeli smernice za program dela društva v letu 2004.

Po občnem zboru smo nadaljevali s predstavitvijo »ogledalca« našega dela - Ljubovica medgeneracijskega društva Jesenski cvet, že druga po vrsti. Predstavitev so se udeležili županja občine Moravče, ga. Milka Novak, ki nam je s pozdravnim govorom in predstavitvijo slikovitih in prijaznih Moravč izrazila pristočno dobrodoščilo, županja občine Domžale, ga. Cveta Zalokar Oražem, in župan občine Mengeš, g. Tomaž Štebe, predstavniki občin Domžale, Moravče, Mengeš, Trzin in Ljubovica ter ga. Zmaga Prošt in ga. Danica Maljaneč, predsednica in koordinatorka nacionalne mreže Združenja za socialno gerontologijo in gerontogogiko Slovenije, ki skrbi za izobraževanje naših voditeljic in voditeljev skupin.

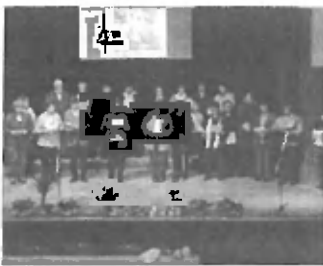
Kulturni program so oblikovali učenci osnovne šole Jurija Vege iz Moravč, citrar, g. Rado Kokalj ter voditeljice, voditelji in člani društva Jesenski cvet, ki sta jih za nastop pripravili voditeljici ga. Marija Ralkovič in ga. Helena Ogorelec. Kulturni program je povezoval g. Gašper Ogorelec. Posebej se je predstavila skupina Kranjska filija iz Moravč.

Kulturni program nas je navdušil in razvedril. Nastopajoči učenci in naši člani so nas presenetili s svojo prisrčnostjo, kvaliteto izvedbe in vsebinsko pestrostjo programa. To je bil nastop mnogih skritih talentov, nastop »od srca«, ki nas je napolnil z zadovoljstvom in srečo.

V kulturnem programu se je odrazila »duša« našega društva. V delovanje skupin društva Jesenski cvet je vikanega mnogo prostovoljnega in požrtovalnega dela voditeljic in voditeljev, njihove ljubezni do sočloveka, dobre volje ter medčloveške solidarnosti. Naše skupine so še posebej dragocene za današnji čas odljudenosti in hišnih sprememb, saj opravljajo res veliko delo tkanja in ohranjanja medčloveških vezi in solidarnosti.

Zato se vsem, ki izvajanje naših programov finančno podpirate, iskreno zahvaljujemo.

Predsednica društva Jesenski cvet
Majda Pučnik Ruđ

ŽERJAVČKI LETOS SO

Ne boste verjeli, toda žerjavčki oziroma močvirski tulipani so letos spet zacveteli na ozemlju naše občine! Lani smo mislili, da jih na trzinskem ozemlju, razen tistih posajenih v vrtovih, ne bomo več videli, a trdovratne rožice, ki so na rdečem seznamu ogroženih rastlin, so le spet pokukale na trzinski zemlji. Ni jih veliko, približno slab ducat, vendar so. Cvetovi, ki naj bi krasili tudi trzinski grb, so zacveteli tik ob skrajnih mejah naše občine, na območju sosednjih občin pa jih letos niti ni tako malo. Pravzaprav so se pojavili tudi tam, kjer jih v prejšnjih letih nismo opazili. Izgleda, da jim tokrat vremenske razmere bolj ustrezajo, nekateri starejši občani pa se spominjajo, da tudi pred desetletji, ko je bilo v Trzinu še veliko teh rož, niso vsa leta cvelete enako obilno. V zadnjih letih ne pomnimo, da bi na rastiščih cveleto toliko žerjavčkov kot letos, žal pa se tam spet pojavljajo taki, ki te zaščiten rože izkopavajo ali nabirajo za nekajdnevne šopke v domačih vazah. Ker so območja, kjer žerjavčki v naši soseski rastejo zelo blizu obdelovalnim površinam, bi jih kaj hitro lahko razširili. Lani so preoral eno od zadnjih rastišč v trzinski občini, in bi bilo mogoče prav, če bi se varstveniki narave sosednjih, to je domžalske in bežigradske, občin povezali ter ob pomoči Agencije za varstvo okolja tista preostala rastišča žerjavčkov zaščitili. Tam so tudi druge redke rastline, svoje zaočišču pa so našle tudi številne živali

MŠ

PLANINSKO DRUŠTVO ONGER TRZIN

Mladinski planinski tabor (tradicija in kakovost)

ŽERJAVCEK IN LEPI ČEVELJC

Že kar nekaj časa je, odkar je pomlad prestopila domači prag in travnike posejala z raznobarnimi cveticami. Med njimi lahko opazimo tudi **dve zelo redki in zaščiteni roži**: naš simboli in ponos – **trzinski žerjavček** (ali močvirski tulipan) ter rožo, katere ime je že samo po sebi dovolj zgovorno – **lepi čeveljc**. Vsako oko, če se odpravite na krajši sprehod, ju lahko zagleda. In zavoljo naših zanamcev naj pri tem tudi ostane! Prosim, pustite ju živeti!

V petek, 16. aprila se nas je trinajst planincev trzinskega PD zelo različnih starosti podalo na obisk k močvirskim tulipanom v naši okolici. Na lastne oči smo se prepričali, da jim je letošnje leto naklonjeno. Upamo, da bo tako tudi v prihodnje. Se sploh zavedamo, kakšen zaklad nam leži pred vrati?

SPORTNA ZNAČKA TRZINA

Vse, ki ste se odločili, da v okviru Športne značke Trzina opravite vzpon na Šmarno goro obveščamo, da bo izlet v **soboto, 24. aprila**. Zbor pred Mercatorjem **ob 8.00**, prevoz s svojimi avtomobili. **Prijave**: občina Trzin in po e-pošti: info@onger.org. Vse potrebne **informacije** bodo od četrta na strani društva: <http://onger.org/menu.php>.

POTOPISNI VEČER V KNJIŽNICI DOMŽALE

29. aprila 2004 ob 19. uri

PRIMOŽ PIPAN

nam bo predstavil svoje kar 5-mesečno bivanje na 5. kontinentu

AVSTRALIA

Prepotoval je vse zvezne države in se tako dočobra seznanil z vsakdanjim življenjem in navadami Avstralcev. Primož je sodeloval pri dveh projektih prostovoljnega dela in se tudi na ta način vklopil v tamkajšnjo družbo in njihovo življenje.

Vljudno vabljeni !!

Mladinski odsek Planinskega društva Onger Trzin vabi na 17. mladinski planinski tabor Dovje 2004 17. - 25. julij

Tabor je namenjen osnovnošolcem in dijakom 1. letnika, ki jih veseli planinstvo in so pripravljeni preživeti prijetne počitniške dni v dobri družbi.

Kaj te čaka na letošnjem taborjenju?

- prijetni dnevi v naravi in noči pod platneno streho,
- hoja v gore, igre v naravi, lov za skritim zakladom, ustvarjalne delavnice, nova gorniška znanja, večer ob tabornem ognju, planinski krst,
- ogled zanimivosti v okolici Dovjega,
- in še marsikaj novega!

Prostih mest je 35. V primeru polne zasedenosti do določenega datuma imajo prednost otroci, ki obiskujejo planinski krožek oz. hodijo na naše izlete. Prijave po roku so možne le, če bo prostor. Cena taborjenja: 27.000 SIT.

V ceno je **vračunano**: prevoz na tabor in s tabora, hrana, stroški organizacije, obraba taborne opreme, vstopnine, majica ... Ob umiku prijave zaračunamo organizacijske stroške v višini 3.000 SIT. V primeru kasnejšega prihoda na tabor oz. predčasnega odhoda s tabora denarja ne vračamo.

Vodstvo tabora (vsi registrirani vodniki Planinske zveze Slovenije):

Vodja (in vodnik): Emil Pevec

Vodniki: Irena Mučibabič, Tomaž Kocman, Boštjan Kralj, Urša Košir, Miha Pavšek Kuharica (in vodnica): Nataša Kramar

Pri izvajanju programa bodo med drugim sodelovali alpinisti alpinističnega odseka Mojstrana ter člani postaje Gorske reševalne službe Mojstrana!

Članarina: Za udeležence tabora je **obvezna** plačana članarina v PD Onger Trzin za tekoče leto. Vplačale jo lahko v Papirnici Čačka.

Sestanek s taborečimi in njihovimi starši smo preložili na 19.5. ob 18.00 (v OŠ Trzin)

Pridruži se nam, ne bo ti žal!

Prijavnica - Mladinski planinski tabor Dovje 2004

Ime in priimek: _____ roj.: _____

Naslov: _____ Pošta: _____

Telefon: _____ Podpis staršev: _____

Prijavnico oddajte v tajništvo OŠ Trzin, na planinskem krožku v OŠ Trzin ali na srečanjih dijakov in študentov PD Onger Trzin.

OPAZOVANJA, ISKANJA, SPOZNANJA... V NARAVI

V okviru letnega programa dela s podmladkom civilne zaščite na osnovni šoli Trzin smo 13. marca izvedli poučni izlet v Cerkno, natančneje, v divjo sošesko, v kateri je skrita BOLNICA FRANJA. Prepričljivo in nazorno nam je strokovni vodič Mestnega muzeja Idrija predstavil to skrito, težko dostopno zatočišče številnih partizanskih ranjencev. Zakaj smo si za cilj izbrali prav ta delček naše dežele? Želeli smo opozoriti na odvisnost in odnos človeka do narave in obratno. Nedoumljivi napor strokovnih in priučenih zdravstvenih delavcev, ranjencev, ostalih udeležencev in ne nazadnje domačinov, so bili potrebni, da so reševali življenja v najskromnejših možnih pogojih. Z neverjetnim zanimanjem so mladi člani spremljali pripoved in razlago v posameznih barakah in se navdušeni strinjali z moralnimi vrednotami, ki jih danes skorajda ne poznamo več.

Pot smo nadaljevali v LOG POD MANGARTOM. Kot poveljnik civilne zaščite v občini Trzin sem odgovoren tudi za podmladek. Neposredno na kraju dogodka samega sem opozoril in razložil pojav zemeljskega plazu v vseh razsežnostih krutih posledic za tamkajšnje prebivalstvo. Predstavil sem jim tudi varnostne naprave, ki v primeru ponovnega zdrs zemljišča opozorijo ljudi, da se najhitreje umaknejo.

Končni cilj poučnega izleta pa je bil obisk CENTRA GORSKE REŠEVALNE POSTAJE V Tolminu. Načelnik te GRS Žarko Trušnovec nam je prijazno predstavil delovne naloge, področja, pripomočke, s katerimi rešujejo ponestrženice ne le v gorah, temveč tudi v vodah in na predelih, kamor ne more reševalno vozilo.

Udeležence izleta je načelnik seznanil z vsebino tabora v času poletnih počitnic, ki jih izvajajo izbrani strokovnjaki različnih področij. Tabor traja sedem dni, vanj so vključeni mladinci od 10 do 18 let. Spoznajo življenje v naravi in na različne načine utrjujejo lastne fizične in psihične sposobnosti, ne manjka pa tudi družabnih iger in drugih sprostitvenih dejavnosti.

Srečno smo prispeli na cilj in glede na razpoloženje udeležencev menim, da je bil smoter izleta dosežen.

Pozdrav vsem, ki sebi in drugim dobro želimo!

Poveljnik civilne zaščite občine Trzin
Zoran RINK

izlet v bolnico in log pod Mangartom mi je bil zelo všeč. Takega izleta bi se zmerom udeležil
Žilja

izlet v bolnico Franja. Log pod Mangartom in v Center gorske reševalne službe se mi je zdel zelo zanimiv. Spoznal sem, da je učenje za življenje zanimivih in pomembnih stvari lahko zelo zabavno. Povsod so nam strokovnjaki na svojih področjih predstavili stvari na zelo prijeten način. Upam, da bom še kdaj tako užival na katerem od izletov

Matic

Nekaj dni pred izletom se mi splah ni ljubilo iti na to malo potovanje. Nato pa me je poklical gospod Rink in me prepričal, naj grem. Rekla sem si: »Pa poskusimo!« Mislila sem, da bo vse skupaj dolgočasno in da homo morali poslušati take in drugačne stvari, kot v šoli. Pa splah ni bilo tako. Na koncu je vse skupaj izpadlo kot še eno prijetno spoznanje, kaj so ljudje počeli takrat, kako so se zdravili in s kakšnimi težavami so se spopadali. Vse skupaj pa so začini prijatelji, s katerimi nisi mogel niti sekunde ostati rešen.

Janja

Št: 84300-5/2004
Datum: 31.03.2004

RAZPIS

Pod vodstvom priznanih strokovnjakov bo Civilna zaščita Trzin v okviru pridobivanja znanj in večini civilne zaščite med poletnimi počitnicami v Posočju pripravila planski tabor za mlade. Udeleženci tabora, za katerega sta predvidena dva termina – od 27.6. do 3.7. in od 8.8. do 14.8., bodo v Mostu na Nadži pri Breginju pod vodstvom tolminskih gorskih reševalcev in drugih strokovnjakov pridobivali znanja s področja zdravega načina življenja, tako fizičnega kakor psihičnega.

Program taborjenja, ki ga je pripravila postaja Gorske reševalne službe Tolmin, bo dopolnjen tudi z znanji in veščinami reševanja pri naravnih nesrečah, s katerimi imajo mentorji dovolj izkušenj, saj živijo na potresnem in plazovitnem območju.

Prijavljeni udeleženci tabora bodo sami krili stroške v višini 50%, drugo polovico stroškov pa bomo krili z namenskimi sredstvi Civilne zaščite občine Trzin. Razgovor prijaviteljnih udeležencev tabora, staršev in vodstva bo 23.04.2004 ob 17. uri v sejni sobi društva na Mengoški cesti 22 v Trzinu.

Prijavijo se lahko vsi člani krožka civilne zaščite in tisti, ki se nam še želijo pridružit. Morebitni ostali interesi se tabora lahko obrnete za vse podrobnejše informacije - tel. 041 370 251.

Prijave sprejema do 23.04.2004 Zoran Rink, poveljnik CZ občine Trzin. Nanj se lahko obrnete za vse podrobnejše informacije - tel. 041 370 251.

Poveljnik Civilne zaščite
Zoran Rink, l.r.

Več o taboru tolminskih gorskih reševalcev zveste na strani: http://www.planic.org/nov/03h/1201_zt-tabori_grs-tolmin.htm

Pred kratkim sta na slovesnosti v Centru za usposabljanje pripadnikov Civilne zaščite na Igu, ugledni priznani republiške Civilne zaščite prejela tudi dva Trzinca: vodja Civilne zaščite v Trzinu Zoran Rink in eden najbolj delovnih mladih gasilcev v naši občini Andrej Gril. V naslednji številki bodo oba dobitnika prestižnih priznanj podrobneje predstavili našim bralecem, tokrat pa jima verjetno lahko tudi v imenu sokrajanov, čestitamo.

BENO LAPAJNE

SREBRNI VITEZ EURO 2004

Srebrni vitez iz Evropskega prvenstva v rokometu 2004! Ja, prav ste prebrall – to je BENO LAPAJNE. Verjell all ne, že dobro leto in pol z družino, ženo Barbaro (blvšo rokometasico) in dveletnim sinčkom Žigom, živi v našem kraju. Res je, da trenutno brani vrata v francoskem rokometnem prvotigašu Ivryju, a se bo že v naslednji sezoni ponovno vrnil v Slovenijo, kjer je tudi začel svojo rokometno kariero.

Njegova športna pot se ni začela z igranjem rokometu, kot misli večina. Otrošivo je preživel v Domžalah in igral košarko. Kasneje se je s starši preselil v Ribnico, kjer se je leta 1982 začela njegova rokometna pravljica, takrat pod taktirko Zdenka Mikulina. Prvič je zaigral za prvo ekipo Ribnice leta 1987. Že kot mladinec se

je preselil v Celje, kjer je nekaj časa čakal na priložnost in nato preživel sezono kot posojen igralec v Gorenju. Takrat so ga trenerji prvotigaških ekip izbrali za najboljšega vratarja lige. Vrnil se je v Celje in tri leta čakal na priložnost, ki je ob Dejanu Periču ni dobil. Leta 1999 ga je pot zanesla v klub Mobitel Prule 67, kjer je kot vratar končno dobil pravo priložnost in jo tudi odlično izkoristil. V tisti sezoni se je začel vzpon rokometnega moštva iz Ljubljane. Beno in njegovi soigralci pri Mobitelu Prule 67 so bili v sezoni 2001/02 državni prvaki. Takrat so premagali do takrat nepremagljivi klub Celje Pivovarno Laško, zmagali pa so tudi v Slovenskem pokalu. Z Mobitelom Prule 67 se je uvrstil tudi v ligo prvakov, kjer so nas navduševali z igro v sezoni 2002/03 vse do polfinala.

Kot vemo (vsaj listi, ki spremljamo rokomet), je po odlični sezoni Mobiteja Prule 67, zaradi razmer v klubu, klub zapustilo 11 igralcev. Med njimi tudi Beno, ki se je takrat odločil preizkusiti tudi v tujini. Tako se je z družino preselil v Francijo k Ivryju. Pravi, da je v Ivryju sicer finančno vse urejeno, kot mora biti, a kar zadeva ostale stvari, je večina slovenskih klubov veliko boljše urejena, predvsem ko

BB

HYDE PARK

Cesta za hribom
proti gradu - že
120 dni

Nova signalizacija
Zorkova ul.
- 10 dni

Prepovedano -
skrito med Mla-
kami in IOC

Po nesebni odredbi
župana se moj
pisni del ne
honorira, napišite
si sami komentar.

Seljak Jože

gre za podporo igralcev v smislu prisotnosti zdravnika in maserja na treningih. Nanj francoska liga ni napravila močnega vtisa.

Seveda sva se v najinem pogovoru dotaknila tudi slovenske rokometne reprezentance. Beno je v slovenski izbrani vrsti vse od leta 1995 odigral 143 tekem za slovensko reprezentanco in je sodeloval na vseh večjih tekmovanjih od Evropskega prvenstva 1996 dalje (4x evropsko prvenstvo, 2x svetovno prvenstvo, 1x olimpijske igre). Pika na i njegovega dolgoletnega truda pa je vsekakor srebrna medalja, ki jo je s slovensko izbrano vrsto priigral na letošnjem Evropskem prvenstvu v rokometu na domačih tleh ter prispeval velik delež k temu uspehu.

Vendar pa je Beno kljub uspehu na evropskem prvenstvu z mislimi že na Olimpijskih igrah Atene 2004, kjer bodo dali fantje vse od sebe, in ni izključeno, da se bodo domov vrnili s kakšno medaljo. Barva seveda ni pomembna.

Tanja Prelovšek

SAHOVSKE NOVICE

Lep pozdrav!

Končala se je 2. Ljubljanska - delavska liga. Ekipe in posamezniki našega kluba so dosegli lep rezultat. Pohvaliti je treba najboljše tekmovalce na svojih šahovnicah. Medalje so prejeli naslednji člani našega kluba:

1. šahovnica: Grum Andrej, 2. mesto,
2. šahovnica: Mihelič Mitja, 3. mesto,
3. šahovnica: Miklavc Jože - Tomaž, 1. mesto,
4. šahovnica: Jukan Damir, 2. mesto.

STANJE PO ZADNJEM KROGU 2. LJUBLJANSKE - DELAVSKE LIGE

Mesto	Ekipe	Točke	Med točke	Buch
1	KLINIČNI CENTER	23,5	16	168,5
2	VIŠNJA GORA	22,5	12	177,0
3	ČRNI VITEZI	22,0	12	177,0
4	KOMENDA GABER	20,0	10	168,0
5	MEDVODE	19,5	11	179,0
6	KPŠRD KAREL JERAJ 1	19,5	11	172,5
7	BAR REPEK TRZIN	19,5	10	179,0
8	ZELENCI LPP	19,0	10	145,5
9	BUSCOTRADE TRZIN	19,0	9	177,0
10	LŠK UPOKOJENCI	19,0	9	151,0
11	TELEKOM	18,5	9	177,5
12	KOMENDA BOCOSOFT	18,0	10	152,5
13	ŠD LOKA PRI MENGŠU	18,0	9	166,5
14	ŠD BAROB 2 ŠMARCA	17,5	9	172,5
15	ŠD BAROB 1 ŠMARCA	17,0	8	149,5
16	KPŠRD KAREL JERAJ 2	16,5	9	145,5
17	AVTO MLAKAR TRZIN	16,5	8	147,5
18	TE-TOL TOPLARNA LJUBLJANA	11,0	4	152,0
19	ŠŠ BOR DOB	10,0	4	156,5

Redni občni zbor društva smo imeli 29.3.2004 v prostorih kluba na Mengeški ulici 22. Žal se je vabilo na občni zbor prikradla tipkarska napaka z napačnim datumom občnega zbora, in sicer 29.4.2004, namesto 29.3.2004, za kar pa ni kriv časopis, ampak avtor članka. Za morebitne neprijetnosti se opravičujem.

Na občnem zboru smo pregledali dosežanje delo in razgrnili načrte za prihodnost. Najprej bomo 24.4.2004 ob 9.00 v prostorih kluba v stari šoli na Mengeški ulici 22 organizirali občinsko prvenstvo Trzina v pospešenem šahu. Zmagovalec bo dobil naslov prvaka občine Trzin v letu 2004! Nagrade tudi ne bodo izostale! Vabljeni vsi občani občine Trzin in vsi člani našega kluba!

Vabimo vas tudi na tradicionalni odprti turnir v pospešenem šahu ob prazniku občine Trzin, z mednarodno udeležbo, ki ga bomo organizirali 16. 5. 2004 ob 10.00 v avli OŠ Trzin. Datum smo prestavili za en teden prej, ker imajo v nedeljo, 23.5., turnir v Komendi in ni bilo možno dobiti šahovskega sodnika in tudi igralci ne morejo igrati na dveh turnirjih hkrati.

Vabimo vse ljubitelje šaha, da se nam pridružijo vsak ponedeljek ob 19.00 naših prostorih v stari šoli.

Franci Banko

24. 4. 2004 ob 9.00

v prostorih kluba v stari šoli na Mengeški ulici 22
občinsko prvenstvo Trzina v pospešenem šahu

16. 5. 2004 ob 10.00

v avli OŠ Trzin
tradicionalni odprti turnir v pospešenem šahu ob prazniku občine Trzin, z mednarodno udeležbo

AS DOMŽALE

Moto center d.o.o.
Bličina 3a, OČC Trzin,
telefon: 01/562 18 13, 01/562 18 16, faks: 01/562 18 15,
www.as-domzale.com

OBVESTILO

Obveščamo lastnike kmetijskih traktorjev in traktorjskih priklopnikov, da bodo tehnični pregledi teh vozil po naslednjem razporedu:

PONEDELJEK, 9.6.2004	OD 8.00 DO 12.00 IN OD 13.30 DO 18.00 URE V <u>MORAVČAH</u> NA PARKIRIŠČU OB CERKVI
TOREK, 4.6.2004	OD 8.00 DO 12.00 URE V <u>MORAVČAH</u> NA PARKIRIŠČU OB CERKVI
TOREK, 4.6.2004	OD 13.30 DO 18.00 URE NA TROJANAH PRED GABLSKIM DOMOM
SREDA, 6.6.2004	OD 8.00 DO 12.00 URE IN OD 13.30 DO 18.00 V LUKOVICI PRED KULTURNIM DOMOM JANKA KERSNIKA
ČETRTEK, 8.6.2004	OD 8.00 DO 12.00 URE IN OD 13.30 DO 18.00 V LUKOVICI PRED KULTURNIM DOMOM JANKA KERSNIKA
PETEK, 7.6.2004	OD 8.00 DO 12.00 URE V BLAGOVICI PRED PISARNO KRAJEVNE SKUPNOSTI
PETEK, 7.6.2004	OD 13.30 DO 18.00 URE V <u>KRAŠNJI</u> PRED GABLSKIM DOMOM
SOBOTA, 8.6.2004	OD 8.00 DO 12.00 URE V MENGŠU V JAM. SČT, PRED PODJETJEM SIGNACO, (NEKADANJA DRUŽBENA PRHRANA LEBAN TOPOLE)
PONEDELJEK, 10.6.2004	OD 8.00 DO 12.00 URE IN OD 13.30 DO 18.00 URE V DOBU PRED TRGOVINO VELE
TOREK, 11.6.2004	OD 8.00 DO 12.00 URE IN OD 13.30 DO 18.00 URE V ŠTUDI PRED FITNES CENTROM LOŽAR
SREDA, 12.6.2004	OD 8.00 DO 12.00 URE IN OD 13.30 DO 18.00 URE V RADMOLJAH PRED KULTURNIM DOMOM
ČETRTEK, 13.6.2004	OD 8.00 DO 12.00 URE V TRZINU NA PARKIRIŠČU ZA OBČINO TRZIN

Lastnike traktorjev in traktorjskih priklopnikov **OPOMARJAMO**, naj na tehnični pregled prinesejo uporabljena vozila, zlasti naj pregledajo krmilni mehanizem, avtomatska telesa in zavore, s seboj pa naj imajo obvezno opremo: **prvo pomoč in varnostni trikotnik!**

Na tehnični pregled prineseite s seboj prometno dovoljenje in zavarovalno polico iz preteklega obdobja, če je vozilo evidenčno, sicer pa carinske dokumente vozila - račun, carinska deklaracija in pogodbo.

Lastnike traktorjev in traktorjskih priklopnikov **saznamjamo**, da morajo **NOVA VOZILA** evidentirati pri oddelku za upravne notranje zadeve upravne enote Domžale v 30-ih dneh od dneva opravljenega tehničnega pregleda!

S seboj **OBVEZNO** prineseite dokumente, ki so potrebni za tehnični pregled in veljavni osebni dokumenti o istovetnosti lastnika vozila!

ZAJCI LAHKO POMAGAJO PRI SPREMENBAH

Ta mesec smo kristjani praznovali veliko noč, največji krščanski praznik. Stare običaje, kot so izdelovanje butaric za čvelno nedeljo, barvanje pirhov, blagoslov jedi in velikonočni zajtrk spremilja tudi likovna simbolika z motivi čvelic in zelenja, pa kokoši, piščančkov ter najpogostejše zajce. Ta ikonografija ima pravzaprav že stare korenine, saj izhaja iz poganškega sveta. Zajec ima tako svoj izvor v germanskem poganškem svetu in po tevtonskem mitu naj bi bil zajec tisti, ki znese velikonočna jajca. V zvezi s pirhi in zajci imamo povsod po svetu veliko običajev. V Evropi velja, da otrokom pirhe prinese zajec; v Nemčiji in na Madžarskem dobijo otroci košarice z darili in zajčkom, v Angliji pa je poleg priljubljenega lova na zajca razširjen tudi običaj iskanja pirhov, ki naj bi jih skrivil velikonočni zajec. Ta šega je razvila tudi pri nas.

Zajec pa seveda ni samo velikonočni lik, ampak močno raznolika živalska vrsta. Poznamo namreč poljske, planinske, gozdne, domače, pritlikave in hišne zajce, nad katerimi so navdušeni predvsem otroci. Med seboj se ločijo po velikosti, barvi in dolžini dlake ter ušes, vsem pa je skupen oster sluh, hitrost, plahost ter visoka plodnost. Prav zaradi slednje lastnosti zajec velja za simboli plodnosti. Ker pa slovijo tudi po svojem velikem spolnem nagonu, so se s tem v zvezi med ljudmi razvile zanimive vraže, na primer ta, da ljudem, ki trpijo zaradi zasvojenosti s spolnostjo, ni priporočeno uživati kunčjega mesa ali pa imeti zajce za domačo žival. In ravno obratno, če vas mučijo neplodnost, spolne frustracije ali strahovi, bi si morali omisliti zajca. Obstajajo tudi drugi vraže in verovanja, ki so se v različnih kulturah razvile v zvezi s to živaljo. Tako so Azteki, ki so zajca častili kot sveto žival, verjeli, da je za obilni pridelek azteških kmetov potrebno štiristo zajcev, in so ga varovali, v majevski kulturi pa je bil zajec junak, ki je rešil boginjo Lune. Stari Egipčani so povezovali zajca z bogom Ozirisom, za taoiste pa imajo zajci moč za pripravljajanje napaja nesmrtnosti. Talismani in amuleti v obliki zajčje tačke so še danes zelo priljubljeni. Če pa sanjate o zajcu in boste zjutraj pogledali v sanjske bukve, boste videli, da se posledice sanjske simbolike bolj kot na strahopetnost nanašajo na plodnost in razmnoževanje.

Koliko so zajci ostroumni in premeteni, kakršen je bil Bugs Bunny iz Wali Disneyeve risanke, mi ni znano, vendar pa po nekaj načinih odpiranja vrat zajčnice, ki jih je razvila naša zajčica Viki, lahko sklepam, da jim tudi ta lastnost ni tuja. Vendar pa imajo ljudje za gojenje zajcev v večini primerov drugačne vzroke. Predvsem jih namreč gojijo zaradi mesa, ki je zelo zdravo, pa krzna in dlak, iz katerega še danes izdelujejo klobučevino. In da bi našla podobnega rejca zajcev v Trzinu, mi ni bilo treba daleč. Stopila sem le do bližnje sosedice.

Nekje sem prebrala, da je zajec zmožno ime za domačega kunca, a ker to besedo redko uporabljamo in ker tudi sama nisem prepričana, kakšne so pravzaprav razlike med zajcem in kuncem, pa tudi sosedica Iva je govorila o zajcih, bom še naprej uporabljala ta izraz. Gospa Iva Šuštaršič (po domače Golnarjeva Iva) jih ima v hlevu pred hišo kar štirideset, od tega dva samca, osem zajkelj in trideset mladičkov, malih ljubkih zajčkov, starih po en mesec in pol. Nastanjeni so v devetih boksih, kjer so v preteklosti že bivali pujsi in kokoši, pa tudi po dva bika so že imeli pri hiši. Da je prej omenjena zajčja lasnost, to je plodnost, resnično izrazila, pove dejstvo, da ima zajklja lahko tudi po deset mladičkov naenkrat. Mladi zajčki so zelo živahni, urni in igrivi, zato so pri gospe Ivi že iznašli učinkovito napravo za igranje. To je predel v vratih, kamor se skrrijejo in nato gugaajo sem ter tja. Čeprav zajčkov po kakšnih petih mesecih ne čaka ravno prijetna usoda, pa je presenetljivo, da se tudi mama zajklja do njih ne vede vedno z materinsko skrbnostjo. Kadar jih je namreč v gnezdu preveč, da

bi lahko vse preskrbela, se jih kar sama znebi, tako da jih pomori. Največji orjak med zajčjo družino je črno-beli samec, ki je resnično ogromen. Kadar le more, skoči ven in se sprehodi po dvorišču in vrtu, kjer je tudi našel svoj vir moči, da je premagal težko bolezen, ki mu je pred časom skoraj vzela življenje. Za vse ljubitelje in rejce zajcev torej nasvet: kadar vaš domači zajec hučo zboli, ga spustite v naravo in skoraj gotovo bo ozdravel. Gospa Iva pravi, da ji je to svetlovala znanika in po črno-belem doigouhcu sodeč, je to zdravstveno navodilo še kako učinkovito.

In koliko časa vzame taka dejavnost? Gospa Iva pravi, da ji skrb za zajce na dan vzame pol ure zjutraj in pol ure zvečer. Hrani jih s solato, pomladansko specialiteto – regratom, ovsom, ječmenom, koruzo in suhim kruhom. Radi pa imajo seveda tudi vse vrste zelenjave, na primer korenje, repo in zelje. Nekoč sem slišala nadvse zanimiv podatek, ki je govoril o tem, kako je sveže nabrana trava ali delčljica, ki je še rosna, za zajca lahko usodna, če mu jo nargaja, medtem ko je enaka hrana povsem neškodljiva, kadar si jo zajec »nabere« sam. Ali je v tem kaj resnice, sem gospo Ivo pozabila vprašati. Neka druga resnica o zajcih, pravzaprav kuncih, pa sigurno drži. In sicer ta, da zaradi velike slasti po drevesnem ljubju lahko v kratkem uničijo cele nasade.

O zajcih pa še to: strokovnjaki menijo, da nam zajci s svojo bližino lahko pomagajo do hitrih življenjskih sprememb, kadar običimo v začaranem krogu miselnih vzorcev in se bojimo z odločnim korakom stopiti na pot spremembe in preobrazbe. Potemtkem bi kakšen zajec več na trzinskih njivah ne prinesel nikakršne škode, kvečjemu korist.

EZOPOVA BASEN

Nekoga dne se je zajec hvalil, kako hitro teče, in se posmehoval želvi, ker je tako počasna. Na njegovo veliko presenečenje mu je želva predlagala, da se pomerita v teku. To se je zajcu zdelo tako smešno, da je pristal. Za pričo in razsodnika sta si izbrala listico. Tekmovanje se je začelo in zajec je kmalu pustil želvo daleč za seboj. Dan je bil vroč, in ko je zajec priteknel polovico poti, se je ustavil, da bi se igral. Nato je legel v senco in zaspal. Mistil si je, da bo želva pred ciljem zlahka dohitel, če bi v tem času prišla mimo. Želva si je medtem vztrajno in brez počitka utirala pot proti cilju. Zajec pa je spal več časa, kot je bil nameraval, in ko se je zbudil, želve ni bilo nikjer več. Kar so ga nesle noge, se je pognal v tek, toda bilo je prepozno, želva ga je že čakala na cilju.

Nauk: Kdor je vztrajen, premaga hitrejšega.

Vloga zajca v ljudskem jeziku: Če se razumemo na kakšno stvar »kot zajec na bobena«, pomeni, da je ne obvladamo najbolje. Ko ugotovimo kakšno stvar, pravimo, da vidimo, »v katerem grmu tiči zajca«. Z zajcem tudi ozmerjamo bojazljivce.

** V prejšnji številki Odseva sem objavila članek o neprimernem ravnanju z živalmi, v katerem sem omenila tudi primer hiše na Mengeski cesti, kjer imajo pazimi zunaj kleko s papigo. Lastniki omenjene hiše pravijo, da si papiga sama želi biti zunaj, tako da so tak bivalni prostor zanj izbrali iz posebnih razlogov, ki naj bi opravičevali dejstvo, da so take razmere za papigo tudi po strokovnem mnenju neprimerno. Tudi mi je za neveselosti, ki jih je omenjeni članek more biti povzročil, in se opravičujem lasinikom. Če so bili osebno prizadeti, kljub temu da v članku ni bil omenjen njihov priimek in hišna številka.*

DR. JANEZ RUGELJ: Vsak je sam kriv za svojo polomijo

Vsak človek pride kdaj do situacije, ko se mu življenje zdi pretežko in težave nepremagljive.

Veliko družin se zaradi razlik v razmišljanju, zaradi neizrečenih besed in nezmožnosti odkritega pogovora znajde v krizi, in če ljudje niso pripravljeni in sposobni, da bi se potrudili pri urejanju težav in nesporazumov, pride do družinske, partnerske, spolne... krize. Zakaj sem se odločila za intervju s psihiatrom? Zato, ker sem prebrala nekaj njegovih knjig, ki so me pritegnile, zato, ker se mi zdi zanimiv človek, zato, ker me je zanimalo njegovo razmišljanje in njegovi pogledi na svet.

Vem, da v Odsevu običajno predstavljamo ljudi, ki živijo v Trzinu, pa vendar vem, da je dr. Rugelj zanimiv za vse bralce našega mesečnika. In ker so intervjuji delani zato, da predstavimo zanimive ljudi, ne pa samo zato, ker pač živijo v določenem kraju, hoste lahko v naslednjih vrsticah prebrali nekaj zares zanimivih tem. Psihiater dr. sc. med. Janez Rugelj živi v Črnučah, ob cesti, ki pelje proti Šentjankobu (torej v Ježi).

Sveveda moram napisati, da na obisk nisem šla z lahkim srcem, saj sem o njem slišala precej govorice, tudi negativnih. In kdor me pozna, ve, da sem precej vzklipljive narave, da hitro izrazim svoje (tudi negativno) mnenje in odločila sem se, da se ne bom kar pustila... Ko sem se zapeljala na dvorišče, me je presenetila izredna urejenost okolice, dovoz, parkirišče, označevalne table in lepo urejen vrt. Ob vstopu me je pozdravila gospa, doktorjeva tajnica, za katero moram priznati, da ni delovala prijazno in sem imela občutek, da bi jo nasmešno lahko ubil. Zato sem pričakovala, da bo imel takšen odnos tudi dr. Rugelj. Vendar ko sem zagledala tega karizmatičnega gospoda, me je strah minil, ostalo je sveveda spoštovanje, in moram priznati, da je bil to eden najbolj zanimivih pogovorov, ki sem jih imela do sedaj.

V naspotju z izredno urejeno okolico in samo hišo je pisarna dr. Ruglja natrpna s strokovnimi in leposlovnimi knjigami. Vendar je vse vzorno urejeno, v omarah je veliko predalov, na vsakem od njih je nalepka z napisano vsebino. Njegova tajnica verjetno res ni lahko biti... Pogled skozi okno razkriva urejeno trato z vrtno uto, kar pomirja obiskovalca.

Tako sem vstopila v urejeni svet dr. Ruglja.

Kaj naj vam napišem o prvem vtisu, o prvem stiku z njim? Je urejen gospod, presenetljivo velikokrat se nasmehne, pravzaprav ima precej glasen, odkritosrčen smeh, ki človeka osvoji. In če vas zanima osebni podatki: rodil se je v Brezovici pri Mirni, star je 75 let (ki jih seveda zaradi aktivnosti in načina življenja ne kaže). Četrtni poročen. Več osebnega pa od mene ne boste izvedeli, saj to vendar ni pomembno ob vsem tem znanju, ki ga dr. Rugelj izžareva.

Naj v tem uvodnem delu še povem, da je pogovor potekal v sproščeni atmosferi, zato nisem postavljala nobenih vprašanj, kar se dela obobčajnih intervjujih, bila sem le poslušalka, in upam, da boste ob naslednjih besedah uživali tudi vi in se zamislili o življenju, o vsakdanu, ki ga živite.

Dr. Rugelj. K vam sem prišla zato, ker sem prebrala veliko vaših intervjujev v raznih časopisih in večinoma se mi zdi, da se ljudje zgražajo ob vaših včasih že kar pretirano ostrih mnenjih o ženskah. Zdi se mi, da večina jemlje te vse izjave izven konteksta, zato vas mogoče veliko ljudi ne razume...

Ne, ne bo držalo. Ljudje me razumejo, vendar jih moja radikalna stališča zaboliho, ker so to praviloma nezreli (nevrotični) ljudje, to pa je večina ljudi, pač v kontekstu opredeljene E. Fromma, da večina ljudi prej umre kot osebnostno dozori. Malokateri je pov-

sem zdrav oziroma osebnostno dozorel. In (nezreli) ljudje se osredotočijo predvsem na posamezne izjave, ki se nanašajo na njihovo hibo ali stisko, in ne poslušajo zbrano naprej. Zato niso sposobni v celoti presoditi, v kakšnem položaju so. To je težko razumeti. To lahko razložim samo na primeru poveljnika na bojnem polju. Recimo, poveljnik polka, ki mora pripraviti napad. On mora osebno (in/fal s pomočjo štaba) natančno primerjalno analizirati svoje in nasprotnikove sile (število vojakov, orožje, bojne izkušnje, kvaliteto oficirjev...), dobo dneva ali noči, ko bo napadel, teren, vreme... itn. Potem skliče podrejene poveljnike enot, jim razloži svojo odločitev (denimo smer glavnega napada) in vsakemu odredi (ukaz) ustrezne naloge. Oficirji mu morajo vedno brezpogojno zapupati, slediti in ga ubogati. Približno tako bi moral delovati možki v družini, če se družina znajde v krizi. Tako pa se lahko obnaša izključno možki, ki živi tvorno z ženo in vsaj dvema otrokoma, ki je dosegel osebnostno stopnjo razvoja dobrega gospodarja z magnetnim centrom v področju njegove poklicnosti.

Kaj pa, če poveljnik nima prav?

Možno je, ampak zaradi premalo točne presaje položaja in posledičnih napačnih odločitev in ukazov je izobila bitka, zato je dokazano nesposoben in mu v resni vojski izgozi suspenz ali celo smrtna kazen! Nikakor pa se mu njegovi oficirji ne smejo postaviti po robu. V nobenem primeru.

Malokatera samska ženska je sposobna presoditi svoj položaj. Samske ženske, ki niso sposobne zasnovati trajne partnerske zveze, si običajno omissli enega otroka, kajti otrok jim omogoča stik z drugimi ljudmi preko otroške vrta in šole, čeprav je otrok praviloma žrtev ženskega egoizma, ki otroka porine v življenje brez očeta (otrok samske matere je velik revček, ki kot ubošček prenaša svojo gorilo, a nima nikogar, ki bi mu lahko potožil; še težje je edinku zakoncev, saj mora ubošček prenašati torturo gorile in orangutana, brez možnosti, da bi stisko delil z bratci in sestrami, kar je usodno za njegov psihosocialni razvoj). In samska ženska je obsedena s hlepenjem po možkem, saj ne ve, da je z možkim še težje kot brez njega. Če ni pravi, sveveda. Pravega pa je težko dobiti. Če hoče samska ženska najti »pravega« možkega, mora na neki način blesetiti: mora biti čedna, komunikativna, da je za moške zanimiva, izobražena, situirana... Samo takšno žensko oblegajo možki. In tako ima ženska priložnost, da izbere pravo »žrtev«. Ne more pa ženska po tridesetem letu brez izobrazbe in brez lastnega stanovanja dobiti možkega, ki je prost, pač pa ga mora ugrabiti drugi ženski, kar je možno, saj približno polovico poročenih možkih ni zadovoljnih s svojimi ženami, in so pripravljene preseliti iz enega gnezda v drugega. Ampak pameten možki ne bo šel živet iz svoje velike hiše v garsonjero. In možki, ki je star 40 do 50 (in več) let, hoče imeti mlado, lepo, izobraženo, bogato žensko brez otrok in brez sorodnikov, ki bi jo utegnili naščuvati proti njemu. In vseh teh okoliščin samske ženske ne znajo presoditi.

Podobno je z ljudmi, ki so imeli možnost izobraževanja, pa tega niso izkoristili, ki so šolanje zanemarili; taki ljudje živijo na meji (moralnega) zločina, saj niso spoštovali absolutnega načela: kolikor več, toliko veljaš. (V tem kontekstu je jasno, da so vsi ljudje, ki se v šoli niso zelo potrudili, moralno oporečni, zato zelo redko srečamo »čistega« človeka.) Torci, če nisi izobražen in zelo uspešen mojster v svojem poklicu, pač malo veljaš. To je moje stališče. Ker študirati je velikanski privilegij. Velika večina dijakov in študentov pa ne izkoristi tega privilegija (za katerega starši in družba veliko investirajo), zato se uvrščajo v skupino brezobzirnih pokvarjencev, ker

zapravljajo svoj čas in čas učiteljev, pa tudi družbena sredstva. Študent, ki pade na izpitu, je navaden prevarant, saj pravi študent ne more nikoli pasti, če odgovorno študira. Če pade na izpitu, bi moral iti na posebno prevzgojo, ker je to čisto navaden pokvarjenec in prevarant. Jaz sem dobil v življenju le eno dobro oceno, vse ostale sem imel odlične. In sem takoj protestiral in sem zahteval, da me učitelj sprašuje naprej ali pa skliče komisijo. Seveda me je spraševal naprej in mi dal odlično oceno. Ko pa sem prišel na univerzo, sem vedel, da ni profesorja, ki bi me lahko na izpitu vrgel. Je pa res, da nikoli nisem zanemaril niti vrstice študijskega gradiva, ki ga je predpisal univerzitetni učitelj. Pa tudi na vseh predavanjih sem bil.

Kaj svetujete glede vzgoje otroka, da v življenju ne skrene na stranpoti?

Najprej in predvsem, ustvariti je treba pogoje za uspešen razvoj otroka, kar edino zanesljivo preprečuje zdrs na razne stranpoti. Predpogoj za ustvarjanje spodbudnega vzdušja pa je tvorno partnerstvo z vsaj dvema otrokoma. Če starši niso bili odlični v šoli, nimajo pravice tega zahtevati od svojega otroka; pravi vzgojitelj pa so samo tisti, ki so bili vsestransko uspešni od začetka do konca svojega izobraževanja. Drugi, ki to zahtevajo od svojega otroka, pa so pokvarjenci in sadisti. Vzgajati otroka pomeni vzgajati z vzgledom. Če mož in žena lepo živita, v tvornem partnerstvu, v ljubezni, sodelovanju, delavnosti, dobrem sosedstvu in vzajemnem spoštovanju, potem otrok dobi dober vzgled.

Koga je težje vzgajati: deklice ali dečke?

Lažje je vzgajati fante, saj če so radovedni in delovni, vedo, kaj bi radi bili. medtem ko so dekleta praviloma obsedena s fantaziranjem o romantični ljubezni. Z dekleti je drugače. Oče mora biti zelo zrela osebnost, da zmore uspešno vzgajati hčere. Mora biti ljubeč, mora jim biti na razpolago, mora jih ljubiti, mora jim pustiti, da ga osvaja, kajpi če deklica ni uspela osvojiti svojega dobrega in uspešnega očeta, ne bo znala osvajati drugih moških kasneje v življenju. Potem je pomembno izobraževanje. Zelo važno je, da bister in razveden otrok obiskuje elitno šolo z elitnimi profesori (ki jo vodi avtoritativni moški!), ki pa jih v Sloveniji nimamo. Zadeva je brezupna glede možnosti za vzgojo otrok v naših šolah. Če se jaz spomnim svoje mladosti... Oče je moral iti dvakrat po tri leta delat v Ameriko, da je lahko kupil malo zemlje in da je postavil malo hišico v Brezovici pri Mirni. Ta vas je imela 18 hiš, 111 prebivalcev, tik pred vojno in vsi smo se poznali med seboj. Vaška skupnost je bila takrat močan socializacijski faktor, tako da je vladal absolutni red. In v niti eni družini ni bilo kakšnih problematičnih ljudi. Celo alkoholiki (tisti redki, ki so bili), so se ga napili le ob kakšnih družabnih srečanjih, drugače pa niso bili socialni tipi in so trdo delali. Zdjaj pa sva analizirala z generalom Ladom Kocijanom, ki je prav tako doma iz te vasi, in sva prišla do ugotovitve, da niti ena družina ni brez problemov.

Osebnost sem socializiral tudi tako, da sem (sploh pa med šolskimi počitnicami) ves dan delal z očetom in mambo, brez priganjanja. Ves dan sem bil v naravi. Poleg tega se ni nikoli pripetilo, da ne bi bila oba starša doma, ko sem se vrnil iz šole.

Zakaj se to dogaja?

Zaradi patoloških družbenih razmer in agresivnega histeričnega feminizma. Nekdanje vaške skupnosti so ugasnile, sosedske skupnosti ne delujejo, pač pa vladata televizija in radio, ljudje so razkropljeni in izolirani, se ne družijo, se ne dogovarjajo. Nekoč je bilo veliko skupnih akcij, kmetijskih, likanje koruze, mlače, lanje so se zbrali na vasi in so zapeli in je bilo več vzajemne odvisnosti. Ko sem bil star dobrih 14 let, sem šel v parizane in do takrat sem dokaj dobro spoznal celo faro (2.600 duš). O vseh »taglavnih« lju-deh sem veliko vedel... Takrat so vsi o vseh vedeli vse.

Pri štirinajstih ste šli v partizane?

Da, tako je naneslo. Skupaj s staršema sem bil navdušen sodelavec partizanskega boja, v katerem sem po svojih močeh sodeloval od pomladi leta 1942 kot priložnostni partizanski kurir. Moral sem se umakniti od doma, ker sem bil leta 1943 v italijanskem zaporu v Trebnjem. Aretirali so me (domači) belogardi in me predali Itali-

janom, ker svojega zapora niso smeli imeti. Bil sem partizanski kurir in sem se bal, da me bodo ponovno ujeli in potem ubili. Zato sem se odločil, da raje odidem med partizane. Eno leto sem bil kurir in sem z brzostrelko sam kolovral po Dolenjski. Malo pred osvojitvijo sem končal dvomesečno »višjo sanitetno šolo« pri slovensko-hrvaški partizanski bolnišnici v Žumberaku in takrat sem se nepreklicno odločil, da bom postal zdravnik. Medicino sem študiral v Sarajevu in v Ljubljani, specializiral pa sem psihiatro. Poskušal sem reorganizirati vojaško bolnišnico, vendar ni šlo, zato sem zahteval demobilizacijo iz JLA in jo leta 1970, po 26 letih dela v vojski, tudi dosegel.

Kmalu po demobilizaciji sem prevzel vodenje bolnišnice za alkoholike na Škofljici. In prvi dan mojega »povečevanja« na Škofljici sem po mehanizmu vojaškega udara ukinitelj prejšnji, tradicionalni in povsem neučinkovit sistem in uvedel točno kopijo Hudolinovega (zagrebškega) sistema radikalnega zdravljenja in rehabilitacije alkoholikov. Ta moja akcija je vnesla velik nemir v vrste slovenske tradicionalne psihiatrije, ki se je začela organizirati za mojo izločitve, kar so uresničili šele v jeseni leta 1973. V treh letih sem po Slovenji ustanovil čez sto klubov zdravljenih alkoholikov, kar je bilo za psihiatro preveč, zato so me 1973 leta suspendirali in začela se je moja 30-letna vojna s tradicionalno psihiatro, ki je še ni konec. V tem času so me trikrat upokojili (prvič že leta 1982), a še vedno delam, saj upokojitev štejemo za socialno smrt. Pravico do dela pa sem si moral priboriti z dvema glavnima stavkama.

V čem je ozadje vaših sporov s stroko?

Že med študijem medicine sem ugotovil, da profesorji psihiatrije predavajo samo o psihičnem razkroju »človeka v stiski«, nič pa ni sodelovali o uspešni rehabilitaciji ljudi v stiski, ker se s tem preprosto niso resno ukvarjali. Pozneje sem se seznanil s stališči anti-psihiatrov (Laing, Conper, Szasz), ki so ugotovili, da psihiatrija ni medicinska veda, temveč družbena služba za nezločinsko delinkvenco, torej pomočnica policije, ki mora skrbeti, da se iz družbe odstranijo ljudje, ki motijo proizvodnjo dobrin in otrok: kriminalci gredo v keho, onemogli v hiralnice, vedenjsko moteni pa v »norišnice«. Jaz pa sem se takšni psihiatriji uprl in ostal zdravnik, ki se ukvarjam z vzgojo in prevzgojo osebnostno nezorelih ljudi v stiski, seveda brez zdravlil in brez ostale psihiatrične navlake. Slovenska psihiatrija ni doslej opisala niti enega primera rehabilitiranega človeka v stiski, kar sem jaz storil že leta 1985 v knjigi Zmagovita pot.

Ali je vaše mišljenje že od nekdaj enako?

Da, že od nekdaj. Na žalost pa sem velik del življenja preživel med samimi zavrženci in nihče, razen prof. dr. V. Hudolina iz Zagreba, me ni stimuliral. Ampak jaz sem bil od otroštva naprej zelo radoveden, zato sem že v osnovni šoli prebral vso šolsko knjižnico, kasneje pa mi je knjige priskrbel župnik. Pravi človek v življenju se izobražuje, konča fakulteto, magistrira, doktorira, gre na doktorski študij in piše ter raziskuje, vse z namenom, da postane enkratni mojster na področju svojega delovanja. Večina ljudi pa je brez pravih ambicij, živijo lagodno in so podložni hedonizmu, zato živolarijo in destimulativno (sabotersko) vplivajo na otroke, sodelavce, na vse ljudi.

Ste verni?

Ne, nisem veren, vendar verjamem v možnost nedojemljivega, ki jo, denimo, ponazarja fiziologija celice. Celica je kompleksna biološka in kemična tovarna, ki proizvaža vse mogoče stvari na čisto majhnem prostoru. Nemogoče je točno dojeti skrivnosti možganske dejavnosti in vrhunske ustvarjalnosti.

Pri veri je problem naslednji: duhovniki so popolnoma nekompetentni za to, da bi vzgajali. Nimajo družine, zato ne morejo vedeti, kako le-ta funkcionira. Moški se ne more oblikovati, če ne živi z ženo in ženska se ne more oblikovati, če ne živi z moškim. In župniki nimajo tleh pogojev. In potem utjjo o spornosti, o zakonu, o vzgoji... Vera sama je posledica človekove nezorelosti, nerazumevanja okolja, s posledičnimi strahovi. Nekateri jo jemljejo kot višjo silo, v bistvu pa gre za manipulacijo z ljudmi. Odobravam

samo Einsteinovo leto: »Jaz sem veren, vendar ne potrebujem nobenega posrednika med Bogom in menoj.«

Vrtna se k vašemu oboju ali ženski? Se vam kdaj ženske, ki pridejo k vam po pomoč, milijo?
 Ne, ne smili se mi nihče, ker je vsak sam kriv za svojo polomijo. In če terapevt vključuje čustva, potem ne deluje razum, ki pa je nujno potreben za izvedbo zamotanega načrta za rehabilitacijo določene osebe. Na skrivaj se mi kdo že zamisli, ampak takrat ga običajno tudi polomim pri načrtu in izvedbi terapije, in to ni dobro. Običajno so ženske, ki dolga leta živijo v zavoženem zakonu, mazohistike in prav uživajo v svojem trpljenju, da lahko nazvenz pokažejo to svojo nesrečo in da imajo izgovor za neprstan jok in lamanje. Mazohist se lahko vključi v moj skupino samo pod pogojem, da pripelje s sabo vsaj eno noč. Če ta telega noče, mora popolnoma in za vedno prekiniti vse stike s njim. To je osnovni pogoj za uspešno zdravljenje. Kar so to viri mentalne okužbe. Drugeče ne more ozdrave. Nikoli nisem želel zakon za uspešno zapoznelo osebnostno delovanje, kar je drugo ime za moj sistem radikalne psihoterapije. Važi oboje vedeti, da tradicionalni psihoterapevti in razni zdravniki »zdravijo« izključno mazohiste, ki jih za prazno tolažbo finančno pa tudi drugače izrabljajo. Pravi (radikalni) terapevt se ne ukvarja samo z mazohistom, ampak skupaj z obema: s sadistom in mazohistom. Če sadist odkloni sodelovanje v procesu prevzgoje, ga imamo mazohist zapustiti.

Vi trdite, da je ženska kriva za alkoholizem pri moških?

Ne, jaz tega ne trdim. Vendar je res, da alkoholike stvarjajo sama mama. Za vse zakonske zdruge, za vse negativne odnose, za vse seksualne težave so krive izključno ženske, ker si izbirajo neustrezne oplojevalce. Vsaka samska in spolno prebuzna ženska je nestrudena s fantazijsko nimfomanijo, in se pusli oplojiti ne s stremenim moškemu, običajno alkoholiku, čeprav bi zlahka bila kakršna koli epusko zaščiten, ampak ni, kar samo čini ni zaščiten, lahko slovi moškega. In potem je prizadeta že v času nosečnosti, po rojstvu je mačnjaška, histerična in nesrečna in v takem vzdušju kvari otroka, nanj prenaša vse te travme. In vsak otrok, ki ne odrasča v spodbudnem družinskem in šolskem vzdušju, ne napreduje dobro in zaostaja za svojimi uspešnimi sovrstniki. In ko takšen zakompleksan revček pri dvanajstih popije prvi kozareček, mu odleže, zato to ponavlja. In je že »notria«. Čeprav ti ga še nihče ne zarna. Tako ženske, ki k vijo neustrezne oplojevalce, ustvarjajo dvojico nstrupenih staršev (Forward. S.: Strupeni starši. Tangram, LJ. 2001), in so poglavitni dejavniki razvoja slovenskega naroda.

Le da nadaljujem – če ženska ne najde pravega moškega, je nesrečna, ga osira pri njegovih domačih, pri prijateljih, v javni službi, pri sosedih in s tem za vedno zastupi partnersko ozračje. Zato je slovensko ozračje zastupljeno s patološkimi ženskami, ki osirajo moše. Nikoli ne bi smela žena povedati nič slabega o možu. In urejen mož nikoli ne bi smel govoriti nič slabega o svoji ženi. Jaz sem poročen že četrtno, vendar me nikoli nihče ni slišal, da bi o mojih prejšnjih ženah povedal kaj slabega. Edino ženske lahko spremenijo svet, ker moških ne bo nihče nikoli prevzgal. Ga ni politika, ki bi si drznil spremenjati moške, ker s tem izgubi volivce. Moški lahko počne, kar hoče, razen če je povezan z žensko, ki ga zna začarati in obdržati. Drugeče pa moški načeloma bežijo od nekvallitetnih žensk. Najspodbetnejši si najdejo drugo partnerko, potepuški moški se podajo v ahasverske (potepuške) dejavnosti (terensko delo, trgovski potniki, potepuški muzikanti, mednarodno udejstvovanje...), najbolj zakompleksani pa gredo v alkoholizem, narkomanijo, faliranost in na koncu na stik. Za nške pa ostanejo za vsaj eno življenje osamljeni, zavrnjeni, označeni da da niso bile sposobne pustiti oz. obdržati moškega. To je namreč na kaznen za agresivni len in izem domisljavih žensk, ki se potujejo v samotni do smrti. Ko se b o odstotek le-teh dvignil do določene vrline, bo temi vrtem p ruzniji.

Kako se lahko človek vključi v vašo terapijo? Ali skupaj s? Najprej moram povedati, da je moja alternativa za terapevtsko skupino (ki sedaj šteje 130 ljudi, med njimi pa je vsem doktorjev in sedem magistrj z znanostmi ter čez 60 ljudi z univerzitetnimi diplo-

mami) enkratna skupnost ljudi na svetu, ki so nekdo bili v stiski, sedaj pa so vsi nealkoholiki, nekadilci, telovadci, planinci, maratonce, vsi se trudijo, da bi bili dobri bralci in pisci raznih spisov, zlati pa za dobro partnerstvo, spolnosti, starševstvo in poklicanost s ciljem, da zakorakajo na pot samouresničenja.

Običajno prvi stik nastane po telefonu. Oseba, ki ima probleme (nevrotiki, faliranci, ljudje v partnerskih in spolnih krizah, alkoholiki, narkomani...) mi mora najprej natančno opisati svoj problem, potem pa mi mora po pošti poslati svoj življenjepis od rojstva do trenutka, ko je stopil v stik z mano. In ko dobim v roke ta dva izdelka, spoznam, ali zna razodeti svoj problem in ali je pismen. V večini so Slovenci funkcionalno nepismeni, malokateri zna razodeti svoje težave na razumljiv način. Sledi pripravljajalni postopek za morebitno vključitev v moj program, saj moram ugotoviti, ali sploh spada vanj in ali ga je sposoben prakticirati. Moj program namreč terja redno telovadbo, tek z maratoni, planinarjenje s prehojenimi transverzalnimi, veliko je pisanja, branja, študija in seveda osebnostnega oblikovanja v skupini. Ljudje se v mojem programu povsem razkrivajo, zato moram zelo paziti, da ne vključim kakega »patološkega firbca« (barabinskoga vohljača), tudi ne, če je v (navidezno!) skrajni stiski. Naj kar gre drugam in si pomaga s pomirili ali nevroleptiki.

Domala vsi ljudje, ki se vključujejo v moj program, so neke vrste zaručani (do sedaj je samo en moški, ki je pripeljal v program ženo zaradi faliranosti, izrazil in dosegel vse stopnje izobraženosti, vsi ostali, ki so bili pri meni v minulih 40 letih, pa so se predčasno »utrudili« in se – po mojih kriterijih – znašli med faliranci (mednje spadajo tudi ljudje z univ. diplom, če niso šli naprej na magistrski, doktorski...). Vsak človek, ki ni spoštoval izročiti staršev in šole in se vsestransko uspešno izobraževal, je zaručan. Kdor ne upošteva izročila, da je kaditi škodljivo, je preveč piti neumno ter da je nujno telovaditi in se redno ukvarjati za rekreacijo ter se izobraževati do vrhunškega mojstrstva, je primarni zaručan. Kdor pa pride k meni v program in se temu izmika ter tako kvari spodbudno vzdušje, pa je sekundarni zaručanec. Nekateri pa pridejo v program zato, da se naučijo manipuliranja z ženami in taki so terciarni, nepopoljšljivi, psihopatski zaručanci.

V nadaljevanju jih povabim na pogovor, da se bolj temeljito seznanim z njihovo težavo. Kasneje dobijo specialno navodilo za pripravo v sprejem v skupino, prebrati morajo knjige po spisku, ki jim ga pripravim, napisali morajo utrinek in pripraviti nov življenjepis. Če ugovolim, da je smiselno (indicirano) urejanje v mojem programu in če ugotovim, da so sposobni izvajati program, ter da niso »barabinski vohljači«, jih vključim v vsestranski (prevzgojni) program. Osnovni program traja tri leta, imam pa ljudi, ki so pri meni več kot deset let, eden od njih celo šestindvajset let. Ljudje, ki pridejo k meni, so živeli povprečno petnajst let v patoloških socialnih odnosih, in se ne morejo zlahka znebiti silne navlake življenja v družbi s patološkimi ljudmi in se utiriti v dejavne (po E. Frommu) ljudi. Za to potrebujejo čas.

Vsi, ki so vključeni v mojo program, morajo ponotranjiti zakone rekreacije, branja, pisanja, izobraževanja, poglabljanja v poklicanost in duhovnost. Prehoditi morajo vsaj slovensko planinsko transverzalo in preteči vsaj dva polmaratona na leto... Seveda tudi za to potrebujejo čas, vendar na koncu uspe vsak, ki ni len in premaga lažodnost in dezorganiziran življenjski slog. Silno važno je redno planinarjenje, kajti vsaj zasilni stik z naravo ima močan zdravilni učinek.

Ali ste abstinent?

Ne, ni razloga, da bi bil, zato kdaj pa kdaj spijem v družbi kakšen kozareček. Čisti abstinenti morajo biti samo alkoholiki, ki so do smrti kaznovani za abstinenco zaradi postranskega odnosa do alkohola, s katerim so si uničili tiste možganske celice, ki omogočajo nadzor nad popito količino alkoholnih pijač.

Alkohol je osnovno zdravilo za vse srčne rane. Zakaj pa ne bi kdaj pa kdaj nazdravil? Brez alkohola se v bistvu ne da živeti, alkohol je neki socialni stik med ljudmi. Zdravljeni alkoholiki pa morajo trpeti pokoro popolne treznosti.

Ste kdaj utrjeni od vsega tega okolja, v katerem ustvarjate in delate?

Nikoli. Jaz delam vsak dan od osmih zjutraj do enih, dveh ponoči. In še takrat nisem utrjen, a moram leči, da se telo in duša odpočijeta. Imam ogromno dela, veliko berem, spremljam preko osemdeset domačih in svetovnih časopisov. Sem gospod, ki živi mirno in delam počasi, tako, kot mislim, da je prav. Za mojo skupnost sem zakonodajalec, izvršitelj in sodnik, seveda samo v kontekstu programa (prejzvoje). Sem popolnoma neodvisen in delujem v skladu z zdravniško etiko in Kantovim kategoričnim imperativom.

Tako sva končala intervju z dr. Rujlgem.

Na koncu bi se mu zahvalila, da si je vzel čas zame, da me je pozitivno presenetil. Želim mu, da bi še dolgo ustvarjal in pomagal ljudem v stiskah.

Nuša Matan

VROČA STRAN

Stalna vabila:

- **Planinsko društvo Onger Trzin - Mladinski odsek:**
 - Planinska krožek za učence 1. triade (Planinska skupina BIBE) vsako sredo od 16.00 do 17.00 v OŠ Trzin. Info: Irena (031) 562.092
 - Srečanja učencev 2. triade (PS Nare krave) v društveni hišici vsak prvi in tretji petek v mesecu od 17.00 do 19.00. Info: Emil (031) 570.333
 - Srečanja učencev 3. triade (PS Vezelkece) vsak petek od 19.00 do 21.00 v društveni hišici. Info: Tomaž (031) 880.894
 - Srečanja za dijake in študente vsak drugi četrtek v mesecu od 19.00 do 21.00 ure v društveni hišici. Info: Boštjan (040) 513.550
- **DU Žerjavčki vabi v e**, ki bi se jim radi pridružili v njihovem društvu, vsak ponedeljek ob 15.00 v prostoru stare osnovne šole.
- **Športna društva Trzin**
 - Rekreacija: nogomet – vsako soboto ob 16.30 v telovadnici OŠ. katarka – vsako nedeljo ob 15.30 v telovadnici OŠ
 - Aerobika TNZ – vsak torek in četrtek ob 19.00 uri v telovadnici OŠ Trzin (Info. In prijave Andreja na tel.: 041.748.333)
 - Rekreacija za ženske – vsako sredo ob 20.00 v telovadnici OŠ Trzin
- **Šnhovsko društvo vabi vse ljubitelje šaha**, da se jim pridružijo vsak ponedeljek ob 19.00 v prostorih v stari šoli

Stranpoti demokracije

Nekateri zakoni, ki urejajo delovanje naše družbe, niso v čast demokraciji. Zlasti na področjih, ki so za oblast najpomembnejša, je očitno, da interesi ljudstva niso vedno postavljeni na prvo mesto. V ta kategorijo nedvomno sodijo predpisi, ki urejajo izdajanje lokalnega glasila. Po teh predpisih župan predlaga urednika lokalnega glasila, ki ga nato potrdi občinski svet. Prav tako ima župan pravico predlagati zamenjavo urednika. Na ta način je urednik izpostavljen oblastnim pritiskom in težko ohranja neodvisnost pri svojem delovanju. Nivo demokracije je zato zelo odvisen od županovega občutka za demokracijo. Žal naš župan bolj slabo prenaša kritiko. To sem najbolj občutil pred kakimi štirimi leti, ko za moje članke več kot leto ni bilo prostora v Odsevu. Ko sem na nekem zboru občanov protestiral proti cenzuri v Odsevu, je takrat župan pojasnil, da ima urednik pravico presoje in izbire člankov. Te pravice urednik v zadnjem času očitno nima več.

V zadnjih številkah Odseva je začelo odsevati nezadovoljstvo občinskega vodstva nad uredniško politiko (kritičnostjo) Odseva. Epilog je zame šokanten. Na županov predlog je bil na marčevski seji občinskega sveta sprejet sklep (sedem svetnikov za, trije proti, eden vzdržan, eden odsoten), ki grozi z razrešitvijo uredništva Odseva. Sklep, ki grozi svobodi lokalnega trzinškega tiska (še vedno mislim, da je Odsev last vseh Trzincev), si lahko preberete v marčevskem Odsevu. V sklepu je objavljenih več ugotovitev, s katerimi se večina ne strinjam.

Nesmiselno se mi zdi domnevanje in ugotavljanje, da se je v Odsevu pojavila politična strankarska propaganda. Vsa družba je prežeta s politiko. Odsev ne more biti nikakršna izjema. Nihče ne more videti, da je urednikovi Uvodnik ali Županov kotiček nepolitičen. S tem ni nič narobe, saj je politika zadolžena za urejanje družbe, stranke pa so tudi uzakojene.

Izstopajoče politične strankarske propagande pa v Odsevu ne vidim. V sklepu se nadalje zahtevajo od uredništva Odseva preverjene, argumentirane informacije. Če merimo z enakim valom, ugotovimo, da župan v pisni obrazložitvi kritike delovanja Odseva (v gradivu za sejo občinskega sveta) ni nedvoumno in argumentirano naštel primere spornih člankov v Odsevu, ki naj bi bili nedopustno politično angažirani. Še ime spornega pisca ni bilo navedeno. V razpravi na odborih občinskega sveta se je nekako izkazalo, da je sporni avtor gospod Jože Seljak. Za njegove kritične prispevke ne moremo reči, da so popolnoma izmišljeni, saj so podprti z zelo zgornjimi fotografijami. V nekaterih primerih naj bi šlo za moteče dogajanje, ki pa je fotografirano na privatnih zemljiščih, kritika pa je bila naslovljena na občino, čeprav ta nima pravice neposredno ukrepati na privatnih zemljiščih. To še zdaleč ne more biti razlog za grožnjo za celotno zamenjavo uredništva.

S pravdočasnim odzivanjem na neupravičeno kritiko bi občinsko vodstvo lahko približalo delovanje občine občanom. Tako bi imeli občani več razumevanja za nekatere težave. Žal se večkrat zdi, da je našemu vodstvu bližje uporaba argumenta moči kot pa moč argumentov.

Če pa bi se uresničile grožnje o razrešitvi uredništva Odseva, pa mislim, da je to tako pomembno za Trzin (svoboden pretek informacij), da bi morali o taki odločitvi vprašati za mnenje tudi občane Trzina.

Peter Kralj

Časopis z največjo naklado!

LJUBLJANA
150.000 izvodov

- Ob sobotah
- 275.000 izvodov v vsa
gospodinjstva in podjetja

nekatere... nekateri kadrovske samoujave... več kot najne...
Iztek Lipovšek

Zadelek	Mimo
Uredniško trzinškega glasila Odsev se je postavilo po robu lokalnim strankarskim politikom, saj občinsko glasilo, da je splošno znano. Boj za neodvisno poročanje je najbolj krut prav na lokalni ravni, zato kaže uredništvo v njegovi delo... nehaletiti in podpreti.	Izpostavljeno... na klice prizade... lezniki menelno... njo odlogalita... jo neprizade... na travnike na... sodičnega mater... čpravno na... župan na Barju... večja... 2008.

»Kratek« odgovor gospe Nuši Biškup

Ko se je najprej začelo šušljati o »odprtem pismu« gospe Biškup, ki ga je očitno sprožil intervju z gospodom Cerarjem v Odsevu, sem si mislila, da na nevoščljivja javna naloževanja sploh ni vredno odgovarjati. Naslednja burna reakcija se je pojavila, ko sem imela čast prebrati »pisařijo« gospe Biškup. Moj odziv je bil odgovor, ki se je izlil kar na šest strani! Vendar pa sem se po štirinajstih dneh tehtnega razmisleka in neštetih zanimivih odzivih Trzinčev, ki gospo Biškup in njen »temperament« poznajo ali pa so celo bili žrtve tovrstnih pisanj omenjene gospe, odločila svoj odgovor drastično skrajšati!

Odzivi ljudi so mi dali vedeti, da je očitno to način gospe Biškup za sproščanje lastnih frustracij in negativnih čustev- enostavno si ne znam drugače razložiti, da nekdo nekaj brez pripomb kupi, potem pa po ENEM letu izrazi nestrinjanje s kupljenim. Vse, kar bi bilo potrebno, bi bila samo beseda ob nakupu bunde, gospa Biškup, pa bi vam rade volje razložila, da je naša reklama na bundi prisotna iz dveh razlogov oz. dejstev (ki so za razliko od vaših preverjenja). Kot prvo- do nakupa bunde ni nikoli prišlo, sploh pa ne po tako nizki ceni (redna cena COLMAR bunde je okrog 70.000,00 tolarjev), če ne bi naš poslovni partner svoje prvotno postavljene cene, ki je že temeljila na dejstvu, da so bunde lanske mode! In precej »norih« barv, po dolgotrajnem in vztrajnem prepričevanju gospoda Cerarja pristal na skoraj polovico nižjo ceno, in to samo zaradi »izjemno dobrih poslovnih odnosov med našima podjetjema«!!! Torej je vaše dejstvo, da naše podjetje ni imelo nič z nakupom bunde precej zgrešeno, se vam ne zdi?!

Kot drugo pa bi rada posebej poudarila, da naše podjetje NI dobrodelna ustanova; kot je razvidno že iz samega naziva podjetja, je naša osnovna dejavnost: NAŠITKI! Ker ne gospe Biškup ne komercialni drugemu ni bil računani niti tar za vezenje logotipa SMD Trzin v dveh dimenzijah ter reklame podjetja, ki je bunde prodalo (kar je bil še en od pogojev za nižanje cene), se v skladu s pristanikom SMD naša reklama pojavlja na bundah. Ostala društva (v Trzinu ali pa tudi drugod) plačujejo normalno vse naše storitve, v kolikor si želijo bunde ali uniforme opremiti s svojimi logotipi, kar lahko gospa sosedka kadarkoli preveri pri meni osebno ali pri pristojnih osebah društev, ki so na seznamu naših strank!

In tako pridem še do listega zadnjega »dejavca«, ki pa me je osebno pri vseh sivari najbolj zabolelo in ki bi ga rada razkrila vsem tistim, ki ne poznajo »sosedske« situacije: vhod v hišo gospe Biškup je od vhoda v našo večštanovanjsko zgradbo oddaljen le kakih 20 korakov!

Zakaj gospe Biškup omenjena zadeva ni nikoli motila dovolj, da bi jo omenila meni ali pa gospodu Cerarju ali da bi to vprašanje sprožila na katerem od sestankov SMD, ve najbrž je ona sama. Zakaj se ob večkratnih obiskih pri aktualni blagajničarki SMD, ki slučajno stanuje v »naših« hiši, ni za nekaj minut ustavila tudi ob najinih vratih in povprašala ter tako preverila svojo »dejstava«? Zakaj ni oporekala izgledu bunde od nakupa le-te (če meni osebno ob nakupu nekaj ni všeč, na to opozoriti takoj in ne leto dni kasneje- saj gre končno za moj denar)? Mislim, da bi brez problema našli rešitev, ki bi lahko izgledala tudi tako, da bi plačala vezenje na bundi po ceni in bi prejela bundo brez našega logotipa.

Sedaj je na bralcih Odseva, da sami presodijo upravičenost pisanja gospe Biškup, uredniku pa sveto obljubljam, da se ne bom več spuščala v »vaška oblozovanja« na nobenem nivoju, ker vem, da se v Trzinu dogaja marsikaj bolj zanimivega in vrednega objave v glasilo kot pa brezplodna sosedska oblozovanja!!! Odsevu želim čim manj nekonstruktivnih pisem bralcev, gospe Biškup pa čimveč sreč v življenju, ki jo je že nekajkrat tople zaradi njenega »temperamenta«, hkrati pa bi se ji rada zahvalila, da me je naučila še ene izmed mnogih življenjskih lekcij: pravi prijatelji so vedno in predvsem ODKRITI!

Urša Šimenc

oz. najvišji) in ne kradete dragocenega prostora že tako oklestenemu glasilu, ki je namenjen stvarem, ki zanimajo VSE Trzinčev!

Odgovor na pismo Nuše Biškup

Glede na to, da bo na popačena »dejavca« gospe Biškup v imenu svojega podjetja odgovorila ga Šimenc sama, bom poskušal čim krajše predstaviti resnična dejstva, ne pa nepreverjena izmišljanja, ki jih je gospa Biškup imenovala dejstva.

Dejstvo št. 1: Gospe Biškup ENO leto ni motilo, da so bunde takšne, kot so, in ni vse do mojega (!?) intervjuja v predzadnjem Odsevu ne meni, ne moji ženi, ne nikomur iz upravnega odbora Smučarskega društva (razen najbrž svojemu možu), niti za časa opravljanja svoje funkcije kot blagajničarka. niti pozneje je bilo samo besedo omenila, da jo kaj moti pri bundah.

Dejstvo številka 2: V pismu navaja, da je bil »moja« seznam nedosegljiv! Draga gospa Biškup, sivari, ki jih ne poskušate dobiti, so vedno nedosegljivi! Imate številko mojega telefona (č. za ne vi, pa gotovo vaš partner). Kar je še večja neumnost, pa – za tiste, ki ne poznajo mojih in od gospe Biškup bivalnih razmer, naj samo omenim, da je med našimi in njihovimi vhodnimi vrati morda vsega 20 metrov, in bi se lahko glede na »sosedstvo« kadarkoli obrnila name ali na mojo ženo, saj se vsaj enkrat na teden »vidimo« na dvoistihi, ali pa bi pozvonila takrat, ko odhaja z enega rednih obiskov pri zdajšnjih blagajničarki Smučarskega društva, ki stanuje v istem bloku kot mi.

Dejstvo številka 3: Dejanskih »delovnih članov« - torej fantov, ki so dan in noč dežurani na smučišču, ne glede na razmere, je bilo lani po mojem mnenju le kakih 10 in ne 25 – že ta številka se mi je zdela previsoka, ker pa smo šli že tako daleč in ker sem dnevno dobival telefonska naročila z vrha SMD (smučarskega društva), da naj še koga vključim na seznam, ker je le-ta tako ali drugače prispeval k uspešnosti društva, sem to tudi storil. In s tem v zvezi:

Dejstvo št. 4: Tudi po vaši »zaslugi« nosi vsaj ena oseba (ki jo ne bom imenoval) bundo (pa ni član SMD), in kar je še huje – sploh ni nikoli ničesar storil za SMD. Vi ste bili tisti, ki ste trdili, da ima ta vaš prijatelj krasne zvezte na enem od ministrstev, in nam bo absolutno uredil napeljavo elektrike za grad Jožlje! Kaj predlagate, da naj mu vzamemo hundo, ker se vaše napovedi niso uresničile? Pa da ne bo pomote, mene osebno ne moti, da ima bundo, saj jo je končno sam plačal iz svojega žepa! Vse to pa sem napisal le z namenom, da bodo občani lažje ugotovili, kam v vašem pismu pes tace molil!

Dejstvo št. 5: Če ne bi bilo podjetja moje žene, ne bi bilo povezave s podjetjem Pro Activ, torej ne bi bilo bund! In če ne bi bilo podjetja v tako dobrih poslovnih odnosih, tudi ne bi dobili bund po taki ceni – pa seveda, če ne bi bilo mene in moje vztrajnosti, s katero sem dosegel skraj za polovico nižjo ceno od prvotno omenjene! In ne delajte si utvar, ga Biškup, da bi brez podjetja Našitki Šimenc uspeli dobiti ceno takšno, kot je!

Dejstvo št. 6: Od objave pisma gospe Biškup me skoraj dnevno ustavljajo na cesti ljudje – preiežno taki, ki jo poznajo, pa tudi taki, ki je ne – ker jim ni razumljivo, kako se v človeku lahko skriva toliko nevoščljivosti in zlobe – zato opozorilo vsem novopriseljenim občanom: V Trzinu sta nevoščljivost in želja po uničevanju vsega dobrega pri nekaterih prvi kvalitati! Ali kot mi je dejal večkrat nedej na cesti (eden od članov SMD): »Sam sem si plačal bundo in tako mi je všeč – zakaj se ona vitka v moje nakupe, ko se tudi jaz ne v njene?«

Damjan Cerar

Če srečen si, ne pravi svetu, ker je nevoščljiv;
če nesrečen si, ne toži svetu, ker je neobčutljiv.

Slovenski

PS: V primeru, gospa sosedka, da imate še kakšno vprašanje ali mnenje, vas prosim, da se obrnete name osebno (moj zvonec je prvi

VROČA STRAN

KAJ SE BO DOGAJALO V TRZINU V NASLEDNJEM MESECU

Ker v uredništvu Odseva ne vemo za vsako prireditev, ki se bo dogajala v naslednjem mesecu, vabimo vse, ki pripravljajo kako zanimivo prireditev, da nas o tem obvestijo. Vroča stran ureja Tanja Prelovšek, zato se s svojimi podatki obračajte nanjo (tel. št. 564 18 73). Pokličite Tanjo in za vašo prireditev bodo izvedeli vsi Trzinci!

22. 4.	19.00 Občina Trzin in KUD F. Kotarja Trzin	Dvorana Marjance Ručigaj, PRIREDITEV OB DNEVU ZEMLJE (okrogle mize s kulturnim programom. Sodelujejo učenci OŠ Trzin, članica KUD F. Kotarja Trzin, občinska uprava, strokovnjaki z različnih področij, župan)
23. 4.	17.00 Občina Trzin, Knjižnica Trzin,
17.00 – KUD F. Kotarja,
19.00 PD Onger Trzin
18.30 Knjižnica T. Orla Trzin
19.15	PRIREDITEV OB DNEVU KNJIGE
Knjižnica Tineta Orla Trzin: Razstava starih knjig bivše trzinske knjižnice
ploščad pred Kulturnim centrom Ivana Hribarja: Stojnice z rabljenimi in novimi knjigami in Razstava pianinske literature v organizaciji PD Onger Trzin
Recital v izvedbi KUD-a Franca Kotarja
Dvorana Marjance Ručigaj: Večer trzinskih pesnikov »Žerjavčki« in predstavitev zbirke pesmi »Venček pesmi za razmislek Alojza Muharja«, na katerem bo sodeloval tudi mešani pevski zbor »Žerjavčki« pod vodstvom Alenke Markus
24. 4.	PD Onger Trzin
MO PD Onger Trzin
9.00 Šah. društvo
Knjižnica T. Orla Trzin
10.30 Knjižnica T. Orla Trzin
10.00 – KUD F. Kotarja
13.00	Izlet (Športna značka Trzina): Šmarna gora
Polhograjska Gрмаda
Občinsko prvenstvo Trzina v pospešenem šahu
Knjižnica Tineta Orla Trzin: Razstava starih knjig bivše trzinske knjižnice
Obisk priznane mladinska pisateljice
ploščad pred Kulturnim centrom Ivana Hribarja: Stojnice z rabljenimi in novimi knjigami
25.04.	Župnija Trzin	Sv. birma
26. 04.
- 2. 05.	TD Trzin in Občina Trzin	Predstavitev občin Podjetne regije v Volčjem Potoku v času razstave tulipanov
30.04.	Smučarsko društvo	Prvomajsko kresovanje
8.-9. 05.	TD Trzin in PGD Trzin	Florijanov sejem v Trzinu
14.05.	Občina Trzin in KUD Franc Kotar Trzin	Svečana akademija ob občinskem prazniku
15.05.	Župnija Trzin	Prvo sv. obhajilo
21.05.	DU Žerjavčki	Trzin poje in pleše (v dvorani KUD-a Franca Kotarja)
26.05.	DU Žerjavčki	Biseri Julijcev – Vrbo, Mojstrano, Vrata in Gozd Martuljek
29. 05.	TD Trzin	Po mejah občine Trzin
NAPOVEDUJEMO:		
18.6.	DU Žerjavčki	vsakoletni piknik Društva upokojencev v Dolgi dolini
26.06.	TD Trzin	Mednarodni folklorni festival
	KUD Trzin	Trnuljčica (v okviru Trzinske pomladi)
maj	PD Onger Trzin	»Pot štirih slapov« (Bohor), Koroški slapovi (popoldanski izlet)
maj	MO PD Onger Trzin	Bivakiranje, Begunjščica

URADNI VESTNIK OBČINE TRZIN bo ta mesec izšel nekaj dni po izidu Odseva. Dobili ga boste posebej!

Uredništvo Odseva čestita ob občinskem prazniku vsem občankam in občanom Trzina in bralcem Odseva.

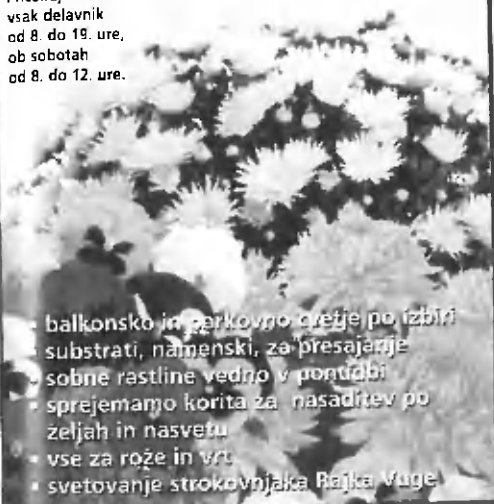

VRTNARSTVO GAŠPERLIN

KMETIJA - AG d.o.o.
Moste 99,
1218 Komendi
Tel.: 01/834-35-87
www.vrtnarstvogasperlin.com

Pričakujemo vas
vsak delavnik
od 8. do 19. ure,
ob sobotah
od 8. do 12. ure.

- balkonsko in parkovno čiščenje po izbiri substrati, namenski, za presajanje
- sobne rastline vedno v ponudbi
- sprejemamo korita za nasaditev po zeljah in nasvetu
- vse za rože in vrtni
- svetovanje strokovnjaka Rajka Vuča

Ljubljanska 5a 1236 Trzin

Obravščevalnica je odprta od 7. do 22. ure.
Telefon: 01/564 17 43.
GSM: 041/755 583

Obravščevalnica in svetožnja Banca čestitata vsem
prebivalcem Trzina za 1. maj in 15. maj - občinski
praznik in jim hkrati želita prijetno praznovanje.
Želje in srčno vso postavilo je tudi na pravo.
Obravščevalcem nudimo bogat izbor sadikolcev, za
nagradnje pa **OMA** portacelli tudi tyrola.

Slaščičarna Oger

stari trzin, Mengeska 26

Nudimo vam veliko izbiro poročnik in otroških tort po tujih katalogih
torte velikosti od 8 kosov naprej, tudi diabetične, domaća pra-
rčno izdelane domače piškote in še veliko drugega.
Če želite, vam torto naredimo po sliki, ki jo prinesete s seboj
ODPRTO VSAK DAN OD 7.00 DO 21.30.
Telefon: 01 564-20-50

**Ob 15. maju - prazniku občine Trzin,
čestitamo vsem Trzinkam in Trzincem.**

Čistilno-vzdrževalni servis

- generalna čiščenja po adaptacijah
- strojno globinsko čiščenje talnih oblog,
- obilnejšega pohištva, notranjosti vozil...

Senčila

- lamelne zavese, notranje in zunanje žaluzije,
- plise in rolo zavese, tende in markize...

Montiramo termorelektivne in protivlomne folije

- sungard
- glassgard
- SDI distribution

Slikopleskarstvo

- barvanje stanovanj, fasad, oken, vrtnih ograj...

clean beat

Področje: oddelki: vodni, barvanje, izolacije in obnovitveni deli, elektro inštalacije, inštalacije, inštalacije

**OB PRAZNIKU ČESTITAMO KRAJANOM
IN KRAJANKAM OBČINE TRZIN.**

DELAVCI RAZVOJNEGA ZAVODA

Tesnila Trzin

Tesnila Trzin, d.o.o.,
Jermceva c. 12, 1236 Trzin

strojništvo in iz. stopanje • gumi tesnila • gumiranje valjev • plastifikacije valjev

**Vsem občanom Trzina
čestitamo za 1. maj
in občinski praznik, 15. maj.**

interm

Podjetje za inženiring, svetovanje in nadzor,
Trzin, Kidričeva 14/d,
Tel./fax: 01/ 564 41 95
GSM: 041/ 614-649.

**Občanom Trzina čestitamo
za občinski praznik, 15. maj**

BAHNE®

PIKAT d.o.o. TRZIN

Projektiranje, inženiring, krovstvo, adaptacije, trgovina.

Špruha 42, 1236 Trzin,

Tel.: 01/562-22-18, Fax: 01/562-22-19, GSM: 041/662-815

IZVAJAMO:

- Krovsko kleparska dela, Al, Cu, Rf
- Vse vrste kritin - Gerard, Decra, Trimo,
- Tufile, S-metal, Tonda, Bramac, Esal.
- Izolaterska dela, klasične izolacije
- Akustična izolacija stropov in sten
- Adaptacija streh in konstrukcij
- Knauf stene - montažni stropovi
- Hidroizolacija ravnih streh
- Strešna okna Velux

Svojim poslovnim partnerjem in občanom Trzina
čestitamo ob prazniku občine Trzin, 15. maju.

Na jasi 6 in Blatnica 1, 1236 Trzin
e-mail: PROSTOR.doo@SIOL.NET
Tel: 01/563 70 03, 562 10 45,
fax: 01/563 70 04, GSM: 041 694 284

Izdelujemo:

Lokacijske dokumentacije, prostorsko izvedbene akte, projekte visokih gradenj, projekte nizkih gradenj, projekte zunanjih ureditev in projekte notranje ureditve.

Izvajamo:

Gradbeni inženiring, strokovne nadzore in svetovanje v gradbeništvu.

**Ob 15. maju, prazniku občine Trzin,
čestitamo vsem občankam in občanom Trzina**

AVTOLIČARSTVO VIDMAR

Nudimo vse avtoličarske
in avtokleparske storitve

Hlačova 7B, 1236 Trzin, Tel.: 01/564-20-27

HUBAT PETER s.p.

Dobena 75, 1234 Mengeš

PESTRA IZBIRA

BALKONSKEGA CVETJA

LAJSTRA PROIZVODNJA

UGODNE CENE

Telefon : 01 / 723 09 00 www.hp-commerce.si

Pooblaščen prodajalec in serviser

JUNKERS

Skupina Bosch

plinske peči

nacrtovanja
montaža
servis

vzdrževanje plinskih sistemov
napeljava centralnega ogrevanja

Naš cilj je vaša toplota v vsakem domu.

☎ 080 10 06

brezplačna linija

Skupina Loren Line

PLINSKI CENTER, Varovakova 70, Ljubljana
tel.: 01 / 565 88 30

Trgovina NAOMI
Kidričeva 12, Trzin
Tel.: 01 564-17-04
Nasproli mesarije Arvaj
pri pizzeriji Da Mattia

V trgovini z modno konfekcijo Naomi že dalj časa:

- kemično čistimo tekstilne in usnjene izdelke,
- preproge in zavese,
- peremo in likamo perilo,
- popravljamo vsa oblačila.

**Čestitamo za
15. maj, praznik
občine Trzin.**

Delovni čas 12 - 19
Ob sobotah 09 - 13

Obiščite nas!

**Čestitamo za
15. maj -
praznik
občine Trzin**

Pekarna Pečjak d.o.o.,
Škofljica

Dolenjska c. 422,

Telefon: 366 62 62

Lokal hitre prehrane
in diskontna trgovina

Trzin, Blatnica 1,

tel.: 530 40 00

orto Sana

Prodaja in servis rehabilitacijskih pripomočkov
Pod gorenjsko 10, 1230 Trzin, tel. 564 41 14

**OBČANOM
TRZINA
ČESTITAMO ZA
OBČINSKI
PRAZNIK,
15 MAJ!**

**GOSTILNA
NAROBÉ**

01/564 20 90

*Ob 15. maju,
prazniku občine Trzin,
čestitamo vsem
občankam in občanom
Trzina*

Vabimo Vas, da nas obiščete v novem prodajnem centru SAM Jarše, kjer smo naš asortiman poleg gradbenega programa razširili še na oddelke:

BARVE LAKI

BARVE, LAKI, ČISTILA, ZAŠČITA, PLESKARSKO ORODJE, SILIKONI, LEPILNI TRAKOVI.

NOVO -MEŠALNICA BARV JUB

ORODJE VIJAKI

ROČNO IN ELEKTRO ORODJE, VIJAKI, ŽIČNIKI, OKOVJE, KLJUKE, ZIDARSKO ORODJE, KROVSKO ORODJE, HO PROGRAM

VODOVOD OGREVANJE

VSE ZA OGREVANJE IN VODOVOD, KUHINJSKA KORITA, WC KOTLIČKI, ARMATURE, PEČI, BOJLERJI, HIDROPAKI, ČRPALKE, BAKRENI PROGRAM ALUMPLAST PROGRAM

VRTNI CENTE

SEMENA, ČEBULICE, SADIKE, LONČNICE, GNOJILA, ZEMLJA, KORITA IN OKRASNI LONCI ZA ROŽE, VRTNO ORODJE, KOSILNI HRANA ZA ŽIVALI

